ל' בתשרי, תשמ"ח 23.10.1987

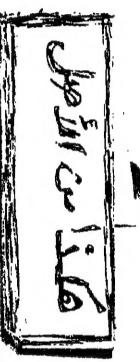
"צבילי" יועץ הסתרים ₪ משיח עם קבלה ₪ יהונתן גפן. קובריק נגד אריק ₪ תנ"ר בקומיקס ₪ אהכת שרה. הסוף ₪

דה נודל ארמאנד

MEGA jet

לחדליק וללכת כי נעל מתוחה יותר נוחה.

לעשות מכונית כל כך מושלמח

ל' בתשרי, תשמ"ח 23.10.1987

ם 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך גרפי: יורם נאמן מעצבת: יעל תורן This Magazine is a Supplement to Maarly International Edition גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

עריכה: דניאלה בוקשט אורית תראל

הי תוחלת חייו של סיפור עתונאיז בזכרונם של רוב צרכני מתקשורת חיא קרובה יותר לתרף עין. מכל מקום – קצרה פי מה מוכרונם הארוך של אנשי התקשורת. בלהיטותנו לספק חדשות ערעת לבקרים, ובעולם תמאיים לטבוע בשטפון המידע, לא תמיד נווו עד כמה עיכלו הצרכנים את ההדשות הישנות. כל פעם יש הנחעות. משרד החיגוך, במחקר שערך לפני מספר שנים, עלה על קצה וובח של התופעה. זמן מה לאחר שירור "מבט" בטלוויזיה לא יכלו רוב הצופים לשחזר מה הנושאים ששודרו. שאלות נוספות על פתות ומושני יפוד שגרתיים לא נענו. לא זוכרים מי אמד מה למי מדוע ומתי. דוב הצרכנים זוכרים משהו, בערך, אם בכלל. רוב החדשות שנוות להם מעל לראש. הדמה גבה של אחימאיר ועניבה לא תואמת של מנשה רו מרשימים יותר ממחלך מלחמת המפרץ הפרסי. אם יש משתו מעצבן בשביתת הטלוויזיה זה גורלן הכלתי ידוע של אלקסים קולני וקריסטל קריננטון שנלבדו בשריפה לפני שכבה חמסך, לא הצופיה לראיון הבא עם פרס או שמיר.

נם המקשורת הכתובה, שתור על גבי לבן, לא בליל תמונות וקולות שנמנים כרוח, לא תמיד ניצלת מגורל זת. נושאים שעולים כמועמדים לפיוסום, ומסלים לא אחת בישיבות המעוכת בטענת שכבר נכתב עליתם. ואנתנו חרי זוכרים ומשתדלים ללכת לפחות בעקבות החדשות. האם גם הקורא זוכרו התפתעה האחרונה בשטח: ארמאנד האפר. כתבת השער של חשבוע. כתבת צבע מרכזית. לא פרסום ואפון. לפני שלוש שנים כתבנו עליו כשתערוכת התמוות מתאוסף ותדיר שלו תוצגה במוזיאון ישראל. תשנה הזרנו וכתבנו כשמורסמה בארח"ב הביוגרפיה העשירה שלו, והמוקד היה על קשריו עם ישראל. ולא רק "מעריב". החיק שלו בארכיון המערכת עב־כרס מקטעי לתוום אחדים. ואם טל בשן כותבת חשבוע את סיפורו (סיפור מענין ונוחק כשלעצמו, כזה ששווה קריאה שניה ושלישיה), הטיבה היא - אחרי הערוע השבוע שעבר אחרי הערוץ השני בכיכובו עם אינה נודל חוורות ועולות מכל עבר השאלות, מי הארמאנר האמר חותו איך הוא ונוס לתמונהו מה לקפיטליסט האמריקני בקרמלין, שנורבצ'וב נותן נידו את תגיבורת שלנו ישר למטוס תפרטי שלו עם רשות טיסה ישורה ממוסקוות לתל-אביבו אחרי כל הפרסומים, עדיין אלמוני עם סימי שאלה. כל תתשובות בכתבתה של בשן "ארמאנד השרמאנט". סוד הקסם תאישי של מיליוור שידע לרקוח ביזנס עם דיפלומטיח.

30 אהבת שרח (ב')

34 בצעדי גמל

41 שיפודים

לא פנטולאוז

43 תורוסקום

44 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת נבריאל שטרסמן

משני: אידה נודל (צילום: ענת גבעון, א'בי וארמאנד האמר. כתבה בעמודים 10–13.

לו משיח יבוא בספטמבר 37 לאכול בחוץ מאת יעל פו־מלמד מאת מאו"ל

יועץ הסתרים

מאת מיכל קפרא

10 אומאנד השרמאנט

מאת טל בשן

ו קובריק וגד שרון מאת יהונתן גפן

לו עיול "סומשבוע" אל רחוב הוביאים מאת נילי פרידלנדר

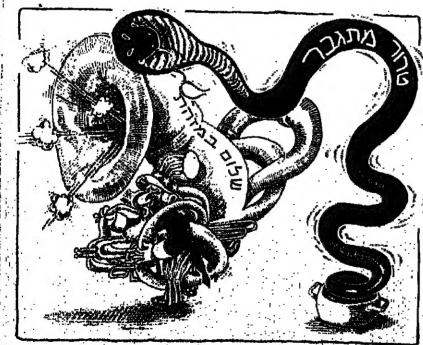
ארגומה לדוד תמלך מאת מיכל קפרא

11. שיח פרטי, יואג תלמי גאת נורית ברצקי

SAUVE	.13-10 m	
G	אהבת שרת (ב') מאת ברוך בן־עור	
	בצעדי גמל מאת בילי מוסקונה לרמן	
	לאכול בחוץ מאת מאו"ל	
	שעשועים, לא רק בגדים מאת יהודית תנוך	
	שיפורים מאת מאיר עוויאל	
	מנטראוז מאת ינאל לב	
	Attention	

ברכות ותמיכות ראשונות

5 Biagalo

הסתרים

צבילי עוזב את לשכת שר הבטחון. מי זהז צבי בן־משה, קיבוצניק. שלוש שנים היה יועץ אלמוני ורב עוצמה. אף פעם לא בתמונות, תמיד בשוליים. עכשיו כבר לא יועץ השר לענייני התעשיות הבטחוניות. אומרים שקורקע יחד עם הלכיא, וכגללו. "אמן הסימטאות" חותר לכנסת. חשיפה.

מאת מיכל קפרא צילום: ראובן קסטרו

נה: מי זה צביליז צבילי יגיר: קיבוצנים שני פל לתפקיד מרכזי. אכל לתפקידים מדכויים לא נופלים. גם לא קיבוצניקים. על אחת כמה וכמה, לא לאחר התפקירים כעלי העוצמה האדירה - עוזר שר הבטחון לענייני תעשיות כטחוניות. כמעט רמטכ'ל אורחי. הרבה כוח.

צכילי חוור לסיכוץ עם אמכיציה: להיות חבר כנסת. חני רגכ, מי שהיה שלישן הצבאי של שר הבטחון, יוצא לחופקה מהצבא ובא לאיים את תפקירו של צבילי. את מקומו של רגב נוטל אלקנה הרינוף.

בניין ענק בקריה. חשומר בכניסה מבקש תעודה מוהה. "לעלות כמררגות קומה אחת". כאילו סתם בנייו, סתם מדיצות, סתם משרדים - וככל ואת. הצצה לא רודף אחרי העיתונות ולא נפגע אם לא מומינים לנוסד בחד ובמוסדים כאלה, כל שינוי, עלול לפתוח, אותו, ולא אכפת לו אם שמו יופיע שמיני ברשימה - המיתוס על קיבוצניקים ואיפה הוא. להיות מהותי.

האלמוניות של צנילי רשמי צבי ברמשת אבל אף אחר לא מכיר אתי בשם הוהיו, אינה מסחררת עם עובמת התמקיד שאיים, ועם השאימה להיות חבר מן המניין בכנטח ישראל, מכר כינת אותו "אמן הסימטאותי כות שלא חולו אי מעם ככנים וראשי

אמילו בראירו עצטון כמעט שמנגה שעוח, התשוכות שלו תמיר ליד השאלה. בליומאות שלה. במכח ראשונה נדג מקרן ממות בלתי ורלית של נחפרות גם כשניה נושיות כזר מכויישה מצטנעת

שמביאה עימה ציחקוקי מבוכה, או שתיקות חסרות

עוזר שר זה אולי מושג בפוליטיקה הישראלית. - הפוטוגנים כיניהם, תמיד נמצאים כפריים צמוד לשר, הקיצוניים מפתחים נסיות קלות לרחוף את הכוס כשיש מצלמה, או להישאר עוד כמה שניות מחוץ למכונית, בנסיון להרוויה עוד כמה שניות חשיפה. אווירה משכרת. קל להשחכר.

חוץ. האדם, שהיה אחר האנשים המרכויים צמרשת ממשרר הבטחון. לא טוב. כקשר לכנסת, ככל הלביא, אינו מוכר לציבור, אינו ירוע. צניעות כמעם יספקלציה אמשרית אין לו סיבוי", אובססיכית. אוהריו מנפנפים כזח כרגל, מתנגדיו אומרים: זו חלק מהבעיה.

ולא שני, כורת מככור. אנטיתות לחבר כנסת מצוי.

"צכילי אינו מנהיג, לא אדם שיכול לומר 'אחרי'. דוא יוצא לא טוב ממשרך הבטחון"

לרעתי, הוא לא יגיע לכנסת רק בכלל תכונות אלו. כנימה שונה - "צכילי אינו מנהיג", אומר מכד אחר, 'הוא לא אדם שיכול לומר 'אחרי', אלא יהיה תמיד בפלוגה חמסייעת. הוא עובר על סידורים. הסכמים חשאיים ופשרות. לא נלום כשום ויבר בצורה חויתית. זה האופי שלו ואולי זה מה שפגע כמשרו הבטחון. הוא היה אחראי על נושא התעשייה האוירית ואם הוא היה מנהיג, או נושא דגל בעניין, אולי לא היו צבילי לא נוגע באלכוהול הזה. לפחות לא כלפי - נגרמים כל המתחים עם העוכרים. הוא יוצא לא שוב

איש קונטרוברסלי. יש יריבים פוליטים יש ביקורת. קשה לפיענות. בריחה בשעה: חיוך המידי. "אין לו בעיות כבור", אומר בכיר במערכת, "זוא . מזכירה אוטומטית שמצציחה מערכון של "הנשש החיוור, ושפה דיפלומטית והירה עד להכעים. איפה

אנשים כמערכת הכטחון אומרים שצכילי. למעשה, קורקע יחד עם הלכיא. בקורים הרקים המקשרים בין שר לעוזריו, מספים נתק של קור אחר קטן, שלא לויכר על סדר בודל של פרוייקט הלביא. שר הבטחון הביא את צבילי למשררו, וצבילי היה אוראי על כל תחום התעשיות הבטחוניות, ניניתן התעשייה האווירית, כפרשת הלכיא החלים רבין להתערב ישירות. "רבין הוא סוליסט", אומרים מקורניו, "אכל הוא לא יחליף, למשל, את הרמטה"

כתפקידור. צבילי נותר במירה מסויימת בצל.

איש נכיר בתנועה הקיבוצית הישווה את צבילי לעידם ניד: לפונות מבחינת התופעה הפוליטית. בומן התמחות בין הכין לפרס על ראשות המיפלגה, לפרם ניר היה ראש מטה הבחירות של פרט וצבילי דאש שטה הבחירות של רבין. לאחר ההתמודרות המנימית כמפלגת והבחירות/ זכו השניים בתפקירים מכויים בתחומים רגישים מאור: התוצאה – שתי פישית השניים עמדו במרכון של שתי סופות הוריקן בינורות, עמירם ניר היה שקוע בפרשת מכירות ונשק לאראן. צבילי – בפרשת הלביא. "נוטלים אפום צעירים שנתנו יד בהתמורדויות פוליטיות

פנימיות, וכתמורה מפקידים אותם על תחומים כהם נות, נסיון וכישורים. זו תופעה מסוכנת גשליטיקן הישראלית", אומר איש התנועה. סיפור של צבילי, במידה רבה, הוא סיפור

בכל משרה ממשלתי אחר. מעמדו של עוזר שר, אמונה עוה כאנשים. אמונה להכרות כמרכיב דומיננסי. למשל והר. ממשלתי אחר, מעמדו של עוזר שר, לפיל, נקבע פעמים רבות בתדירות הזמנתו לחררו המהלך הזה של אלון, נבר את המונבנאוס המפלגתי של הפר ליון קורמו או אי קרבתו לשר המאכק בין עוורי מופתע ומאופוב מאנשום שלא נתנו לו את תמיכתם. הקר על מעמרם וצר יריכוצות פנימיות, שמובילות היו מצכים בהם אני משוכנע שהוא נפגע אישית.

לביקורת פומבית חריפה על צכילי. מעמר – פירושו .גם תמיכה במהלך הפוליטי הכא. תפקיר עוזר שר הבטחון, מתברר, יכול להוות גם קרש קפיצה לחיים הפוליטיים. צבילי לקח שלוש שנים תנופה – עכשיו הוא קופץ. רביז, אומרים המקורבים, לא התעקש לעצור את הנרנרה

צבילי, בן וא, חבר קיבוץ נווה אור, החל

בפעילות ציבורית בשנת 1977. "גייסו אותי לפעילוח בקיבוץ המאוחר. הייתי אחראי על תנועות הנוער ותנח"ל, ובהמשך, עברתי עם ינאל אלון כחקופה שחשב להתמורד על ראשות ממלגת העכורת לצערי, זה ארך רק וצרשים מספר ער פטירתו". איך בחור צעיר, חמר ניסיון שוליטי, הומך

לעוזרו של ינאל אלון? אלון חיפש אנשים שיעכרו איתן היו לנו כפה שיחות והוא בתר בי. התחלנו או לבנות ולגכש את שליטי סיפור מחנה רבין במפלגת העבורה

יריכויות פוליטיות בתוך המחנה, מינויים הכוח הפוליטי לקראת התפון זה במוך בת החיים פוליטיים, קבלת החלטות, וחשאיפה להגיע עבורי חוויה כפולה. מיפגש ראשון עם החלטות חכוח הפוליטי לקראת התמורות צפויה זו חיתה הפוליטיים, ומיפגש עם ינאל אלון, שהיה בתחלט השלים עו הפניטית במשרך הבטוצן אינה שונה אישיות יוצאת הומן בנוף הפוליטי בארץ, היתה בו

צבילי חוזר למשק, מקווה שזו תחנת ביניים בדרך לכנטת: "ההיגיינה הקיבוצית מאוד חשובה לי".

לאחר מותו נוכרו בדבריו: 'רכוש אין לי, נכסים אין לי,

מה שיש לי זה חברים". לאתר מותו של יגאל אלון עבר צכילי לתפקיד עוזר ראש לשכה של יצחק רבין. היו אלה הימים שלפני ההתמודרות רביןיפרס לראשות המיפלגה. סכיב יצחק רבין, אז חבר כנסת, נוצרה חבורה שכללה, בין היתר, את כנצי ויינר, כיום מפקר הגח"ל, יהורה הראל, מנהל יר טבנקין, רב דמיר, מזכיר קיבוץ ברור חיל, מאיר פלבסקי, כיום חוקר פרטי, אברהם קליסקי, יעקב פרר ועור. צבילי היה פעיל מטעם הקיבוץ

"החיים כמיפלגה", הוא אומר, "התגלו אז כמלוא כיעורם. מכחינה זו, זה היה בית ספר ממדרגה ראשונה שלימר אותי איך פועלים במערכת מפלגתית, איך נאבקים ובאותו זמן איך שומרים על צלם ארם.

"בתקופת ההתמודרות ביקשנו חרר בכית המפלגה ואת ספר הכוחרים. כרילב, שהיה מזכיר המפלגה, אמר 'מה פתאום חררו ומה יקרה אם כל חבר במפלגה ירצה את ספר הכוחרים?' ואנחנו לא מדברים על צבילי מקכוץ נווה־אור אלא על יצחק רכין.

אף אחר לא העיף אותו, אכל " אף אחר גם לא נתן לו רמז קטן שהוא צריך להישאר"

רמטכ"ל וראש ממשלה לשעבר. היו תשוכות כואבות. ביקשנו שיהיו משקיפים מטעמנו בקלפיות וגם על כך קיבלנו תסוכה שלילית. זה לימר אותי מה עוצמתה של המערכת וער לאיוו רמת ציניות היא יכולה להגיע. לשמחתי, אני חושב שכיום הרברים השתנו, חלפו מן העולם. אכל ליר המציאות הוו היתה גם מציאות אחרת, של חבורה שהתלכרה סביב יצחק רביו ללא שיקול פוליטי קצר כווח".

צבילי עצמו לא רואה את הפסדו של רבין לפרס באותה תקופה כערשה שחורה. "ההתמוררות ההיא נתנה את בסים הכוח הראשוני להשתלבותו המהודשת של רבין במיפלגה, וליצירת מחנה שנם אם הוא מהווה מיעום אי אפשר להתעלם ממנו. אין לי ספק שהתמודרות הנו סללה לרבין את הררך לתפקיד שר

סוף שנת 1981, מיד לאחר ההתמורדות רבין־פרס, חוד צבילי לקיכוצו, נווה־אור, לתפקיד מרכז משק. בשנת 1984 גויים שניח, כראש מטה הבחירות של יצחק רבין. בהתמורדות הפנימית בין סרס לרכין על ראשות המפלגה. ניבה לניר היתה הדוברת ויוסי קוצ"ק עוורה.

צבילי: 'אני ריכותי את המטה, קבעתי הוסעות, עשיתי את כל עבודת השכח". כמה מחברי מחנה רבין, אותה תכורה מאוחדת חסרת פניות פוליטיות, על פי צכילי, לא זוכרים הישגים רכים בפעילותו כראש.

כשרבין התמנה לשר בטחון הגעתי איתו למשרד וקיבלתי את התפקיד של עדור הטר בתחומים אורחיים, מהות התפקיר היתה בתאום כין הנורמים האורחיים במערכת הבטחון, הכוללת גם את כל התעשיות הכטתוניות, וכין משרד הכטחון. צד נוסף לתפקיר - יצוג שר חכטחון כמועצות מגהלים של התעשיות הכטחוניות, כמערכות הפוליטיות, חבר במוסדות המיפלנה, ושמירת הקשר היומיומי עם המערכת חמפלגתית

שם כניסתו של רבין לתפשיר, הוא הביא עימו של השר, עניין שולי לכאורה, ובכל זאת מעיד על שלא דצה התמוררויות שנימיות, אלון זיח לא פעם שני עוהים: ניבה לניר וצבילי, מספר אדם ממשרה שית שריים שולי לכאורה, ובכל זאת מעיד על שלא דצה התמוררויות שנימיות, אלון זיח לא פעם שני עוהים: משאר דובר המשרה ובד גם הבטתון "נחמן שי גשאר דובר המשרה, וכך גם והמשר בעמוד הבא)

צבילי מאחורי רכין: "אני לא יכול להפסיק להחפעל בכל פעם מחדש מהיכולת של רביו לחבחין בין עיקר לתמל".

(המשך מהעמוד הקודם)

המנכ"ל הקורם, ער החלפתו כדור עברי. תפקיר העוזרים לא היה מוגדר. יצחק רבין לא חילק תפקידים. למחרת היום נכתכ בעיתונים שניכה לניר היא יועצת מדינית וצכילי יועץ לענייני תעשיות בטחוניות. הם, למעשה, הגרירו את עצמם".

צבילי: "וה היה מפגש ראשון עם מערכת ממשלתית, ענקית, הכוללת את תע'ש, רפא'ל התעשיה האווירית ועוד רבים אחרים – מערכת שמעסיקה עשרות אלפי אנשים ומגלגלת סכומים בהיקף של מיליארדי דולרים. מגוון אריר של פעילויות ועיסוקים שקיימים כמערכת הבטחון. זה היה כית הספר חשני

ערכת הבטחון שחיכתה ליצחק רבין עם כניסתו לתפקיד, היתה שקועה עמוק בבעיות כברות ורציגיות: הימצאות צה"ל בלכנון, הצורך בקיצוץ חקציכ הכטחון, ופרוייקט הלביא. גם אופטימיסטים כרוניים לא היו מחייכים מול חומת הבעיות הזו. צבילי, מתוקף תפקירו, ליווה בפועל את קיצוץ תקציב הכטחון ואת כיטול פרוייקט הלכיא.

"אין ספק שהרבר הכי דומיננטי במערכת הכטחון וה שר הבטחון", אומר צכילי, "אני לא יכול להתיימר ולומר שהייתי שותף לקבלת ההחלטות, אבל ליוויתי אותן ואני לא יכול להמסיק להתפעל ככל פעם מחרש מהיכולת של רבין להכדיל בין עיקר לספל ולגבש לעצמו את ההחלטות כנושאים השונים מתוך ראיה

אתת הכיקורות הקשות כיותר על צכילי נשמעות דווקא בנוסא הלכיא. יעקב פרר, סגן סמנכ"ל כוח אדם ומינהל לענייני משק בתעשייה האווירית, ואיש מחנה רבין, אומר: "אם צבילי היה אמור לייצג איזר עמרה של המשרר לגבי הלביא – היא לא כאה לירי כיטוי. רק כשהשר נטל את הטיפול הנושא ליריו התכהרו העניינים. השר, למעשה, טיפל בכל הנושאים שסביב פרוייקט הלביא. ת'כלס, אי־אפשר היה לגמור כלום עם העוור. אם לשר היה על מי לסמוך, הוא לא היה מטפל בנושא בעצמו. כל הבעיות הרי צצו כבר לפני שלוש שנים וככל זאת, דבר לא נעשה, לכאן או לכאן. סלוש שנים שום רבר לא זו. זו היתה טעות להפקיד נושא כזה כידי צבילי, הוא לא מסוגל היה להרים

כשצכילי הגיע כנציג השר להנהלת התעשיה האווירית התייחסו אליו כהרכה ככור. מאוחר יותר, אנשים אמרו לי, אל חסמוך על העוזר יותר מדי ואני סרכתי לקבל זאת. אחריכך התברר לי שהם צדקו. בחור נחמר נחמר, אכל כעבודה צריך חיכלס ותיכלס

בכיר בתק"ם: "השאלה שהופנתה ליצחק רבין עם כיטול פרוייקס הלכיא היתה, איפת חיית במשך שלוש שנים: למה נזרקו שני מיליארר דולר: רבין יכול היה לענות שהיה עסוק כנסיגת צח'ל מלכנון וכקיצוץ תקציב הנטחון ולא היה לו זמן לברוק את הנתונים. אבל לשם כך יש עוור. אבל העוזר, מתברר, לא החמצא בפיענות הדוקות של החעשיה האווירית. ווו פאשלה של רכין. כסופר של דכר, הוא עצמו נטל את העניינים ליוייו".

צכילי: "הליונן שלי המכטא יוחר במשמעויות נכעו מהיוונטה. כתוצאה מהקיצוץ היה צויד לצמצם את התעשיות הכשתניות ואת התומנות כשוק האזרחי, לפטר אלפי אנשר בכא ואורתים עוברי צהל. זה היה תהליד מאוד לא פופולרי ללוות את תהליך הצימצומים, זה מגע שוטף עם התוצאות האישיות

אחה שלם עם פעילותן בלישא ולביאו צבילה זמרגיש שלם עם הבושא:

וא שטענו נגדר שבוכן שנישא ביפול דלביא עמד על הפרק, החלפת לנפוע לחדיל במסגרת

"הבטחון

צבילי תמיד בפלוגה המסייעת. עובר על סידורים, הסכמים חשאיים ופשרות. לא נלחם כשום דכר בצורה חזיתית. זה האופי שלו ואולי זה מה שפגע במשרד

> אירוע כמקום נירח בממפיס ולא חשבתי שאני עד כדי כך חיוני כארץ. ולא טעיתי. כשחזרתי, עוד עסקו בכך במלוא המרץ. אם הייתי יודע מראש, הייתי שוקל את הנסיעה, שאגב היתה בהתייעצות עם השר ובהחלט

בנושא מולארד לא דויות בארץ. "לא הייתי מעורב, ולא הייתי קשור".

ל תחומים שכן היה מעורב בהם, הוא לא שש לדבר. ("אגי אדם דיסקרטי"). בראשי פרקים הוא מזכיר את המיפגשים הקשים עם ועדי עוברים, את הטיפול כמפעל מנועי בית שמש, ובפירום רב יותר את ההכרעות הפחות גורליות, אלה הקטנות, האנושיות, היומיומיות. "בהיבט האישי דווקא הדברים שהם לכאורה פעוטים יותר, הם אלה שמשפיעים על מצב הרוח. כמסגרת העבודה התנסיתי לא מעם כנושאים ששייכים לשכול, יתמות ונכות וכמפנש הכמעט כלתי אפשרי כין המערכת המנהלתית ביורוקרטית וכין האנשים שנפגעו ושאין שום אפשרות לתת להם תשובה או פיצוי על אוכרנם. למדתי שם שלכל החלטה יש מחיר ככר מאוד.

"משרד הכטחון, נוסף על כך, משמש כתוכת לחלק גרול מהתושכים. כאחת הפעמים הגיעו אלי שלושה מושבניקים, כעקבות סכסוך פנימי כמושכ. השמע, הם אמרו לי, היינו בצבא, אנחנו משרתים כמילואים ואנועו מכקסים שמשרה הבטוען יעזור לנו. בות כך שאינם מוצאים מקומות עבודה, או כאלת שפוטרו מעבודתם. השירות הצבאי נותן לאנשים לגישימציה לסנות דווקא למשרר הבטוות. בכל נושא שהגיע אלי, ניסיתי לא להסתפק בתשוכה שיגרתית אלא לטפל כו ככל יכולתיי,

לתפקירו של צבילי כעוזר השר יש פן נוסף -

יהיה מי שיתמה מרוע חש צבילי שאינו חיוני בארץ בשעה זו, ומדוע לא ידע על ההצבעה המכרעת בנושא הנמצא בתוזום שיפולו הישיר. צבילי לא כליכך

במשרד טוענים, שגם כזמן ועדות החקירה

קשריו עם גורמים מטלגתיים, והשפעתו בנושא מינויים ורחיפת אנשים קדימה אלה מעניקים כוח פוליטי רב החכורה שחתלכרה סביב רבין, ציפתה ביירות של המונימל ביינות איפת האליש במרות שעם כנימון לתפקיה שר הבטוזון, יחיה צבילי כתובת בהששלת עודה שמתבשאת בתמקדים ומשרות. "צבילי בארבות ימים לפני חודתו איפת חלביש, במרות הית צריך לואול לאנש המונה, אומר איש המתנה, מסת יעד על ביינות להיו אבר אבל המונה והחוד של מחוד אבר יצא לא עשה היכת למענם. החמימוריות רבות החוד של אבר המונה במונה ביינות של מחוד אבר ביינות היותר של מחוד אבר היותר ביינות היותר ביינות היותר ביינות היותר ביינות היותר ביינות היה צריך לראו לאנשי המוצה, אומר איש המתנה התלכמתי אם אני צריך לפרוש לנמרי או חלשה

צבילי: "אני משוכנע שבעבודה מהסוג הזה יש נפגעים ואותם נפגעים מתייחסים לכך כמימר אישי. אי אפשר לספק את רצונות ושאיפות כולם. לרעתי, אני משאיר גם הרכה הרכה חברים".

"צבילי לא השאיר את הוחמו כשום מקום", אומר יעקב פדר, "דברים קונקרטים שעשה קשה למצוא. כמה הוא השפיע על המשרדי עוזר שר כעמרה כוו אינו רק פקיר. זה תפקיר ענק בעל השפעה. הוא היה צריך להשאיר עקבות, איזה עקבות ישי העורה תרבה או הפחותה שהגיש צבילי, רק מעירה על העוצמה הפוליטית שיש בתפקיר שכזה.

ובכל זאת, לפני מספר חודשים החלים צבילי לפרוש מהמשרד,

כיוון שיש לי אמביציות להמשיך הלאה ברוכי הפוליטית, עשיתי לעצמי חשבון אישי והגעתי למסקנה שעלי לקחת פסק זמן, כולל הסיכון שבון ולחזור הביתה לקיכוץ לשנה. ההיגיינה הקיבוצית מאור חשובה לי. יכול להיות שזה נשמע קצת תמים. אנשים אינם מבינים כיצד אני עוזב תפקיד כזה, געל השפעה וחשיבות רבה, אכל אני מאמין שהחיים בקיבוץ מחייבים לאורח חיים מסויים, שרווש גם מחיר. לא צריך לכופף את העקרונות הקינוציים לנוחות האישית כלבד, כשאלו יכולים לטייע במישור הפוליטי. אני מקווה שבתנועה הקיבוצית צער כזה יתקכל בהערכה, בעיקר לאור המציאות כה הייתי שליה תנועתי במשך שנים רבות".

צבילי מודע לכך, שאנשים אינם מקבלים את גירטתו במלואה כקשר לסיבת עויבתו את התפקיד צבילי אינו רואה כטיפולו בפרוייקט הלכיא כשלון. אחרים כן. "אף אחד לא העיף אותו", אומר ככיד כמערכת הבשחון, "אכל אף אחר גם לו נתן לו דמו קסו שהוא צריך לחישאר יצחק רבין אינו אומר לאי אדם ללכת - הוא פשום נותן לאנשים להרגיש שאין הוא זקוק להם יותר. זו הדרך של רבין. כשצבילי חוד מהנסיעה האחרונה לארה"ב, הוא ניסה לומר 'אני מא"ו אבל זה היה כמו לרבר לקיר, תרוגו היה כל כן קשה ותבעיות חיו קשות, שנתגו לו לתוש כאילו היה אויה

צבילי בתגובה: "אין לזה שום קשר לעזיבה שלי. הכל הכל ורעות רווו.

וואם זכן כך הרוורי הושות אני לא יורע מה זה לשור, אבל בשלב משיים לנסוף הורדתי את זה מהפרק"

אינך צריך ללכת רחוק כדי לשמור על ענייניך מקרוב

כל שעליך לעשות הוא לחייג 6 ספרות – 639888 (איזור חיוג 03)

בכל שעה הנוחה לך – 24 שעות ביממה – ומיד תוכל לבצע את הפעולות הבנקאיות הדרושות לך, מבלי לזוז מהמקום. בק לשקוט הוא חבוק חיחיד המציע לך שירות כזה – החוסך לך זמן, טירחה וכסף. שירותי הקו הפתוח של טלבוק דיסקונט כוללים: בצוע פעולות לחשבונות הנק שלן נקו הפתוח לניירות ערך, בקו הפתוח לפח"ק, פק"מ, פקדונות שקליים ומט"ח, בקו הפתוח לחסכון קופות גמל, הוראות קבע ולשאר שירותי הבנק. השרות הוא בלעדי לדיסקונט וניתן חינם. תוכל אפילו לחסוך את שיחת הטלפון אם תחייג מאחד מ־44 הלוויינים שבסניפי דיסקונט ברחבי הארץ.

41170'T 7127 03-639888 24 שעות ביממה

ארמאנד השרמאנט

סוד הקסם האישי של ארמאנד האמר. פונגר הלבנתו של קשותי הקרמלין, מלגין עד מרבציוב. הקמיטליטט שמאחורי העיטקה האהדומה: קדו השדר באפגנישטן, תן אידה נודל. כל גדולי העולם באלבום שלו. מיליונד אמריקני, במעט בן 90, לב יוודי, איל נמט, אשף דועטקים והדיפלומטיה, פילגטרופ נדיב, אספן אמנות, שלוש נשינו. באמריקה חשדו שהוא סוכן קומוניסטי. בגין טיו וד אותו.

מאת טל בשן

מוצאי יום כיפור האחרון, ממש לפני הסעודה שעשה מיליונים מעסקים עם רוסיה הסובייטית, יהודי מומר מברית המועצות. היא ביקשה שיוריע על כך למנחם בגין.

צלצל לארמאנד האמר. השעה היתה שבע בכוקר לפי שעון האדם הפרטי היחיד כעולם שמסוגל להציג לרוסים דריטות – לוס־אנג'לס. "סליחה שהערתי אותך", אמר לו סרישאי, "רציתי ולזכות לאוון קשנת. להנדיע לך שאידה יוצאת". האמר ענה לה "טוב שהערת אותי. אני כליכך שמחו רק לפני שלושה שבועות ישכתי עם שר החוץ מסתבר כי אמא רוסיה נתנה לו לכל אורך המאה הזו מה שווארנארזה שביקש ממבי לנסוע לאפגניסטן, לראות אם שביקש - וגם יותר מוה: מעיסקות סוות הון טעשה עוד בימי אפשר להגיע שם לאיזה הסדר, ואמרתי שאני מסכים – כתנאי לנין וטרוצקי – ועד אוצרות אמנות שלא יסולאו בפו שסטליו

המפסקת, צלצל הטלפון בביתו של יחיאל קרישאי. שתמרן לא רע עם קראפי בטדוה הנפט הלוכים, אדם סארגן על הקו היתה אילנה פרירמן. נרגשת מאר כישרה לו, ועירות פיסגה בין שתי המעצמות, סבסבילו גורבצ'וב הוא שאחותה, אירה נודל, קיבלה היתר יציאה "מיכאיל" ורוברינין הוא "אנאטולי" - יבול גם לדרוש משר החוץ הסובייטי "לתת לו" את אירה נודל, ולהנית שהדבר אכן קרישאי היה חייב להתחלק עם מישהו נוסף בידיעה. הוא יבוצע, על האמר, מיליוגר כן 89, ניתן לומר כלי הנזמה שהוא למען האמת, אם מעיפים מבט על ההיסטוריה של האיש,

אישר לו להוציא מכרית המועצות. הוא קיבל מסמכים על הסיפור הוה חזר גם כאן כארץ, במטיבת העיתונאים שבריה"מ לא הסכימה להעביר לאף גורם אתר וכמו מסמך שנערכה עם בואה של נודל לארץ. ראינו אותו בשירור המביך טרווניקי, המרשיע העיקרי במשפטו של דימיאניוס ושחרר של הערוץ השני – קשיש חביכ, שום דבר מיוחר ער שפתח את למערב אנשים שכבר כמעט נואטו מהם. אירה נודל לא היתה הפה. אילו היה מספר את הרברים האלה כל אחר אחר, היה הראשונה בסדרת השתרורים שלו. קרמו לה אמריקני בשם סביר להניה שמדובר כהויות של מגאלומן, אבל כשמדובר פרנסים קראופורר, שנתפש כסחר לא חוקי במטבע זר בארמאנד האמר - הכל יכול להיות. קפיטליסט אמריקני בכריה"מן העיתונאי האמריקאי ניקולס דנילוף, טנעצר על ידי הרוסים כשנה שעברה והגנטיקאי היהודי ד"ר רוד גולדפרב, שהוסס גם הוא ובשנה שעברה במטוסו הפרטי של האמר – היישר מבית החולים כמוסקווה לניו־יורק. גילרפרב היה תולה מאר כשהעלה למטוס, אכל ככר כדרך הראה טימני התאוששות, "אכא סלך שותה שמפניה וצופה בסרט 'גכירתי הנאווה", הודיע האמר בעליצות לכנו של גולרפארכ שחיכה לו באמריקה. הו, החיים הטובים.

אירה נודל, קרוב לוודאי, לא צפתה שם בסרט ויראו (למרות שיש במטוס אוסף גדול של קלטות, בעיקר סרטי צ'ארלי צ'פליו). בחברתה מסה כוכבת קולנוע של ממש. נקל לשער איך הרגישה, איך מרניש כל אום שנוטש את האפרוריות הטובייטית ונכנס ל'אוקסי", מטום הכואינג 727 הפרטי של האמר, אחר מסמלי הרולצ'ה ויטה של המערכ: שטיחים מקיר לקיר, חרר ישיכות, חרר שינה, טרקלין (באורך 30 מטרים), מטבחון. "כל מה שאדם צריך בשביל לחיות טוב גם כאויר", אומר אחד האנשים שכבר היו שם. המטום נכנה במיוחד לטיסות טרנס־אטלנטיות. מיכלי דלק נוספים מאפשרים לו לטוס 8,000 קילומטר כלי חניית כיניים. ציור תקשורת מחוחכם מאפשר להתקשר ממנו לכל מקום בעולם. זהו אחר המטוסים הפרטיים ה'חידים בעולם המערבי שיש לו רשות מעבר בשמי ברית המועצות.

מה עשה האמר שוכה לכל הככור המוכיישי הוה מאו החלו המגעים שלו עם רוטיה הסובייטית, כשהיה בן 23, ידע לחציע לרוסים המעוניינים רק שני דברים: עסקים וקשרים פוליטיים עם המערכ - שני תחומים כום הגיע לדרגת רב אמן. איפרופו האוסף האמנותי הנדיר שלו כינו אותו "רמברנרט של עולם העטקים". ברומה לאמנים רבים, גם הוא לא טובל מענווה יתרה, ולמען האמת הוא "שוויצר" לא קטן. מעולם, גם כאשר מעשיו והונו ככר דיברו בעד עצמם, לא החמיץ הזרמנות לספר על הצלחותיו וקשריו, והוא עריין (חמשן בעמור הבא)

בפורטדט דשמי ועם אידה נודל במוסקווה לפני התמראה לישראל במטוטו הפרטי: אצלו הכל

desera it

(המשר מהעמוד הקודם)

"זורק" שמות כמו אשתו של אחרון הפקירים. "אני חושב שהוא עריין רדוף בילדות שלו, בברונקס", אומר מצא את עצמו מנהל חברה בגיל 20. את הלימודים אחר ממקורכיו.

> לא מכבר הוציא האמר ביוגרפיה מצולמת שלו, אלכום כגורל שולחן קפה ממוצע ובמשקל 2.5 קילו, בה הוא נראה מצולם בכל פוזה אפשרית עם גדולי עולם, עם כיתובים כנוסח "ארמאגר האמר צופה בטלוויזיר, קורא עיתון ואוכל, תוך שהוא סובע פגישה של אחר־הצהריים עם סגן ראש ממשלת כולגריה". אפילו האמריקנים, המורגלים באקסהיביציוניזם, חשבו שהוא עכר את גבול הטעם הטוב. שבועון אחד כינה את הספר "פורנוגראפיה אקזקוטיבית".

בל, כבר נאמר פעם שלאנשים צנועים יש כנראה סיכה טוכה להיות צנועים. להאמר אין מה שהוא הספיק ב־89 שנותיו, מספיק לשלוש כיוגרפיות של אנשים רגילים: חיים כרוסיה הסוכייטית, חיים באמריקה, מיליון ראשון בגיל 21, קריירה של איל נפט מגיל 60, אוסף אמנות מן הנרירים כעולם, שלוש נשים, מפעלי צרקה הומניכריים לאין־ספור, הישגים ריפלומטיים רכים - קומוניסטים רכים (זוכרים את "הארומיםז") נאסרו ומגעים אישיים. אכז. עם כל חשובי עולם – תוצאה משולבת של עסקיו והקסם האישי הכלתי מבוטל שלו. בארה"ב. אביו עשה עסקים עם הסובייטים והכולשת האינדקס בביוגרפיה שלו נראה כמו רשימת "מיהו מי" של המאה. הוא סוער על שולחנה של המלכה אליונט. ומכלה עם יורש העצר צ'ארלס; הוא נתן לכרו'ניים ספר של דיאטות והביא פטנטים משעשעים למלך פארוק.

> האמר: ״יכולתי להיות מולטי ביליונר, ואני לא. כל חיי חילקתי חלק גדול מהוני. למולי, תמיד היתה לי הודמנות לעשות עוד כסף שאוכל להתחלק בו".

ללנין העניק פסלון כרונזה ולכנין הכיא כמטוסו הפרטי רופא מומחה מאמריקה. איך כתכו עליו כ'ניווויק" בעוד רובנו עוברים דרך ההיסטוריה, הוא עשה היסטוריה". והוא עדיין כאן, צעיר בריא ורענן, יטו ארבע שעות כלילה, טס חצי מהומן סכים העולם, עובר רוב שעות היממה.

"אני לא מעשו, לא שותה, עובר קשה ושוחה כל בוקר חצי שעה", הוא מפרט את המירשם למי ששואל "אכל גם אכא שלי עשה את כל זה", אמרה לו פעם גכרת אחת, "וווא נפטר כגיל 55".

אגב, כאשר נשפט האמר על תרומות כלתי חוקיות למסע הכתירות של ניקסון, בעקכות פרשת ווטרגייט, טען עורך הדין שלו שהוא 'איש זקן ותולני שמתחיל לעבוד מאוחר בכוקר, הולך הביתה בצווריים, ומנמנם כל אחר הצחריים". האמר נקנס כטכום פעוט כתוסטת מאטר על תנאי לשנה. כעכור זמן קצר

היהודי של ניו־יורק. סכו, מוגר ידודי מאורסה, הגיע לאזכר את הפגישה ער היום. גם היא, העיר, שינתה את להתעללות נפשית מצירה. בספרו הוא מספר ובנילי לשם אחרי ומאגרומים. אכיו, יוליוס האמר, היה רופא מחלך חייו: לנין הסכיר להאמר שרופאים יש לו די לכ אמריעני אופייני) שלא פעם אף הטיחה בפניו כינויי ובעל ספעל קסן לתרופות, חסיד בלהב של לנין וחותר. 'מה שחסר לנו הם אנשי עסקים אמריקנים, גנאי אנטישמיים כמו 'יהודי מלוכלך". רק עם פראנסס וממייסרי המפלגה הקימוניסטית האמריקאית. ארמאנד כמוך, ותון זידע אמריקני, שיעורו לנו להמשיך להניע טולמן ("אשתי השלישית והאחרונה", הוא מכסית) הגיע נולד ב־1898. ליננים חשבו רבים שהוא נקרא על שנו את גלגלי המהפכה". אחרי משלוחי החיטה, קיבל למנותה ולנחלה. הוא הכיר אותה 20 שנה לפני לו הפטיש (האטר") בסמל הסוכייטי, ואולם כמקור הוא האטר מלנין וכיון לכריית אוכסט בהרי אוראל ווכיון בשהיתה בשואה, פראנסס, אשה שקטה ונתבאה א נקרא על שם ארמאנר דוכאל, גיכורה הרומנטי של לארגן את סתריהתוץ הסוכייטי. הזכיונות הראשונים הכלים, נוסעת אתו לכל מקום. היא היתה אתו נם ויולט מ'הגברת עם הסמליות". שם המשפחה שלו בא, שבריהים העניקה לור כלשהו. לרעתו, מהתייתסות משפותו לשושלת החשפונאים וכך, כ־1925, כבר היה האמר הסוכן של 38 כ־1955 עבר האמר ללוס אנגלס ותכנן לו פרישה - המשבים, מלשול משכת). זתלומו חודל בנותר שני הפריבה של האמר הסוכן של 38 כ־1955 עבר האמר ללוס אנגלס ותכנן לו פרי המקבים, מלשון מקבת). חלומי ועדל כיותר היה הכרות אמריקניות שייצאו מוצרים לכריה"מ, ביניהן שקטה ואלגנטית מעסקיו. אבל דווקא או, בליל 60. להיות דומא, שותף בקליניקה של אבי", ונוא מספר. "פורד" לאור מכן קיבל זכיון כלעדו לייצור עפרונות עשה את הנסיקה האמיתית לעבר המיליאררים: הנ

עמד מפעל התרופות המשפחתי להתמוטט, והאמר השלים בלילות. שכנו לחרר השכור היה מעתיק לו את

את המיליון הראשון שלו עשה כגיל 21 הודוח ל"חוק היובש" האמריקני שאטר מכירת משקאות חריפים: לפתע התכרר לו שחל גירול בהומנות לסירופ מתמצית הזנגוויל (ג'ינג'ר). לא היה צריך להיות גאון בכרי להבין שהאמריקנים כמהים לכל מה שהיה בו טעם אלכוהול. ארמאנד הצעיר השיג אשראי בנקאי, גיים ספקים ברחבי העולם, והשתלט על שוק סירופ הזנגוויל ככל ארצות הברית. החברה פרחה, והאמר היה למיליונר, כשהרולר היה רולר, עוד לפני שסיים את לימודי הרפואה שלו. אגכ, כעבור זמן נאסרה מכירת

ב־1919 נרון אכיו לשלוש שנות מאסר על ביצוע הפלה לא חוקית (באשת דיפלומט רוסי) שנסתיימה כמוות. האמר מאמין עד היום שאביו היה קרכן ל"בהלה האדומה" שתקפה את אמריקה אחרי המהפכה ברוסיה. והוגלו לכרית־המועצות. אחרים נרדפו והוחרמו הפדראלית עקבה אחריו בשבע עיניים. עליפי תחקיך של ה"ניו־יורס טיימס" נתן יוליוס האמר סיוע כספי לנציג הלארשמי של לנין כארהב, אדם כשם לורוויג מרטנס, ועזר ברכישה ומשלוח של ציוד רפואי ואספקה אחרת לכריה"מ. ב־1921 גורש מרטנס מאמריקה, אבין של האמר הושלך לכלא, וארמאנר נאלץ לנהל את העסק בעצמו.

בין ניהול העסק לביקורים בכלא "סינג־סינג" הצליח ארמאנד לסיים את לימודי הרסואה כ־1921. מאז, בעצם, לא עסק ברפואה אפילו יום אחר, אבל הוא מקפיד עד היום להיקרא "דוקטור". פעם, סיפר, לפני שהיה לו המטוס הפרטי, שאלה הריילת כאחת הטיסות אם יש רופא בין הנוסעים. "הרמתי יד אוטומטית. אשתי אמרה לי 'השתגעתו אתה עוד עלול להסתבך', גבל ככר היה מאוחר מרי. אז ניגשתי לחולה. מיששתי את הרופק, הרחתי את הנשימה, ונתתי דיאגנוזה: האיש שיכור כלוט'. חורתי למושבי גאה מאך".

אבל כתחילת שנות העשרים עריין חשב את עצמו לממשיכו של אלברט שוייצר, ובחצי השנה שנותרה לו עד להתמחות החליט לנסוע לרוסיה. על פי גירסתו התכוון ככנות לסייע לקרבנות הרעב ומגיפת הטיפוס שהשתוללו שם. אבל יש המסטרים שנסע לשם גם בתקווה לגבות חלק מן הכסף שהרוסים חבו לאבין. מכל מקום, ולדכריו, "זו היתה נקורת התפנית של חיי".

וא נסע לרוסיה דרך לונדון. לפני כן שלח כררך הים אמכולנס עמוס בתרופות וציור של ביתיחולים שרה. כדרך נעצר לחקירה בירי הסקוטלנד יארד, כספר "צייך "את רואה", השיב לה האמר, "ווא פשוט לא עשה המרגלים" שיצא לאחרונה מסופר שלימים ביקש ג'ים אנגלטון, ראש שירות הריגול הנגדי האמריקאי, את התיק של האמר מעמיתו הבריטי.

כרוסיה גילה כי יש יותר מתים מרעכ מאשר ממגיפת הטיפוס. הוא הציע לרוסים לרכוש דרכו חיטה אמריקנית. לנין, ששמע על האמריקני הצעיר, וכנראה גם על אביו, זימן אותו לפגישה בקרמלין. "אני זוכר לחוליווד, ונישא לאגג'לה זוולי, בת עשירים רק איך נכנסתי לפגישה. אינגי זוכר איך יצאתי מגיריגרטי, בעלת חווה לגירול בקר. הוא החל לגדל ממנח", הוא מספר, "הייתי נסער כולי". האמר נפגש פרים גזעיים ולייצר ויסקי. סופו שאשתו התמכרה הסיפוד הפנטסטי של ארמאנד האמר מתחיל בנטו עם לנין פעם אחת ויחירה, למשך שעה, אך אינו חדל

שמאחוריה. על פי הערכתו הכניסו לו עסקי האמנה

ב־1917 נרשם ללימודי רפואה בניו־יורק. כאותו זמן עבור בריה"מ. דור שלם של תלמידים רוסיים כתנ בעפרונות שלו. במסביל אירגן ייצוא פרוות. עצים וקאווייאר רוסי למערב. עשר שנים התגורר האמר במוסקווה. בלב המהפכה חי חיים קפיטליסטיים מתוקים: הוא רכש בית מפואר במרכז העיר, ונישא לאולגה פון־רוט, שחקנית־כוכנת בת לשושלת אצולה רוסית־גרמנית. במוסקווה נולד גם כנו ככורו ג'וליאן.

לימים הרג הכן חבר לנשק מימי מלחמת קוריאה.

במהלך תגרה בכיתו. הוא שנחרר מתוסר הוכחות. על שרה נטוש של מברת "מוביל אויל". כשהתבסס סטלין בשלטון החליט האמר לעזונ. שלושה קירוחים העלו שם חרס. ברביעי "היה ברור שאתו לא אוכל לעשות עסקים". בצאתו קיבל אישור מיוחד לקחת את אוסף האמנות הפרטי טונה. הצי מיליון הביות ליממה. מאז טוען האמר החליטו לגכות כופר יציאה – בסך 15 אלף דולר לנפש שלו מתקופת הצארים ששוויו מיליוני רולרים. חלק שנארות יכשים מוכילים תמיד לנפט. "זה לא סתם – מכל יהודי שרוצה לעלות לארץ. האמר הגיע ללוד מהאוסף שיכן כמנהטן ב"גלריית האמר" היוקרתית, עניין של מול. מהקירוחים היכשים לומרים הרבה", בחשאי. כל זמן שעשה עסקים עם הלובים לא יכול היה

רבים באמריקה התייחסו אל האמר כאל סוכו ממון ממסיקכנסה, "אוקסידנטאל פטרוליום" היא כיום כפול, מעין גייס חמישי של הרוסים. הכולשת הפדראלית התעסקה בענייניו לא מעט. קרירות הממשל כלפיו הגיעה לשיא בימי הנשיא רייגן. ריצ'ארד אלן, יועצו של רייגן לכטחון לאומי, הורה בומנו שהוא חושש "מפני החברה המוזרה בה מסתוכב מר האמר". גם פקירים ישראליים בוושינגטון התייחסו בלוב: בפוף שנות ה־60׳ זכה האמר במכרז אליו כחשר. מנתם בגין הוא זה אשר טיהר את האמר בעיני רייגן, אחרי כל שירותיו הטובים למען ישראל, שהחלו עוד בימיה של גולדה מאיר. כבר או עמרה על פין הנפט בששון, וגם בבאים אחריו. נפט באיבות השיבותו כשהזעיקה אותו לעזרה אחרי שהרוסים

שני מומחים לטפל בה והציע לה להתאשפו על חשבונו בארה"ב. היא סרכה. "הרכר היחיר שעניין אותה היה לתמוך בבעלה ברגעיו הקשים", זוכר האמר. אחרי מותה הקים קרן לזכרה כבית החולים "אסף הרופא". כשבגין עצמו חלה, שוב הטיס מומחה ל"סערי צדק", ששכנע את כגין לעכור מיר ניתוח.

בעסקים, הלב שלו פחות תם. אומרים על האמר שהוא מנהל את חברתו בסגנון קיסרי, שמנהלים התחלפו אצלו בצרורות. בומנו חוייב כל מנהל, לפני קכלתו לעכורה, להניח על שולחן הכום מכתכ התפטרות מיכן וחתום. טוענים נגדו שהוא לא הכין לו יורש, ומסרב לפנות את הבמה לצעירים ממנו. "אני עור מתכוון להישאר כאזור איזה זמן", אמר בתגובה.

גירו מה שיגידו - האמר עושה רברים עם סגנון. האיש שמתכוון לחוג כאן בשנה הבאה את יום הולדתו ה־90 מחזיק את העולם ככף ידו. הכל מתערבב בכל - עסקים ופוליטיקה, פילנטרופיה ויחסי ציבור. קשה לדעת, וגם אסור לשאול, איפה נגמר האינטרס ומתחילה הידידות. הוא טם לכנס באוטווה ועורך נשף כסין, מקכל דוקטורט ככור אצלנו ותואר "איש העסקים של השנה" בארה"כ. הוא מארגו סיוע לנפגעי צ'רנוביל ומקים קרן לחקר הסרטן, שולח מטוס למכסיקו אחרי רעירת הארמה, ומשיג מסמכים נגר דימיאניוק. כלוב סידר ש"אוקסידנטל" חממן את

כששמע האמר שמרלון ברנדו נבחר לגלם את דמותו בסרט תמורת 25 אלף דולר ליום, הוא נדהם. ״תמורת הסכום הזה", אמר, "הייתי מוכן לשחק בסרט בעצמי".

לימודיהם של סטורגטים שהוריהם פקירים בכירים בממשלה, וכאנגליה תרס 14 מיליון דולר למטרות צדקה הקרוכות ללכו של הנסיך צ'ארלס. לאקרמיה המלכותית לאמנות כלונרון תרם ספר מאוייר כירי ליאונררו דה־וינצ"י, ולכריה"מ תרם ציור של גויא בשווי מיליון דולר. כל אותו זמן, כל נשכח, מסתובכ אוסף האמנות שלו והוא נשמר כמוזיאון לוס־אנג'לסו בתערוכה ניירת ברחבי העולם. לפני שלוש שנים היא הוצגה במוזיאון ישראל. לפני מותו, כך נוהג לומר, הוא היה רוצה להספיק עור שני רברים: לסייע כמציאת מרופה לסרטן,ולהשכין שלום כלל־עולמי. האמר, ככר אמרנו, חמיר הלך כגרול.

"יכולתי להיות פולטי כיליונר - ואני לא". הוא כותכ כספרו. "כל חיי וזילקתי חלק גדול מהוני, יותר מאשר אני יכול לספור. למזלי, תמיר היתה לי הודמנות לעשות עוד כסף שאוכל להתחלק בו". אכן, כרשימת עשירי העולם של כתכ העת האמריקני "פורכס" נמצא ארמאנד האמר כשנה שעכרה רק כמקום ה־379. כלאו הכי אצלו משחקים הקשרים הכוח, ההשפעה, יותר מאשר ההון עצמו.

כעולם של מיליונרים קמצנים – ארמאנר האמר, על כל הסרונותיו, כולט לטוכה. אגל אין זאת אומרת, יריין, שונא מפור את הונו ללא אבחנה, שהרי ככה לא פני שבע שנים יצאה "אוקסי" מלוב, והאמר נעשים מיליונרים. החיים ככרונס לימרו אותו, הוא יכול היה לחשוף את לכו החם לישראל, מספר, שעסקים הם עניין נטול סנטימנטים. מהרוסים היהודי במקורו, למרות שהוריו הצטרפו למר כדיוק את אותו הרבר: "מארכסיסט אמיתי לעולם לכנסייה האוניטארית, הפתוחה בעצם לכל לא יתן לסנטימנטים להפריע לו בעסקים", אמר לו מורה שוה היה אחר המנעיםן הקשוחים כחייו, 'הוא

לאלישפיארה שבכי בכמות אדירה, להטביע מטבעות את כל מי שצריך להכיד כאן ליאת הקירנה ההדוקה דמותו כסרט תמורת 25 אלף דולר ליום, הוא נדהם לאלישפיארה של מוסקווה, לבנות בתי מלון בכל רחוק של זכולון המר). אבל את הקירנה ההדוקה ואתרכד חייד. "תמורת הסכום הזה", אמר, הייתי מוכן שה אידופה ולהמיר פהם כאוצרות טבע אחרים עם ביותר, גרמה, חש האמר למנהם בנין. אולי מחמת הגיל ואחריכך חיין. "תמורת הסכום הזה", אמר, "הייתי מוכן המשיה ולחמיר פהם כאוצרות טבע אחרים עם ביותר, גרמה, חש האמר למנהם בנין. אולי מחמת למחם כתים בשמים

גרול ומשקפי שמש כהים הוכילו אותו לירושלים. מלשכת גולדה נסע ישירות למוסקווה, כעבור מספר שבועות הודיעו הרוסים על ביטול והכופר. גם בעת ביקור הנשיא קרטר בארץ הגיע האמר ארצה ־אינקוגניטו", כךי לדון נעסקות גו וכימיקלים

הנאה בי 1973, אחרי 12 שנות מגעים עם מנהיגי הדתות. בלבי אני מרגיש יוצורי, אמר האמר לחיים מרוצקי, הוא לא שכת הסנטימנטים שלו כלפי ישראל ביה"מ, התם האמר על עיסקת חליפין של דשנים בן שחר לפני מספר שנים. אצלנו מעריפים לראות בו לא הפריעו לו לנהל כאן מיקוח אגרסיבי על התנאים תשתת בימיקלים בשוני 20 מיליארד דולר. כמו כן יהודי מבית טוב, אוניטארית-שמוניטארית – כשנולר, לקירוחי הנפט שלו בארץ. שר האנרגיה משה שחל

להרשות לעצמו מגעים פומכיים עם ישראל. ככוכע מסביר פרופי חיים כך שחר, יועצו של האמר להשקעות כארץ, האמר, אגב, מאמין ככל ליכו שגם כישראל עוד יפרון וגפט אחרי כל קירוחי הסרק הרכים. לא פחות מליון דולר השקיע עד כה בקירוחים בארץ. לשעלה קראמי לשלטון, ב־1970, דרש לקבל בקלות על 51 אחוו מהנמט בארצו והעלה את מחירו. משותפות בין ישראל, מצרים ו"אוקסי". היחיד שויוה הזנרות הגרולות סרכו ויצאו מלוב. "אוקסירנטל"

אותו בשרה התעופה, אגכ, היה קרטר עצמו. נתסה למשארומתן עם קראפי ונשארה. בארה"ב טענו האמר נכנע לקראפי. בכעם אמרו עליו שהוא סייע לאפיק לשבור את חשוק. "כיקשתי גיבוי מחברות אדות, אכל הן לא נענר, הגיב האמר, "ואז עשיתי את הפיסקה השוכה ביותר שיכותי להשיג בתנאים ההם". ונזה הוא כאמת אלוף. שימו לב, למשל, לעיסקה קיכל האמר על עצמו להניח את צינור הגו אמא שלו היתה עריין יהורית.

פטעה לעיבור שבבי בכמות אדירה, להטביע מטבעות את כל מי שצריך להכיר כאן (לא, תוא אפילו לא קרוב וכששמע האמר שפורלון ברגרו נבחר לגלם את אתילו שבריר להטביע מטבעות לא הכל מי שצריך להכיר כאן לא תוא אפילו לא קרוב בכנים ברגום ביו ברבים לאליות היו ברגום ביו ברבים ברגום ביו ברבים ביו ברגום ביו ברבים ביו ברגום ביו ברבים ביו ברגום ברגום ביו ברגום ברגום ביו ברגום ברגום ביו ברגום ביו ברגום ביו ברגום ביו ברגום ברגום בר והמנטליות. כשחלתה עליזה בגין, הטים האמר ארצה לשחק כסרט בעצמים

האמר זנורבצ'וכ בקרמלין: בשבילו הוא סתם "מיכאיל"

הציע לו להשקיע בחברת גפט קטנה ומפסידת, לצרכי

סוצרן הנפט השמיני בגודלו בעולם. כשנרכשה היתה

"אוקטי" (כך קורא להם המר בחיבה) שווה 36 אלף

ת הכסף הגרול שלה עשתה "אוקסי" רווקא

חלר. היום מוערך שוויה כעשרים מיליארד.

הקיימת עד היום, וזו היתה גם תחילת הקריירה שלו כאספן אמנות מהמדרגה הראשונה. "גיליתי שיש בכוחה של האמנות לגשר על פני גכולות, הכרלים פוליטיים וזמן", אמר. כמו כן גילה את הצד העסקי

רוות של יותר מאחד־עשר מיליון דולר. בארה"כ התגרש האמר מאולגה, שעכרה עם הגו לאלכוהול. ב־1953 ביקש להתגרש בטענה שנפל קרם

עכשיו, בישראל. איש לא הכחין כה

האנט שיבור על עצמו להגיח את צינור הגו אמא שלו היונה על היונה על החמשה ער לסנט האחרון". מינה של ארך דולאר), למכור לרוסים הוא מכיר את שמעון פרט, וחיים הרצוג, ובכלל התמשח ער לסנט האחרון".

13 មា១៩១ថៃ

דוד גולדנר (מימין) וגרשון טננכאום – אור אדום לאומה ולעולם (צילום: שמואל רחמני)

סודי־סודות, שאסור לאיש להכנס אליהם. אלא אם כו הוכח באותות ובמופתים שהוא מתאים לכך.

מספר מונחי־יטור בתורת הקכלה, כפי שמלמדים דוד וגרשון. משהו קל, על קצה המולג, רפרוף שאין מאחוריו יתר כוכד ראש: "הקבלה מדברת עליכך שספר התורה נכחב כשני רברים - הגלוי והנסתר. הרובר הגלוי הוא הטיפור, השתלשלות העניינים. אותו אסור לשנות וכו אסור לגעת. אפשר להתפלפל עליו, לכתוב לו מדרשים ופירושים, אבל הוא תמיד יישאר כפי הצופן. ומתוך אותו פיצוח מוצאים את הידיעה כיצר שמעבר לנו. הפיענוח מספר לנו על היצורים החיים בכף־היד רואה זאת על פי מהלכם של הקפלים בכף. בעולמות אחרים. כן, כבר כאשר כחב רבי שמעון ברייוחאי את הזוהר, לפני כאלפיים שנה, היה ברור שיש אינטיליגנציות אחרות, מעבר לעולם שלנו".

וגמא לשפה של הקבלה: "העולם, על־פי הקבלה, בנוי על שתי אנרגיות מרכזיות: רצינית למצוא אחר כזה, ומבקש לדעת מה צפוי לו נתינה וסכלה. כל דכר בתורה מייצג אנרגיה בחייו. אם המסובל הוא רציני וגרול בקבלה, הוא יכקש מסויימת. כך, למשל אברהם אבינו מייצג ממנו רק את שמו הפרטי ואת שם אמו. אם הוא פתות אנרגיה ראשונית ביקום, והאנרגיה שהוא מייצג היא בקי ברזי הרוין של ספר הזוהר, הוא יבקש גם את גילו נתינה. אבל כיוון שהיא רק נתינה, ער כרי כך שהיה של השואל. ואז, מצוייר במירע הבסיסי הזה, יחטט מוכן להקריב את בנו, היא אינה מאוונת. ואנחנו הרי הקבליסט בספריו, ימצא את שימצא, יסתכל עמוק מתמשים עולם מאוזן. יצחק, כנו, לעומתו, מייצג אך לתוך עיניו של היושב מולו – ולא יאמר מלה. גם אם ורק אגרגיה של קבלה. גם פה מרוכר על עולם לא יראה אסונות איומים, דכרים שאפילו אפשר למנוע מאוזן. ורק יעקב מייצג אנרגיה של קבלה ונתינה. לכן אותם – ימלא פיו מים ויחריש. ומשום כך, מסבירים ממנו יצאו השכטים, לכן הוא זה שבניו קיבלו את דוד וגרשון, צריך אדם העוסק בקבלה כוחות נפש הארץ. וצריך לזכור שהדוגמא שניתנה פה היא עליונים. שכן, לפעמים יראה הקבליסט אסון נורא הפשוטה האפשרית, ואולי אין היא מבטאת הרבה".

באשר מגיע אדם אל אסטרולוג ומבקש שיפרש ואסור לו לאמר מילה. הוא צריך לחיות עם המידע לו את עתידו, בונה האסטרולוג את מפת הלידה של הנורא הזה, ולשתוק. ולפי אלה שמאמינים בעניו. ככל

ומדוע אסור לו לקבליסט להזהיר בדבר האמור להתרחשו "כדי שלא להתערב במהלך הרברים. כרי שההתרחשויות כפי שהן צריכות לסרות, אכן תקרינה", מסביר דוד. "לכל מאונה יש הסבר. לכל אסון יש משמעות. אסור להתערכ במהלך חייו של ארם. יש שכר ועונש, וכך הרברים חיינים להשאר. אחרת

"אטור לי.

להכניס איש

בסוד יסורי

נפשי. גם אסור לי לומר איך אני יודע את שאני

יודע, ולי התורה

שלי. תה שאני

יודע, אני יודע

והכל, אבל הכל, נגזר מתוך השם. שינית את

ומסוככים בגימטריה. והכל מסתדר איכשהו, ולאט לאט

גרשון, כיצד הוא עומד כרכריםז הרי הוא ככר מהלך כתורת הנסתר, יודע לפענת את הדברים? "אסור לי לומר דכר וחצי דבר על־כך. אסור

לי להסביר כלום. אסור לי להכנים איש כסוד ייסורי נפשי. גם אסור לי לומר איך אני יודע את שאני יורע, מי המורה שלי. מה שאני יורע, אני יודע, ווהר וכעוד מספר חודשים הוא אפילו יסע לרכי הגדול היושב בברוקלין, וישב זמן מה בחצרו, ושם יקבל כוחות מחורשים. ולנסיעה הזו הוא מחכה כבד שנים, שכן אין צדיק נדול מן דרכי מלובאוויץ', ואין קבליסס גדול ממנו. הוא, מספים לו להסתכל בעיניו של ארם. כדי לדעת בדיוק לאן הולכת נשמתו, ומאין היא כאה.

"העולם הזה חוא רק מסגריה לשיפוצים" (המשך בעמוד (ג)

שהוא. החלק הפנימי של ספר התורה הוא הצופך. ישנו 👚 האיש – לפי לוחות אסטרונומיים הקובעים באיזה שרה 👚 שארם נקי יותר מבחינה מוסרית, כך הוא יוכל לשתוק קור מסויים, שהוא סמר הזוהר, ובעזרתו מפצחים את בשמיים נמצאו השמש, הירת וכוכבי הלכת ברגע יותר, ורק יתענה יומם ולילה ביורעו את שאמור לירתו – ומשרטט את חסריט חייו בהתאם למשמעות - להתרחש. וכבר היו אנשים לא מעטים שהשתגעו מן גברא העולם, איך הוא בנוי, איך בנויים העולמות הנסתרת שמאחורי מיקומו של כל כוכב וכוכב. עורא הרברים הללו, שלא עמד להם כוחם לשתוק, או שנטרפה דעתם מן השתיקה. קוראת כקפה תתאר את סרט חיינו ררך שאריות הקפה שהתייבשו אחרי הפיכת הספל. אצל המקובלים נעשים הדברים כאמצעות פיענות הגימטריה של השם הפרטי כצירוף שם האם. זה הבסיס. אם מרצו – זו המפת,

העומר להתרחש על ראש אחר מכני כיתו הארוכים,

תקורים. השורים ינשו לחשמיד את צח"ל

ותמדינת. כך תפחח המלחמה, איראן ועיראש

יצטרפו וחחיה זו עילה טובה לתפסיק את

המלחמה הארוכה הניששה בינהם. הומיוני ינסה

לעלות על ירושלים. ישראל אומנם תנצח

במתיר דמים כוח שיקשה על החורה לחיים

. ושכחדונו מעל שי האדמה בעקבות פועי חשבע.

בא אדם אל מקובל, אחרי שעשה עבורת כילוש מתערכים כמהלך התקין של הרכרים".

שמך – השתנה גם גורלך. כך לפחות מאמינים אלה שספר הווהר תוא נר לרגליהם. שום רכר אינו מקדי.

לא השם שקיבלת כילדותר, ולא העוברה שהחלטח לשנות את שמך. לכל יש סיבה ותכלית, לכל מעשה שעושה האדם כחייו יש תגוכה – שכר או עונש. וגרשון מוציא עט ונייר מתיקו, ומתחיל לחשב חישובים שונים מתמלא הרף מספרים ואותיות שמחסרים כהם קצה, ומוסיפים פה ושם. בריאה מתלכרת עם ראגה שמצטרפת ללב, שמחסרים ממנה גדול, ונסוף יוצא משהו כמו תכל, והנה לכם ההוכחה שהכל אמת.

ואחריכך יש משהו עם ירושלים, שנותן משהו עם אכנת, שחוזר איכשהו לירושלים, ורור וגרשון מסתכלים עלי מרוצים, עם חיוך קטן של אושר מיסתורי. חמשת הרפים שמילא גרשון עם מספרים, הם כעיניו הוכחה שכל רבריהם אמת צרופה, ואפשו לעבור הלאה, כל שייאמר מעתה ואילך – אין לחטיל

והעוברה שאין רעתו נטרפת עליו מכל מה שתוא יורע. מוכיחה שהוא האבא של תצריקים כולם. וכראי רק להכהיר, שבכל זאת, העוברה שהוא נמצא בעולם שלנו, יש כה כרי להעיד שעריין יש צרוקים גרולים

מכהירים דוד וגרשון. "הקבלה מרברת על כך שיש עולמות שהם מעבר לכאן ועכשיו, רק שאנהנו בחשים שלנו לא יכולים לתפוש אותם. ארם, אם הוא זדים מוחלט, נמצא בעולם אחר, כספירה שאין אפשרות לקלוט אותה. ויש שבעה עולמות נסתרים, לפי הקבלה ככל שארם הוא צריק נרול יותר, כך הוא נמצא נכח

על קולנוע טוב, שמשאיר לך משהו בראש, אומר קובריק, "כדי שלא תשכחו את הגהינום". אחרי שאתה יוצא מהאפלה של התמונות הנעות אל האור וצחרץ שכחוץ. קולנוע כזה הוא בעיני הסרטים פתאום נחשף, מתראיין ואנשים מקבלים אותו של מענלי קוברים, שמביא לך אותה בפיצוץ, תמיד גרול מהמציאות, ישר לתוך הראש, המחסן הגדול של לא הסרים סרטים על מלחמת וייטנאם, בעד

וננר. לא חסרים סרטים על מלחמות. אבל "פול מטאל ג'קס' של קובריק, אינו סרט מלחמה, אלא סרט על היאש שלנו, על חוסר האונים שלנו, וכמו כל סרטיו של שברים – על כמה קל לאלף אותנו ולשטוף את מחנו כרי שנתאים לאיזו מטרה גדולה שנשגבת מנינתנו: "שמירה על הרמוקרטיה", "הננה על האנסרסים". שוב ושוב, חוזרת הצעקה המפורסמת של נוני, ששב משרה הקרב: "לא רוצה למות בער מלים סציני מבין". קובריק מדבר על האיריאה של המלחמה, לא על המלחמה. לכז אין זה משנה שווייטנאם והקרנות נראים כמו משחק ילדים בארגו חול. מה שחשוב הוא לחזור תמיד אל אותה אמת: כשאנו נעירים – קל מאד לאלף אותנו ולהשתמש ביצרים האלימים ביותר שלנו, כדי לקרם את מטרותיהם הנתעכות של המנהיגים. כך בנוי לו העולם, מהמרד סל ספארסקוס ועד המלחמה האחרונה, שאחריה לא יסארו סרטים, רק מחיאון אילם ומפוייח, ארכיאולוגיה

סטנלי קובריק מרבר רק על הנושא הזה בכל סוטיו. הריבור הוא צעקה, והמלים הן המלים הבוטות ניותר. כיוון שוהו סרט על האידיאה של המלחמה, כפעט ולא חשוב היכן מתרמשת העלילה. שתי אצגעות מצירון או שתי אצבעות מסייגון. צעקה קנשמעת אותו הרבר בכל השפות. אותו השימוש לרעה נרצון הצעירים לחרור לאיזו גברת, שהרס"פ פכוון אותו לחדירה לטריטוריה אחרת. גם שירי הטרונים רומים. אמריקה היא תמיד כמה צערים לפנינו, כי אחרת ממי נקכל השראהז לכן שיר הריצה שלנו כטירונות היה: "היא תכוא כלי פיג'מה היא תנוא..." ובמארינס המתקדם שרים: "הכוס של האסקיפוסית הוא הכי קר בעולם". אצלנו: "נילחם נשניל שרון ונחזור כתוך ארון". ואצלם: "ואם אני אמת – אתור הביתה חנוט". קובריק אינו מסתפק בצילום המציאות של הסירונות, שהוא מזוויע כפני עמו, אלא מנפח אותו, והמיתוס של המוות מנוסח נעדך כד, לסירונים החרשים, מפי מפקרם, בערב חג העולד: "הנשמה שלכם שייכת לישו, אבל התחת שלכם תמיד יהיה שייך לחיל המארינס, ואתן חייבות לדשו, כנות, שאלוהים מאד אוהב את הנשמות שלו . מרות לכן חייב המארינס לספק כל יום נשמות טריות

ככל סרטיו מראה לנו סוברים דבר אחר, מאד לרתוש למנוולים. לחסרי מוסר לחלוטין. להיטלרים שמנים. אם יש מוסר השכל למלחמות, זהן מוסר להשבל חיחוד שלהן. מלחמת וייטנאם היא רק אחד המשלים למשל האלימות הגרול הזה. מלחמות שוכוים וככל שהמלחמה מיותרת יותר, כך שוכחים אתה מדר יותר, אתרי מלחמת וייטנאם, איש לא העו לופי עליה עברי עשר שנים עד שיצרו את "פלאטון" את מטאל ניקט" ואצלנו יעכרו 10 שנים עד פרישהו יעו לעשות סרטים רומים על מלחמת לבנון. כששל לרצח מיותר, לניצול לדעה של תמימות נערים החיינים כניום לפי חוק ממלכתי

יש הא בוריים את נדקר, הכתב הצבאי של קוברית, יש הא בוריים אם עובה משהו כוחו "תמיד רציתי" הסלפון של הישופיה היאשיה, יש לו ממש סיבוי טוב בתייה כלי הקולה, ואי אין תכינו אותה

יהונתן גפן

ואנשים שוכחים. אמר לי חבר: "תראה איך אריק שרון

לך: "בעצם, מה היה כל כך רע כלכנון. היו דיגרבנים,

נגר הנטיה הזאת לשכוח את המוות ולזרום עם

הוא צועק: "תשכחו את הרוברבנים, ותוכרו את הצבע

שלהם, שהוא צבע הרם". ולכן הוא אינו מתכייש

שלו כתוב "נולד להרוג" ועל השכפ"ץ שלו תקוע סמל

השלום, למרות כל מה שראה כשרה הקרב, הוא שמח

המפקד גוער בו, אבל הוא אינו מוכל לתלוש את

לחרור למלכת הכיתה בבית הספר שלו.

ולמז יש לו מספרים

הכאת

קובריק נגד אריק

רגל שבוע הקולנוע, שנפל יפה דווקא לבקר בארצות נידחות, להכיר כל מיני אנשים להיות חבר שלי. אכל אני הייב לספר לכם את בעיצומה של שתיקת הטלוויזיה, אני רוצה מעניינים מתרבויות אחרות... ולהרוג אותם". משפט ההתחלה, כי קיצצו לכם אותה. אתם ניכינים, זלכו לא לכתוב השבוע על קולנוע. אָני רוצה לכתוב בזה לא שוכחים. "אני מדבר ישר אל הוכרון שלכם", חשב שזה חשוב, ההתחלה. לכן, בלי להתייעין עם הבמאי, זלמן קיצר לכם אותה.

אתם יורעים, לפעמים אני חושב שאני מכיר אותו, את האיש הקטן והמיותר הזה, עם הניספריים במחיאות כפיים". אמרתי לה "לאנשים יש תכונה - הגדולות. זה שמחליט מה מותר לכם לראות. ואני איומה, כנראה שזהו חלק מהעונש שקיבל האדם מרחם עליו שות מה שיצא ממנו. הוא בטח רצה להיות הראשון בגן העדן. אנשים שוכחים". הם יכולים להגיר במאי קולנוע או עורך־פילם, וורקו אותו מכית־צבי, זרקו אותו מכל מקום. לא השאירו לו הרבה כרירות. אז זרם מנחל ראמור... היינו צריכים עוד שבוע בשכיל הוא קנה מספריים והתקבל לצנזורה. והיום יש לו סוף להגיע לכביש קושטא, ואז אף אחר לא היה בזכה מוף מקצוע קולנועי: חותך סרטים. זלמן חתך, זלמן ערך - יהי שם זלמן מכורך.

כן, זלמן נזר. הסרט מתחיל איפה שזלמן חשב שהוא צריך להתחיל. זלמן יש לו מספריים, והוא הצנזור שלכם, הוא מחליט מה מותר לכם לראות ומה יזיק לכם לראות. הסרט "בטי בלו" הוא סרט נועז. כלומר, אם אתם סבורים שחשיפת חלקי גופי השונים של האדם היא העוה. רוב הזמן מסתוכנים גיבורי הסרט עם הולמן בחוץ, וזה נראה די טבעי, כי אנשים צעירים ואוהבים, כאקלים חם, בסרט צרפתי, הולכים בדרך כלל עירומים בכית שלהם. אכל לא זלמן. כי זלמן יש לו מכנסיים, מניעות עד הברכיים, אם יפלו המכנסיים או יראו לו את הולמן, וכן הלאה.

אכל זלמן בכל זאת נותן להם להסתוכב ככה. משום שאם ונוא יתחיל לעכור עם המספריים שלו על כל זלמן וולמניה שמופיעים בסרט עטור הולמנים הוה. לא ישאר טרט. ולכן, פה עושה הצנוור? פשוט מאר: הוא מוחה: ומחאתו בתכטאת ככך שהוא גוור את הפתיחה של הסרט. ועכשיו לכו תנחשו מה היה בסרט לטני שולמו נכנס בו.

הסרט "בטי כלו" הוא סרט על יחסים כין גכר לאשה, אכל לעולם לא תדעו כיצר נפגשו שני בני החיים, נלחם סטנלי קובריק כדון קישוט, לכר וללא הוג, אלא אם יש לכם יחסים עם ולמן. זלמן יספר לכם לאות, בכל הטרטים שלו, מספרטקום ועד וייטנאם. שהיה חושך, וכחושך אתה רואה כיצר הם נפגשים ומתעלסים, ללא אקרמות מיותרות, זכר נולדים חיחסים ביניהם שמבוססים על מגעים חוכניים, שקטע לחזרים דם כמו בקירוח נפס, ומשתמש ככל המלים הפתיחה הוא בהחלט לא הנועו שנהם, אכל משום מה של החיילים כדי לעצור את המלחמה האידיוטית הוא נכחר להיגור ולנוח לנצח במגירה של זלמן, כיחר עם התחלות אחרות. כי זלמן הוא איש של פוף ולא של בסוף הסרט, ג'וקר ממשיך עם הכיתה שלו התחלה והוא לא חושב שזה חשוב לכם לדעת כיצר לחניית הלילה. שמה שהוא נשאר כחיים. על הקסרה הם נפנשו, רק איך הם נפררים. אין לי הכלפון של זלמן, לכן הישגתי קלטת זיראו של הסרט, כדי לרעת כיצד בכל זאת הם נפגשו, ולספר לכם, ואתם כהחלט שהוא חי, ועדיין יש לו את הפנטויה הבסיסית הואת: יכולים ללכת עם העתון הוה לקולנוע, ולהכין את

במשך כל הסרט אנו רואים גופות עירומים, של סמל השלום משכפ"צו נוסף הדם. וכל זאת, משום , זכר זנקבה, כפי שהוא כרא אותם, עם כל הציור. אנו שהאדם נולר לשלום, למרות שבבל המלחמות ינסו רואים גם פעולה אוראלית די סרליקה, התעלטויות להסביר לו שהוא נולד להרוב. ואסור להתסיק לדבר בחיק הטתע וכיו"ב. את כל זה זלמן הסאיר. הוא סומר על זה, ולהסרים את זה, ולהשמיע את הצעקה הגרולה, עליכם שוה לא יתן לכם רעיונות. ומה הוא נורז את מסייגון ועד צירון. לכו ל'מטל ג'קט" של קובריק, ההתעלטת במיטה, כתגותה הכנאלית והשכיחה כיותר. פשם לכאורה, והוא: כמה בקלות אפשר להמוך אותנו השתתפו במלחמה היחירה שכראי להשתתף בה: שבה הגבר שוכב על האשה ומגמה בנראה לגרור אותה המלחמה נגר השיכחת ובער הוכרון. המלחמה נגר אל הרת השלון ומשום כך קוראים כנראה לתנוחה הואת תנוחה מיסיונרית. זה לא, אמר זלמן, וחירר אח המסטריים הולמניות שלו.

למה לחתוך דווקא את זהן מה זה מוכיר לולמה האם זלמן הוא מיסיונרו שאלות קשות ונטולות תשובה וכך נשאר סרט גדול כלי התחלה, וולמן נסע נמשיך לסרט אחר, סרט ניור... לפני ומן מה - לתיאטרון אחר בעכו, לחתרך את שונאי ישראל, אכל ראיתוי את הסרט "בטי בלו". סרק מרהים, על עירית עכו שלפה את המספריים שלה, זולמן ברח כל יפהפיה שתולבת ונחיית פסיבית, ביצוע מבריק עור הולמן שלו מפרפר, בחזרה לבטימו, לותוך כל מה של שחקנים, במאי וצלם, ומי שאוחב קולנוע שנראה לו מיסיונרי מרי.

יפה, מצחיק, עצוב, אמיתי, שילך לראות את הסרט בורך הוא עוד הספים לחתוך שתי משאיות. ואם בשקאלים את נישר הבתב הצבאי של קובריה, החה אם באותה הודמנות הוא גם יצלית להשיג לי. את. מישרו לא יפצור אותו הוא יכור את שיכון לכור, ונט

התחזיח. כמעט תוהו ובוהו

מוית הקבליטטים מתייחשת למעשת לכל יתמוטט, החיובאללת בלבנון ינתיתן עלין מכת שונת תשמ"ה, והיא מנבאת את המורעוזיות מווה, וישובי הצמן יתיו שוב תשומים להמנוות

משמעותי מכל מת שידענו עד עונון.

איש חישר בעיונט יעשת. אורכיות המלחמות את חללין ו דומנים יות יות יות יות בתילונים, דוילונים בי מובציוב, במו היילר בנמנו, עוסם עבשיו

ברולתוחים השחורים ביותר, בתלתוחים השחורים ביותר, בתלתוחים מבל החיום התלחים, זו שתימתות מחמש את כני ברות בלולם הקרבי ובאשר זכים שליורי ולשרים. לא חחום על נשים וקנים וטף. והרגע ושא ללורום. (ההגע ומע במלחמה בין ומחקת תראות בותר מה, שודענו, בוה עלייל ישראל לסודות.

האנשים שימאבדו השנה, יחות גבות באופן • אנשים ויכנסו ללחצים נמשיים אדירים, כמלחמה הנוראה, והוצחון יחות מוחץ, אבל שכמותם לא חכירו קודם לכן. דכאונות רבים, מצבידות קשים בלי סיבה נראית לעינ. ותכל דוולים.

של חשרבים, וחטרור יכח בנו ככל מינה. גם פח . שידאת ישראל בכל חדורות גשמים אדירים ייודו צמוים קורבנות רבים, וחמספר תוא כליכך נורא, ללא קמונת במשך שבועות, יצימן את הארץ ללא שאטוד אפילן לרפוז עלין. וומחבלים לא יסחמקו המסק. הקור יחיה בלהיינטבל השמש במעט ולא במעולות שרור בגדה וכרצועה, ותם יפעלו גם בוגד הראה.

סדרי החיים וישביתן את המשק כל שני ותמישי. נסומות חוריקו. חרי נעש יתמרצו: ערים שלמות איש לא ישתלט על חשניונים.

פיום לפין עצמה ודתיים ביום לבין עצמם, בכל בעקעיקה של דורדמת העולם המערבי. האמת מקום החיה אלומות ווראה, וחול בקורים דה מיא שכל לחותו, שהתמנש כבר בקרוב, היא תשר מקרים. תומעות שכמות לא צמת איש לנהל את הקרב האחרון וחקוני כנגר המערב.

כבדות. לצח"ל לא מהיה ברירה אלא לחובום שנית ללבנון, רק שהמעם כבר יחיון לו עסק עם

• האווות הדרכים ילכן ויתובו. מדובר בכמויות של הרוגים ופצועים שכמותן לא שמענו ולא אותו דבר אמור גם לגבי התאבדויות. מספר

בקורה מיות אדיור. • בגדה ובעורו יותווקו המתומות (מעולה האיבה איום ום: החורה הקרב (בא יהיה הקשה ביותר

ישומים במול הצמן. • האינודים המקצועיום ישבשן את כל מחרירים העדות ארמה, שטמונה, שרימות

• בפלל, המצב יחיון כוח שאין פלך בישראל, "בפויות חושמים תחינת אדירות, כל הצולם יבכה

רק קבוצח מגדל מציעה:

הלוואה מבנק לאומי ובנק אווד לעצמאים בלבד!

יועץ הסחרים

כילי חוור לתפקיר גובר הקיבוץ. משק נווה־אור שקוע כחוכות ככרים. הרבה רגשים מתרוצצים בשיחה על הקשר לקיבוץ, לתנועה הסיבוצית ולערכיה.

צבילי, יליד קיבוץ מעוז חיים, גדל בסבעון, התגיים לנה"ל כ־1963, ונשלח עם הגדעין לנווה־אור. הלך למסלול פיקוד בנח"ל מוצנח. השתחרר וחזר לקיבוץ, במלחמת ששת הימים שימש כמפקר מחלקת מרגמות כחטיכת הצנחנים, בקרב על ירושלים. "בהיסטוריה ואישית שלי, זה השתתפות בארוע כעל משמעות היסטורית לאומית. מרגיש שהשארתי טביעת אצכע בעיצובה של מדינת ישראל". כמלחמת יום הכיפורים היה כגרוד הראשון שחצה את תעלת סואץ בסירות גומי. כיום הוא נשוי לדליה, אכ לתאומות בנות 19, בן (14), וכת (2).

"התנועה הקיבוצית", הוא אומר, "עברה את עידן הענקים והשליחים לכל חייהם, כרוגמת אלון וגלילי. כיום אין מנהינות דומיננטית בתתום הייצוג הפוליטי. לכן, כמו שנעשית רוטציה בתפקירים בקיבוץ, וכך גם כרמה התנועתית – אין שום סיבת שלא ינהגו כך עם נציגיה הפוליסיים של החנועה".

צכילי רואה כעצמו כיח חדש, רעגן ומתאים. כשלכ זה הוא צריך לשכנע הרכה אנשים כעוברות הללו. "תפקיר כיצועי כולט מאפשר היכרות עם גורמי מפחח במפלגה, עם חברי מרכז, עם פעילות המוסרות. ישנו מאמץ גדול בעריכת פנישות, שיחות, נסיון להשפיע, לרכוש אוהרים, תומכים".

הוידוי עם כוחנה רבין לא כודווה מכשול? "היתה תקופה במפלגת העכודה שאותה הכורה

שתמכה ברבין סבלה מנסיונות לצמצם את כוח השפעתה ולמנוע את התגבשותה. אחרי שרבין רכש לעצמו עמדה מרכוית במפלגה, גם אנשי מחנה רבין קיבלו לגיטימציה מתודשת, ואינם גדחקים לשוליים. לא התרגשתי מזה שהייתי כמיעוט. אני מניח שעצם העוברה שרבין תופש כיום עמרה מרכזית כמפלגה, יצרה מצב שאיפשר לי להכיר חלק גדול מהמפלגה, להיות שותף כמוסדות הפורמליים והלא פורמליים. אכל צריך לזכור שההודהות שלי כאותה מידה, היא

תגי רגב – היורש.

תיאלוף חני רנב מסיים בימים אלה את תפקידו כמוכירו הצבאי של יצחק רבין. הוא יוצא לחופשת מצת"ל, ויורש את צבילי, כיועץ שר הבטחון לענייני תעשיות בטחוניות – למעט סמכויות בתחום תפוליטי־מפלגתי, תפקידו האחרון בצה"ל, לפני חפקיד המזכיר תצבאי, חיה

מפקד אוגדת מילואים כשריון. רגב נחשב מקורב מאוד לרבין ושימש כעין יועץ סחרים בכל הקשור לפוליטיקה הפנימית בצבא. כמזכיר צבאי, היה האדם שקישר כין שר הבטחון וצת"ל, אך מעמדו אצל ובין היה מעבר לכך. הוא עצמו צידד במיווי דן שומרון לרמטכ"ל, ואפשר לתנית שלא תסתיר את דעותיו משר תבטחון. הכחירה להיכנס למשרד הכטחון בתפקיד אורחי, שתוצע לו למני שבועות אחדים, ללא ספק מעניקה לו קרש קפיצה לחיים

הפוליטוים. רגב חית מעורב לפני זמן מה בפרשה לא.

העימות סרס־רכין עדיין מירגש במשלגה? 'כיום החלוקה במפלגה ככר שונה. יש קבוצות רכות וחוגים חרשים. המפה השתנתה".

"במירה מאוד מכוטלת"

וכותות לפני השמח?

מה מקור הנאמנות הזו? באופו בסיסי התפישות הסוליטיות שלי מאור

רומות לתפישות של רבין. דבר שני, כשעובדים לא מעט עם אדם מפתחים קשרים שאינם רק על כסיס אינטרטים פוליטיים, אלא מערכת של יחסי ירידות וקירבה, שאי־אפשר למחוק אותה. ליוויתי את רבין גם בתקופות הקשות ורווקא הן עיצכו את הקשר. צריך לציין שגס עם לאה רבין נוצרו יחסים יפיס. היתה תקופה שבאתי לסייע יומיים בשבוע. הם טיפלו כי כמו בילר סטן. ישנתי אצלם. התייחסו אלי כמו לקיבוציניק

מה מכור החזרהות שלך עם אישיות טוליטית,

בתקופה האתרונה זימן אליו צכילי, למשרדו במשרד הבטונון, פעילים במפלגה, אנשי מפתח, אנשי מרכז. צכילי: "זו התנסות ראשונה של המפלגה בכחירות פתוחות רמוקרטיות ללא וערה מסררת. השיטה עצמה טובה, ככלל מי יכול להרשות לעצמו על הגב לא הין תוקעים לי סכין כבטוז" לרבר נגד ומוקרטיוציה".

התחזית, שטיות

מחמטיקה באוניברסיטת כר־אילן.

"איני בטוח שהתוצאה הסופית תהיה טובה. יש בכך סיכון רב. יכול להיות שצריך היה לשקול פתרונות ביניים ולאפשר הכנסת אנשים הרשים לרשימה, מכלי שיצטרכו לעכור את מסלול הימורים של בחירה כמרכז. אבל אני מאמין בשכל הקולקטיני של המרכז. מי שרוצה להגיע לכנסת, חייב להביר את מרבית חברי המרכז וזה מספר אסטרונומי. אין ספק שקל יותר להשפיע על חמישה חברי ועדה מסדרת

נעימה. תתנהלה חקירה נגד נהגו של רגב, שחיה

חשוד בסחר סמים. במהלך החקירה החברו שרגב לווה מהנתג כמת אלפי דולרים. רגב נווף. חיו מי

שניקו ללחוץ על רבין לגרום לרגב לסיים את

תמקידו במועד מסונים.

מאשר על 1300 חברי מרכו". אלו תחומים מעניינים אותך כחבר כנסתז "התראם הכלכלי והמדיני".

שאימות לתפקיר מיניסטריאליז "אמרו כבר שכל חייל נושא בתיקו את שרנים הגנרל. בשלב הזה אני ועשב שגם הדרך לכנסת היא קשה וכמעט בלתי אפשרית, שאני לא מעו לחשוב מעבר לזה".

ואי־אפשר כלי בריחה של צבילי לסיום: "אחר, תקעו לו סכין כבטן, והוא התחיל לצעוק, הגב הגל. שאלו אותו, מה אתה צועק, הגב הרי תקעו לך את הסכין כבטן. ואו הוא אמר להם, אם הייתם שומרים לי

תמקידו. רבין נתן לו גיבוי, ורגב התחייב לסיים את חגי רגב, בן 43, נשוי ואב לשתי בנות, נולד בכפר חרא"ה, וסיים את מדרשת נועם בפרוס חנה. החגיים לצבא בשנת 1963, ושירת גשיריון בכל תפקידי הפיקוד כולל מפקד אוגדה. במלחמת ששת הימים חיה קצין מבצעים גדודי. בהתשה – תיה מ"פ ובמלחמת יום תבימורים קצין אנ"ם של חטיבה שבע. במלחמת התתשה שלאחרית, חיה מנ"ד בתטיבה ברמת תנולן. בין תשנים 76"76". היח ואש לשכת הומטכ"ל מוטה גור. במלחמת של"ג לחם כמח"ט בגיזרת המערבית. הוא גם בוגר פו"ם והמכללה לבטחון בקרליל שבארה"ב, ולמד מיכל קפרא

משיח יבוא בספטמבר

יותר בהירארכיה. כלומרו עולה מהראשון לשני, לשלישי וכך הלאה. והקבליסט, בסכניקות שונות ומסונות, יכול להתחבר עם העולמות הללו, לקלוט את המסרים הכאים משם, ולהתחבר עם נשמותיהם של אלה שגמרו את חיקון נשמחם נעולם הוה".

בכל זאת, תנו: לנו רמו איך מתרחשים הדברים? "לא שמעת על סיאנסיסו יותר אי־אפשר לומר". וכך, כעודם מרחסים כין העולמות העליונים

והתהתונים, ומשקיפים על כרור הארץ והמין האנושי דרך משכצות חישוביהם הסודיים והמיסתוריים -הגיעו הקבליססים לאותה תחוית אפוקליסטית המאיימת על שלומו של עולמנו דווקא בשנת תשמדת. לראות את שתידו של האיש הבודד. אך מכיוון שמדובר כאן כעולם שלם, הם תורגים מן האיסור המפורש שלא להתערב במהלכו של הגורל. מביוון שכאן יש פתח הצלה, ואם ישתקו - כאילו סגרו גם אותו במו ידידם. זו גם הסיבה מרוע הם זונוזים את משפחותיהם ורצים יום יום לועג כית אורי ברוובי תארץ, כוי לתוחיר את עם ישראל ממני הצפרי, ולנטות לשנות במשוו את .. כמותם אטונות טבע, מלחמות, חורבן, חורה לתוחן העתיד תנורא שיוצל על ראש כולנו, אם לא נשנה לאלותר את לרכינו זאת אוריו וויינו.

הם אומרים שבל הוגי השכלה הגלווה הבסמרה מאחויים כן עתם שהשנה הקרובה איננה שכן רגילה. ה שנה שבחלים לוו מבר 1946 שנים. כאת אום הרישה היגע אוך: אל תמהרו לתמור תכריכים. גם אם -והכונה היא שאה בשנה הסובה עם האישל לה לשנה הטלם, ועם ישיאל בכללו, ימשיר כשלו, להיות שנהר - את דרביו לא לתחו בדוך לתחות שנא, תלששי ביוקסים, שישה לשורתות ודישו כבע ודוב אוים + עומר אין.

מרברים. מו שווא 'קבליסט בנד' אינו מדבר אינו מוסד שום אינוורטציון שווא נודע מתו השמלחו לי אין כל ידע בישבלה בבדה, לכן אינני בולדו להחייות שביצימה לנבואה. יימצר שני, שמעתו דיבורים ברווו וון אבל ל

רואם סוח העולם אכן קרבו

ירוע בליוק החימן: שמיטה, צריכת לחיות שמה שנוא אחרי, שנת שמיטה, צריכת לחיות שנה מצויינת לעם ישראל, והל בביים טובום ברוכים לקרות, יותר מורו אשור לי לחוודי

ביחסים שבין אדם לחברו מאירד, יתחיל שלב של ייסור בעשרכים וכשוטים, ויגיעו ימים שעוד לא היו וכותר, 'חשוב להרגיש שלא מרוכר מה בהפתרה וכאיומים, אלא בדברים שכל סבליסט רואה אוחם באופן מטורש, ואין בכלל סיכוי שום לא יקרו" וראון מסטרון)

ל רפל מברין, מרצה במחשבת ישראל, אוניביסישת בריתילון משטחה רוקטוראט בתשר הקבלת באוניביטיטה העבריה בירושלים יאם רום זהו קבליסטים דגיניים – וום לא חיו

למה דווקא דואז האבן ונא המשירה?

המשיח. הוא יהיה האיש שיציל את העם, מפני שעלים! כל מקורות הקבלה, הגלויים והנסתרים, הוא נחשב

יחר עם הרבי יתגלה לפתע אדם אחר, היא ההא המשית. מרובר באדם רגיל, שחי היום בינינו, ווק ירול עליו שהוא חי בגליל. וכאשר יגיע הרבין יפס אותו גלילי ויגלה עניו לעם כולו, ויציל אותנו ממלחטו גוג ומעוג שתימול על ראשינו. הכל כמובן נועאי אין - שלשנה את דרכינו מן הקצה אל הקצת אדרה חס והלילה, עלול גם הרבי היקר להיות בין הניססים

הוא תותם בכך על תעורת מסירתו. יש נואל. לקראת סוף השנה העברית, המועד כו יפוג תוקף האולטימסה הקבליסטי – משהו בסביבות אונוסט־ספסמבר 1986 (אם כי אחרי נסיון הנפל של תשמ"ד, מי יודע אם גם המעם לא תהיה איזו הארכה) – יניע הרכי מלונאויץ כפעם הראשונה כחייו לישראל. תפקידו יהיה לאחר את העם המתפורר ולהצילו מו השואה ועוראה שניחות

לא, הוא אינו המשיח, אם כי הוא יביא איתו אי

למקובל הגלוי שעומד היחידי בקצה העליון של הפירמירה. מעליו ככר נמצאים רק הקבליסטים הנסתרים, אלה שאינם ככלל בספירות שלנו. דובי נכתר לתמקיר על ידי הבריאה, כמו שמשה נכחו בשעתו".

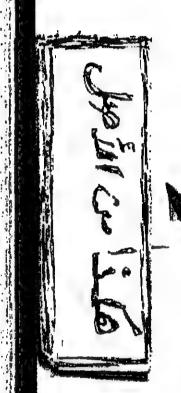
או איך את יכול לישון בשקם אים נלילו כש שליו אם את שורא שורות אלה, אנא שלם וושפע ביישן

ב משולם לינעשטין ו העדסה וקבלעות בעים MESTRICAM LEVINSTEIN! COLLRAGING & ENGINEETHING LTD בניני הדר דפנה, שדן שאול המלך 12 מל אכיב, טל. 1446-13-2

אינות תיים תרקה

יופי כחוץ - הכשה בפנים:

AND THE PROPERTY OF THE PROPER

moisture-response

Hydro-regulating cream

מ"ב 2.99° ש"ח

חש 2.49

רק 0.79 פי

חנויות הסופר־פארם פתוחות עד 9 בלילה. ברב־מכר, בקניון וברמת אביב – עד 10 בלילה

כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! בתוקף עד 5.11.87 הביניהה הרצליה הנות אביב, קניון איילון, פתח־תקוה, כפריסבא, ירושלים –נוה (רנות, נילה, בארישבע. משרד מרכזי טל: 1800031.0

כיכבדים נירשניים של כל קופות החולים. מכנדים את כל כרטיקי האשראי. הרשת שומרת לעצניה את הזכות להוביל את כניות ויקניה-

ובנוסף, הנחוח על:

שמפו סווים פורמולח קלינקס טישיו בוטיק

7.75 ש"ח

על כל קויית אוצרי קוסאטיקה של הלנה רובינשטייו

תחבושות פרידום

20 יח' 4.90 ש"ח

מבורים. לב ירושלים, אמצע לטמטה קטוטונה, ששמה "מבוא טיכו". כיום חבית משופץ והוא שלוחה של יהודה", סמל כית המלוכה האתיופית. העיר. זהו טיול רגלי קצר במרכז פונים ימינה. דלחות מתכת וכניסת מוזיאון ישראל. יש בו ספריה ואוסף הבית הוקם ב־1928. וגר בו הקונסול שלוב הירושלמי המיוחד, לרחוב בור מים. שכונה ירושלמית בת 113 שנים! הכניסה יש מסעדה חלבית שנפתחת המגורים הינה. סמל הקונסול של מלוכה פנושא זכרונות על איטלקים, אתיופים, ב־1922 בא לגור כאן איש גדול. צמים, אנגלים ויהודים מיוחדים, שגרו סק. מותוב יפו, דרך רתוב הרב קוק אל חוב הביאים. היות וזו ירושלים, רוב זכר צדיק לברכה. כיתו נפתח לציבור של דוד שחר: "הרופא הקטן מרחוב הולכים הלאח ברחוב הוביאים, והוח בית מקומות המעניינים סגורים בשבת. וכדאי לבקר (סגור בשבת). לקשת, עליה להר ויתים בכביש צר חוזרים לסמטה, והנה בית טיכו. הבית שמוביל לגן הסודי ביותר במדינה. גן צשתי התבלין במורד הר הזיתים, מעל מדשמים. שתוח כל השבנע ובכל שעות

> לא תולית חדשה, אבל מקום שתמיד מעם למא אליו. פינה של שקט ואווירה מאוווי הרעש. אם באים במכונית משת, לחנות בסביבה מגרש הרוטים. מתבוה צובוריה: קו מספר 1.

> סמכו העב ופו פונים לרחוב הרב קוק, תוב שעד שונת העשרים של הבואה היה יווע כיתוב הקונסוליה תאיטלקית. בבית משר נו, לשעבר בית הקונסוליה השטלקות, יש היום תנות אלגנטית של "ספכית" להפצים יפים – וגם מסעדונת

SKIN LIFE

.cream

הייז מטהר אויר

4.20 ש"רו_

DE

משחת שניים

אקווח פרש. 125 מ"ל

למעלת: בית חבור, רת" הנביאים לפי הפסוק בתהילים "תבור והרבון. נשטר ידומרי. נבנה לפני 105 שנה להי השוויצרי קוובד שיק, מחוקרי ירושלים. משכנו של חסמינר הקודי התיאולוגי. למעוז: כית החולים האיעלקי

40. אל רחוב הנביאים בחצר. תחת עץ, ממש ממול, וכוסים טיכו".

לעבר הנו. סגור בשבת. במדרגות ברול עולים לביתו של חוזרים לרחוב הרב קוק ועולים למעלה. שופגש קודם ברחוב הוביאים, גם הוא "הרוא"ה" – הרב אברהם יצחק הכהן קוק, אנחמו ברחוב הוניאים. מוכרים בסיפורים מהרחובות הישנים והיפים של העיר. החבשים" ו"קיץ ברחוב הגביאים" להוצארו "עם שבר").

נבנה באמצע המאה התשע עשרה על ידי רחוב הנכיאים אגא ראשיד, ערבי עשיר ממשפחת נאשאשיבי. בשנות השמונים של המאח פונים ימינה. מכללת "הדסה" ועל הכנין ת־19 גר כאן סותר העתיקות מווס שפירא. כתובת: "בית התולים מאיר רוטשילד". את פרשת חייו והתאבדותו תקראו ראשיתו, ברובע חיוודי שבעיר העתיקה בסמרה של שולמית לפיד "כחרס הנשבר". בשנת 1854. בשות 1887 הניתו כאן בספר הזכרונות של בתו, מרים הרי, "בת באדמת כד, ובתוכו מגילת אכן הפינה ירושלים הקטנה" (שווציא לאור אברהם לבית החולים לענוי ישראל, הנרים לוינפון ו"ל), יש תיאור של הגן שירד בירושלים. את־הכספים תומה משפחת

במדרגות עד רתוב יפו: "הגפן השתרגה רוטשילד והוא הוקם "בהשנחת האדון מסביב לתאנה וזו הסתבכה כסוכות הרופא המובהק ד"ר שוורץ ועל ידי אהבה, שם חיכו בנות ירושלים המהנדס ברוניוא. למאהביהן". את האווירת בפנים חבית מ־1918 היה לבית החולים המרכזי של היא מתאדת כמשהו שוע בין שלווה של "הדסח", עד שהוקם המוכז הרפואי בנסיה למועקה של בית טוהר. הרצל היה כאן. כית מספר 42, היום

ב־1924 בא להתגורו בבית חוה זוג מרתק. רומא העיניים הגדול במורח התיכון. ד"ר אברהם טיכו ואשתו דודניתו, אשה קטנה ואלגוטית, שבמשך השנים היתה לציירת רבת העוצמה של נופי בראשית בהרי

יהודה סביב ירושלים. מתעסק בו... ודאי מאחבתו לחכמת הציור שטח המחנה הוקמה כוסיה קטנה הקדיש עצמו לריפוי עיניים, למקוח ובסמיכות לה חדר אוכל. היות – בית ספר עימים עיוורות כדי שיתא כל אדם רואה מקצועי במדינת ישראל. את תמונותיה הופלאות של מרת חנה

שביקר בארץ ישראל ב־1898. משלחת יהודית בראשות הרצל מניעה לאוהל הקיסר הגרמני רב העוצמה. הרצל מציע לשויקה אופיר ו"ל, יש קטע קלאסי על פתרון לעם היהודי בגלות ולמצבה המוזנה ציונה שהלכה לדוקטוד טיכו. פתוח ידוע של הארץ. בית לאומי ליהודים בארץ הוא הקטע של עגנון על הזוג טיבו: ישראל. הערת הקיסר שליהודים יש "התחלתי מחעמק במקצוע שטיכו וודאי כסף רב, איכובה את הרצל. על

"הרטה" בעין כרם.

מגיעים לבתים מספר 40 ו-38. בתזית,

בית שפר "אורט". בית הכמורה הגרמוית

הפרוטסטוטית שהוקם במקום בו עמד

מחנהו של קיסר גרמניה, וילהלם השני,

לשכונת "בית דוד". חצר סגורה שבמרכזה החווכיות המפוסם של ד"ר טיבו. בקומת האתיופי בירושלים. בכניסה לבית שכבר אינת קיימת. רחוב החבשים.

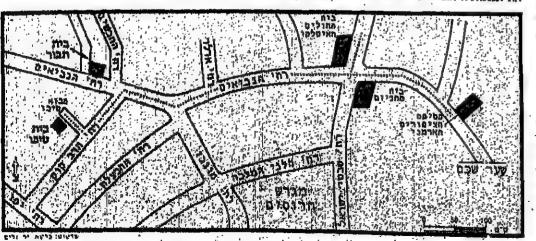
מאת נילי פרידלנדר צילומים: צבי לביא

בשיתוף רשות

מסיפס של אריה ולראשו "נור אריה

עם מגדל פעמונים במסח פירנצה וסיאנה - בית החולים האיטלקי שובנה ב־1910 והחל לפעול ב־1919. וכמו ברומא, כסלי הואכה, הסמל הרומי העתיק. בומן מלחמת העולם השניה תפסו הבריטים את הבניין של אויביהם במעוכה, וכאן היתה מימקדת חיל האוויר המלכותי האגדי של בריטניה. ב־1963 רכשה ממשלת ישראל את הכניין, ומאז הוא משמש כבית למשרד התינוך והתרבות. מולו, בפיות רמוב שבטי ישואל יכית מחויים", שהוקם על ידי הבנקאי הנרמני. יעקב פרוטינר. כיום, לשכת שר החינוך והתרבות. הנית בסעון ניאודנסנס, וכנה על ידי הבנקאי שהיה שותף ברכישת בירושלים, פשט את הרגל ואחריו גרו באן, הפטריארך הלטיני, בית הספר לבנות אוולינה דה דוטשילד, מנחם אוטישקין והוציב העליון הבריטי.

מכאן הולכים לרחוב הוביאים מספר 16. ודוך רוובה נכוסים לראות פסיפס מדהים ושלם, מהמאה הששית לספירה, שהתנלה כאו ב'1894. זהו פסיפס הציפורים הארמוי, מהיפים שישום. ובו 43 מדליונים עם ציפורים. הוא שימש מקור רב השראה לקרמיקאים הארמנים בירושלים. ברצפה, כחובת אומנית "לוכר ולהצלח נשמתם של כל האדמנים שאת שמותיהם יודע

23 BIDEDID

אור גומדו לידו לידו לידו לומדו ליני קפרא

התנ"ך בראי עקום. גל חדש כאן ובאמריקה. לא פרה קדושה. במקום שבו מככבים בני־אדם אש לציד גם קומיקם. לא דק דבדי אלוהים חיים. עקידת יצחק כמחיחה של ה־ז באפריל. פרשת איוב כתרגיל הימורים. המסר: לכבר את התנ"ך בתור סיפור אנושי. הדתיים לא אוהנים זו וה. המחברים טוענים: הכל מאהבה. גם סופרי התנ"ך ועורכיו לא צינזרו את הגועל־נפש.

> מחברים ג'וזף הלר (למעלה) אפרים סידון (מימין) ומאיר שלו: "אחרי שהגענו למסקנה שה' לא יכעס, היה יותר קל"ז

שורה האחרונה היא – מרד החילונים. מרד קטנצ'יק, לא מי יודע מה, אבל יש אפילו סיסמה: "לרחיים אין מונומול על התנ"ך". ארבעה יוצרים חילוניים מורדים. אפריים סידון (סופר ועיתונאי) ואכנר אברהמי (מאייר), מאיר שלו (סופר ועיתונאי), וג'ווף הלר (סופר). שלושה ספרים שראו אור באחרונה, שלוש גישות שונות לספר הספרים. פעם הומור. פעם ניקורת. פעם סקם. הרבה

הלר באמריקה, השאר – בירושלים. אין פגישות מתתרת. ונכל זאת – מכנה משותף. מותר לתאר את המלך דור על סף אורגומה, מותר לצייר את אלוהים קצת שלומפער, וגם לכקר את יצר ההתערכות האובסטיבי של אלוחים על חשכון איוב. מותר חכל. אפילו להניד שראלאס זה נתניה ליד שושלת בית דור. מותר. ועוד משרו, אומרים המורדים הירושלמים: כולם באים מאתבה.

אבל מתואת לאהבד, ולמשקסיים הפנקיסטיים של אלוהים, יושב המער בין היחרות הרתית לחילונית. פער גדול ועמוק, שגרל ומעמיק. פכשיו הפער גם לא מתיחה ואם כבר אברהם, או למח שלא יהיה אבא מודפס. פרוסטור לייבוביץ עושה עם היר תנועה קטנה - נודניק כוה: אסוקליפטית לעבר הספרים, וחדב ויינמן קורא לפורדים הספרותיים יפושעים.

עמור ראשון בספר הקומיקס "לחיות מהתנ"ך": אלוהים 1, ואלוהים 2 ואלוהים 3, ר'4 ר'5, יושבים מסביב לשולחן עם הרגליים למעלה, ורנים. אלוהים 13 נו, כאמת, אחד כאפריל ואין שום רעיון למתיחהז

אלוהים 1: אני זוכר שהיינו סטורנטים בפקולטה למרעי הרוח, היינו מוציאים עיתון היתולי ושינענו את אלוהים 3: איך קוראים לסוכן של אלוהים 11 אברהם? אולי נשלת אותו לסמור את החול אשר על שפת הים.

וטיביא תוצאות עד הערכז אלוהים ו: אברהמז רגע אחר, יש לי משהו יותר

"ואלוהים ניסה את אברהם...ויאמר קח את כנך את יחידור אשר אהכת את יצחק...אל ארץ המוריה והעלהנ שם לעולה.

הרימיון, של אפרים סירון והמאייר אבנר אברהמי העלת את' החגינים הכאים: אם יש "אלוהים אחר" או למח שלא יוויו עוד ארבעהו ואם כבר עקדה או למה

ינו, יצחקלית, אתה שוכב נוחז לא לוחצים התכליבו יופת תראה, אכאליה קנה סכין חדש לגמרי.

שלא תקבל הרעלת דם. חלילה וחס. אנחנו לא חוסכים עליך, בן. הייתי נותן לך שופולר בפעם האזרונה, אכל מהתו"ך" (הוצאת זה מויק לשיניים..."

אפשר לחייך. אפשר - לא. איך שלא יהיה, לא קל לצייר את אלוהים. "גם לא קל היה להחלים שהולכים על בחירת אלוהי האלוהים במתכונת בחירת מלכת היופי", מתוודה אבנר אכרהמי, "השכנו פעמיים. לא יודע למה. אולי מאותה סיבה שלא לוקחים תנ"ך לבית שימוש, או כמו שלא שותים מים אתרי אכטיה. אבל אוערי שהגענו למסקנה שה' ל א יכעס עלינו היה

סידון: "ניסינו ולא בעס".

המלך הוא ניכור ספרו "אלוהים יורע". דיאלוג קטן בין רור המלך לכתישכע. "כשושנה בין התוחים כן רעייתי בין הבנות, עשוי חייתי לומר לה, היא לי זאני לה. שני שרייך כשני עפרים, תאומי צכית...הגך ימה רעייתי, הנך יפת. אוווות, ממורה שכמוך. אווווה, אוווה; ממורה שכמוך".

אות, רוד, דוד, היתה נאנחת בקול גדול מתוך תדהמת של השתלהכות, והתמרוזה אתורנית מרצונה עליפני המצע ועיניה בכר מתהפכות בחוריהן. מנין אחה ממציא מלים שכאלה" (המשך בעמוד הבא) אני ממציא אווון".

כתר) ו"אלורוים יודע" (הוצאת עם עובד). כעמוד רובא, גם "תנ"ך

Matolo 24

"אתה רוצה להכנים אותוז"

סירון: 'תשעים אחוז ממלכי ישראל ויהורה מקבלים ציון נמוך מאוד מאלוהים. כולם עושים את הרע בעיניו. נכון שאברהם ממלא פקודות, אכל מצד שני דוא מעכיר את אשתו לפרעה ומשקר באומרו שזו אחותו. יצחק עושה זאת לאבימלך. אפילו משה, האיש שנתן לנו את התורה, לא זוכה להגיע לארץ כגלל חטאיו. רק היום יש צריקים תמימים. רק חרבנים הגדולים של ימינו הם כלילי השלמות. משה, דוד, אברהם – מקומם לא יכירם ככית יהודי הגון. הרב פרץ כוודאי לא היה משלים עם נישואי משה אבינו

בכלל, איזה קשר יש כין המלך דור לבין רב ואיש מאמין? דוד הוא קודם כל איש תילוני שמאמין כאלוהים. הוא עובר כמעט על כל עשרת הדיכרות – לא תנאף, לא תחמור, לא תשקר, לא תרצח, ולמרות זאת הוא המלך הגדול ביותר". וג'ווף הלר ממשיך כשלו, וכך אומר המלך רור שלו: "מכל נשי ופלגשי, היתה בתישבע היחירה שהיתה גומרת...היתה מתפוצצת במיטה כמו כנעניה או כמו קופת מצווחת, או כאחת מאותן מואכיות או מריניות, אשר משה לא הצליח להרחיק אותן מתחום מחנהו. כפעמים הראשונות ממש נכהלתי מעוצמת ההתפרצויות הללו של קולות מרקיעי שחקים וטלטלות והתפתלויות שלותות רסו".

"גיבורי התנ"ך שישכו בארץ", אומר אפרים סירון, "קרוכים לי, החילוני, יותר מאשר לחרדים נטורי קרתא ולאגורת ישראל. הקשר כין שאול המלך לכין הרב פורוש, קטן הרבה יותר מהקשר ביני לבין שאול המלך. אנחנו לא רוצים להפסיר את התנ"ך לרתיים. התנ'ר הוא יצירה עולמית, אוניכרסלית, ישראלית ויהורית.

עניין, להצחיק ולכבר את התניך בתור סיפור אנושי. ת'נך זה לא משהו מפחיר תה אולי ההברל כינו לבין כתבי הקורש האחרים. וההברל עצום מנחינת ההישי, העושר, וההתמורדות האנושית. גדולתו ככך שהוא עוסק ככני ארם ולא כקרושים".

אכרהמי: "העוברה שהתנ"ך לוקת מח"יק כשמשון, שכל חייו הוקרשו לסקם ומסיבות, לבילוי עם זונות בעזה וגישואין עם פלישתית – ואני גם שם את הראש שלי פה אם הוא הלך אייפעם לבית הכנסת – ווערכר אומר מאיר שלו, 'אבל כסיס השיטה שווה – לברוק

משום שבשבול אחד קיים מושג קבלת עול הזה הנפך לשופט, רק מוכיה כמה התניך אנושי, כמה

אינו מצנור, מחפה, מסתיר. יש לנו מודעות לעוכדה שאנחנו לא שופטים אף אחד, רק מצטרפים לשורה ארוכה של פרשנים ומאיירים מסוגים שונים שחיו לכל בכוטות, שאלוהים כסך הכל רצה להרווית כונוערכוה.

פרשנות, עליפי סירון־אברהמי, לפסוק "מה עניין שמיטה כהר סיני": "וככן, שמיטה שלנו, שמיטה אכיטל, ממטה נפתלי, עובה לאחר שרותה הצבאי את המרבר והגיעה לעיר הגרולה. וכעיר הגדולה חיפשה שמיטה – 'אהלן, מה העניין שמיטה?' – את הפניה האישית שתחרוג מהשבלוניות של האנונימיות הקרה של האהלן... שמיטה כורחת למדבר, המשפחה מפרסמת מודעות 'שובי הביתה', ולנטוף מוצאים את

"הגישות של פרויקה סירון ושלי הן שונות"

שמיטה בהר סיני". סיפור עצוב, מה שנכון נכון.

הדב ויגפן. עם אהבה כזו אכשר להחנק

רב צבי ותמן, זו ספרות מרגיותו "זור גם מצחיק זגם עצוב, שיהודים החילונים מבברים את המיך יותן מחדתיים. נות ולולול בו. אני רואה בוח שיפלות: אם בליג בעובר מישחו במאת שערום שרף את דול חמדיונה, דול של שבעים שות - זכולון מנוים זאת כמובן - אבל "קרוזו. יישרים דרכי חשם, צדוקים ילבו בם וח רק דולן ואילו כאן לוקוד אות דגל וועדי לא של שבעים שנח, אלא של 2000 שנח ומוליל בו. ואחדי חתורת וכולת להיות ום עם חיום וגם עם

חיוצרים טועוים שחם כחילונים קרובים יותר לתניך מאשר החרדים יאת יודעת מות ברימליור עשות מוא הבון אואם במדינה נחירו במשיכי הנמרא והמשנה ישברה

שַּחַבְּיתַ הִילְבַ אַתְּ חָוֹמֵדְא וְרָאַמֵּ לְתְּבִּיץ הִישְׁם רְע בין תְּנוֹיוֹמָדְי וְבָּשׁן עַל האובה שרוכשים הווצרים לחב"רו "עם אחבה בזו המשר להחולף" יכה הבינים – באישים מקום חיולבי בהייה. לבו, מוא אפרי בואן נפרט סססו שורו ווחיה

' החניך זה לקיים את מה שבתוב בו ולא לעשות ממנו שמו קומיקם או יוליום סיור או הובונזון וכושלים וכשלו במי, וחוורה מונחת לפני כל אחד אוי לא דורש שיכנדו אה התנ"ך יותר מדול מחת. הוא יכולה לשמש כמכשול במי מי שמודר ישראלי. כאלח. זו לא חומעת חדשות במשך כל שנות תגלות אותנו יודעים על לפחות 1000 משוחדים

פרופי ליבוביץ. לחנ"ך יש רק אספקט דתי מצוות, ואפילו השולחן והמטבח משועבדים

רופ' ישעיתו ליבוביץ, אחת מכיר את השפרים

"נו טוב, נו טוב". כוה דעתו?

"לחניך יש רק אטמקט דתי. כל עולמו של התנ"ך סוכב סביב תבעיה כיצד האדם עומד מול האלוהים. חתנ'ך הוא דוקומנט הגות האדם במעמדו לפני אלותיו. וזרו בא לידי ביטוי במצוווו, בתפיסת ארועים היסטוריים, בשירה ובסיפור. וכאשר אין מודעות לבעית הזו אין שום טעם בתנ"ך. בלעדי זת הוא חסר משמעות".

בכל זאת, אנשים מוצאים בו משמעות גם כלא האספקט הדתי.

אין אנחוו מחקובים למצב כוח". . "אין טעם לטפל בו בצורת זו. אני לא מבינ חיוצרים עצמם ניגשים לטענתם מהיכוות מדוע מלמדים חנ"ך בכתי הספר החילוניים. ואהבה רבה לחנ"ך, פרט לכך אחת ממטוותיהם לדעתי, זה רק מטרד לתלמידים. כל עולם התנ"ך חמוצחרות היא לקרב את הציבור החילוני זר למם לגמרי. מה חם מפסידים: חרי כל ספרות לתנ"ך, ובכך למורשתו. לועזית קרובת אליהם יותר. כספר תיסטורית תוא "אני אדם שמעורה מאוד בעולם הגדול אינו מחימן ואינו מתכוון לכך. תדגש הוא אך ורק ותעצום של התרבות היוונית, שהיא היציוה על האספקט הדתי. חסיפור על דוד המלך, אוריה המערבית הגדולה והחשובה ביוחר. האם נירוש הרויתי ובתישבע מוצג רק מהאספקט של החטא חדבר שיש לי קשר ומשי עם העולם חומו חוב של דוד תמלך וחרטתו. בלא משמעותו הדתית של עצם תתעניינותם בתנ"ך, אומרת שיש לחם איוה

מושג החטא, אין לסיפור זה כל משמעות". ההתייחסות התילונית לתניך בספרים הללו

"משתמשים בזה כמו במיתולוגיה יוונית והרשות בידם לעשות זאת. הם יכולים לעשות מה שלבם רוצח, כמן שאני יכול לעשות מה שלבי רוצת מחמיתולוגית היוונית".

יוכי איני יודע את הקרע חזת בין רובו של חעם מיחודי ובין היחדות החיסטוריתו יש לראות זאת על רקע המציאת המכרעת העומדת מעבר לכל אידאולוגיות. חות לפניוו שני יחודים, שכל אחד מהם מודע בכנות שחוא יתודי וכל אחד מביר ביחדותו של השני במידת שווה. והנה חם איום יכולים לסעור יחד על שולחן אחד. מדוע:

להסדרים אלה. ואילו תצד חשני בבנות, אינו רואה טעם כזת. לכן אינם יכולים לסעוך יחד.

הדוגמת תשניה קשורה לנישואין ותשלישיה

"שלוש הדוגמאות חללו – המטבה, חסקס

והעבודה – אלח יחד תם חיי האדם. אין שיתוף

ריאלי בחיים, ולכן לא יתכן שיתוף דעיוני.

השיחוף תיחיד בינתם חוא איוש טנק אמריקני.

מוסוליני תגדיר את תמושג עם – לא בתבנים תתרבותיים, תרעיוניים או תדתיים, אלא -

כתעיבה של בני אדם תנלחמים יחד. זו חגדוה

פשיקטית נפלאה. חיום אני שואל את עצמי אם

כל דבר. מותר לבקר, מותר ללגלג, לשתוט פרות, ואפילו התורה מסיני היא לא תורה מסיני שלו מיישב חשבון קטן עם אלוהים כפרשה איוב. כלי הרכה עכבות, מזכיר לנו מאיר שלו, ואפילו

"...כל מה שעל אלוהים לעשות תוא לגלות לאיוב את קיומה של ההתערבות עם השטן, אותה התערכות אכזרית שהפכה אותו לקורבנו של הניסרי האלהי האכזרי. את הפתרון האמיתי לסוד סבלו ואסונו לא ידע איוב לעולם. הסורא מתפתה לצעוק בקול, לקפוץ, לנפנף כיריו ולהסב את תשומת לכו לכך שמוליכים אותו שולל. אולם הקורא אינו יכול לעשת זאת, ולנגד עיניו הנדהמות, כוחר האל בדרך הבדוקה של אי נילוי האמת. דרך ששליטים רכים אימצו אותה לעצמם כהצלחה. אמשר כהחלט להבין אותו. לו היתה

האמת מתגלה לאיוב, והיה יורע שכל סבלו כא לו כעטיה של אותה התערכות עם השטן, או או היה פותח את פיו ומקלל לא רק את יומו, אלא גם את אלוהיו, ואלוהים הרי אינו אוהב ואינו רגיל להפסיר

שלה "הביקורתיות שלי נובעת מאהבת התנ"ך. זה לא שאמרתי כוא נחפש את הדרכים הבואבות לדפוק את הדתיים. הגישה שלי היא מיסטורית־לאומית. אני רואה כזה את שורשי העם שלי ואת שורשי האמונה של העם שלי. אתת הסיבות שגרמו לי לכתוב את הספר, היתה הרצון לנער את העסק. התנ"ך שנוא על תלמידים כבית הספר. הוא התך למין מאוכן. השאיפה היתה לעורר עניין משותי. ויכות, חשיכת זאת המורשת הלאומית שלנו ולי חשוב שילמרו אותה מתוך תפישה ציונית הילונית ולגמי שמיה. אבי השתתף כחירון התג"ך הראשה ווכה במקום שני, אחרי עמוס חכם. ווא הופיע שם ללא כישה חה עורר רעש אדיר. הייתי או כן 10. אני חבר ששאלתי אותו כשחור מרוע לא חבש כיפת, וחוא עות ליו היכל התרבות זה לא בית כנסת, הותניך לא שיין:

דגש מיוחד מושם על בטחון וה הזמן הטוב ביותר, להשקיע בדירה הטובה ביותר, במקום הטוב ביותר,

2 חדרי מדרנות נפרדים. מעליות אוטונגטיות ירושבותיי. מערכת אינטרקום-טלויזיה משוכללת, נורטור חרום ודלונות פלדלת של רב-בריח בכל כניסה. ככנין חניה עילית צמודה וחניון תת-קרקעי אליו גשיקה שראל להשקעות בעים מתחילה בימים אלה מגיעים ישר מן המעלית. שער החניון יפתח אך ורק על תשום יתודי ומפואר וכולל הפעם אפשרות לתוספת

כל דירה - וילה מפוארת עם אפשרות.

בימים אלה מתחילה בנייתו של המוכה היודש

exact nete weren nete...

בין דירה לדירה רק קיר משותף אחד המכטיח שקט

ופרטיות מירביים בידוד מיוחד מכטיח ניצול מושלם

של אנרגיה ללא בריחת חום כחורף או קרור בקיץ

בכל דירה מטבח מודרני המכיל פינת אוכל לשישה

כל דלתות הדירות מצופות פורניר אלון בישובח.

מסגרות התריסים והחלונות עשויות אלומיניום

מושחם. בקירות מותקנת צנרת חדשנית בשיטת

איכות הבניה והנימור המושלם בצמרת אביב

ברובעי היוקרה בעולם

משלך בצמרת אכיב.

לפרטים נוספים

קבלן מבצע

טל. 850281 -03. אי-הי מה צח-חה ל

באתר הכניה רחי ברויל 1 רמת אבינ

מעמידים את דירתך בשורה אחת עם דירות פאר

העובדות והמספרים מוכיחים כי ככל שתקדים לרכוש

את הדירה, כך תרווים יותר, ותוכל לכצע גם את מירב

השינויים האפשריים על פי טעמך ודרישותיך. התקשר

אלינו - נשמח להפנש אתך ולהציע לך דירת 5 כוכבים

אפריקה ישראל להשקעות בעיימ, אחד העם 13 תייא,

יכנים א'-ח' נו-17.00-19 לן ובשנת מ-10 10- 14.00.

ש.א.פ. בעיימ סוקולוב 64 חולון, טל. 03-886565.

תכנית הרכישה המיוחדת מונבלת לומן קצר.

"צינור בתוך צינור" - המילה האחרונה באינסטלציה

אנשים. מרפסת שרות גדולה, חדר שינה הורים הצמוד

לחדר ארונות וחדר אמבט, וחדר אמבט נוסף לילדים

ומבטיח שקט מירבי בתוך הדירה.

בכל קומה בצמרת אביב אנפים נפרדים ובכל אגף דירה אחת בלבד העומדת כיחידה פרטית ואוטונומית. תוכל לבחור בדירת 4 חדרים ששטחה 125 מייר או בדירת 5 חדרים ששטחה 134 מייר עס אפשרות

נניין של 5 כוכבים פנה הכוכב המיוחד של מנדלי צמרת אביב מעניק לכל דודה יתרונות רבים - כל דירה פונה ל-5 כיווני היד צו - כל שושנת הרורנות היא שלך. כל שדל כצמרת אביב מצופה ממסד עד טפחות בקיפיקה איטלקית. בכניסה מקדם את פניך לובי פנאר שקירותיו זכוכית ושיש איטלקי, תאורה מיצחת וצעחיה לרוב. בכל קומה לובי קומתי עם

למרפסת גן מרוותת בשטח 17 מ"ר. של תל-אביב - כל הנותיות.

נפרת אבית הינה שכונת מעורים יוסרוזית במרכז רמת אביב, על צופת ראשית, בצמרד לבערכו מטחרי חדיש עיעינו בוק, מטעדות, סופרמרקטים וסופרפארם, השותים עד שעות הערב המאוחרות. מנולי המנורים מתנשאים לנובה 12 קומות ומשקיפים צל פף מורמי של הים ושפלת הרווף, בין חבנינים יויק מחבים של מדשאות וצמחיה, המוסיפים נופך יחק ורעון לאיכות החיים.

במיתו של מכדל הכוכב הרביעי בצמרת אביב.

ממית מוחדת ניתנת לך ההודמנות להבטיח לעצמך

וות נכמף לתנאים מיוחדים בחם ניתן לעיין במשרדי

נשדה והרכישה לא תצא אל הפועל יוחזר לך כספך

כנר תיום את הדירה שאתה רוצה, בננחיר התחלתי

מיר השניחים 5 כיותים פרטיות מוחלטת ו-5 כיווני תמרה מתמדת. בקומה הקרקע מועדון משותף.

צמרת אביב

ברמת אביב

רובע 5 הכוכבים של תל אביב

אפריקה ישהאל להשקעות בע"ט מזבונת בגין לאמי לישהא

HIDEOR 26

חיי הזוהר קיימים בעתון, במציאות ש הרבה רגעי בדידות

ינני אוהכ מוסיקת רקע. כשאני עוכד, אני צריך שקט יותר מכל דבר אחר. דיכורים לא כליכך מפריעים לי כמו מוסיקה. צלילים אינם מאפשרים לי לשמוע את המוסיקה עליה אני עובר. השמיעה שלי בעיקרה פנימית: אני פותח את הפרטיטורה, קורא וטומע את התומורת והמקהלה. יש אנשים המקשיבים למוסיקה כדי להירגע או ליצור אווירה. אנין כדי להירגע, מעדיף שקט. אם אחרי קונצרם באים למסערה ויש שם הזמורה או מוסיקתרוקע, בשבילי זה עונש, כשאני במכונית, אני מאזין לתכניות מילוליות. פופ מעייף אותי. אם פעם ביובל הולכים לשמוע מוסיקה, כתלק מבילוי, אני ַ מעדיף ג'או טוב

אין הפרדה בין הכית לעכורה. כשאין בערב קנצרט, אני עובד, מכין, לומר פרטיסורות, אשתי הלילגית, בני מנגן כסינססייור ופעמים רבות חייבים לחלם את הכית ואת שעות הגנינת הוא מקבל את כל הבקרים. עם חליל קל יותר להסתדר. עם סטנתר זה הרבה יותר ממוכך. מרי פעם אשתי ואני מופיעים יחד. בבית. כהכנה לקראה קונצרט ולמעפים זה חלם מהכילוי המשותף וזו הנאה גרולה. אנוצו משפחים יותר את הכית הגינה, אכל אשתי עושה את דוב העבודה. בהולנה גידלנו גם ירכות. פה יש לנוי רשא, עצים ופרוזים: אוהבים בעיקר צמחים טרופיים, בעלי עלים גרולים. כשצריך לצבוע לתכן השמל, להרכיב, לחלות, לפתום וורים, אנתנו עושים זאת בעצמנו. לפרנו להומין . כמה שפורה בעלי מקמים העיקר בארץ כון, כשאוה תלוי בחמייהם, אחת זכול לעקם על הקרוח. העבורה בגינה ויא מול של תימיה. זה נשנה עם מפני שאמפר לא לחשוב על העבורת להתנתל כן בחולים חושרת וה

מנצח־מקחיו

נולד ב־1943, גדל בקבוע מרחביה, בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש דוביו בתל אביב ובית הספר ג'וליארה בניוריורק. לשעבר, מנהלה המוסיקלי של תומורת ארנחם בתולוד ומוצון:אורון ראשי של התומורת הפילחרמונית במינכן. ביום, מנחל מוסיקלי ומנצח של תתומורת הסאמרית הישראלית והמוחל המוטיקלי של חאופרה 'תישראלית החדשה, מופיע כמנצח אורת עם רבות מהחזמורת הטובות בעולם. הקלים שבעה הקליטים לחברות בינלאומיות, נשוי, אם לבו ובות נוי בכפר טבא.

לא גוף שלוחצים על כפתור ויוצאת מוסיקה יש 36 נגנים, כל אחר עם בעיותיו ומתחיו. בחופש לא אלך לטונצרט, אלא אם כן יש משהד

מיוחר וחר פעמי. כקיץ יש צורך למלא את המצברים בדברים אחרים. אחרי 19 שנים רצופות של ניצות, היית רוצה להניח לשנה את השרבים במנירה וללמור דברים שאין להם שום קשר עם מוסיקה, אכל לצערי, עה לא מתאפשרן למנצחים אין סידור של שבתון. כקיק אני משתרל להתנתק ממוסיקה, לכלות חודש עם המשפחה בארץ או בחו"ל, במקום שקט ויפה, קרוב למים, שאפשר. יהיה ככל כנקר לשחות ואחר כך קצת לטייל, לפעמים לצייר והרכה לקרוא. אני לוקה איתי ספרים שלא הגעתי אליהם כמשך השנה ומנסה להספיק כמה שיוחר. בעיקר ספרים שרובר כהם רכות. אני אוהב לקרוא וה חשוב לי כי ספרות זה חלק ממה שקורה ואני לא רוצה להרגיש מנוחק

יוצא שבקיץ אני קורא בעיקר ספרות מקורית וכמשך השנה קורא פרטיטורות וספרות מקצועית בעיקר באנגלית ובגרמנית. ספרים חרשים העוסקים במלחינים וכיצירות, כתבריעת מקצועיים מבל העולה כשאני עובר על תקליט מיצירות מלחין זה א אחי קורא על המלחין ועל התקופה כרי להיכנס לתוך מה שחווה בעת כתיכת היצורה ולהעביר יותר נכח את המסר שלה יש תקופות שאני סקרן במיוחר לוביהו היתי מאושר אילו יכולתי לחוור 90-80 שנה אחודי ולהיכנס אינקוננישו למוסיקיפראיין בווינה ולראות או

מאהלר עושה חורות עם המילורמונית של וינו: ולחבריל, מאר היותי שמח להיכנס לאת הכנסית בליופציג של לפני 300 שנה ולמצוא את כאך יושב ל העונכ נעושה איקפרוביוציות. מאהלר, כשב יי אישיות מוסנטת, כל מה שקשור אלוו מרתם אתי ו בל הרגעים חקצת פשוטים, בנאליים שיש במחוף

איות מלחיו חיית רוצה למנושו ללא כל ספק את נוסטב מאחלר. אומה היית רוצה לנצחז <u>על התזמורת הקאמרית הישראלית בקונצרט ראשון של חזמורת</u>

מו המנצח האיראלי בעיניך: ברונו וולטר, שהשיג מהנגנים חוצאות נפלאות בגלל האהבה <u>למוסיקה שהקרין ולא על ידי כפיה ורודנות.</u>

לאיוה טלפון אתה מצפהז <u>לזה מ"בזק"ו עברנו לבית חדש ואנחנו מייחלים לטלפון ומחכים</u>

אתה אדם חזקו במרה בכן, מאד. בכך שאני מציב לעצמי מטרות ועובד להגשמתו גם אם דנו כרוך במאבקים ומכשולים קשים. מה עקב אכילס שלך: <u>נדמה לי שרגישות־יתר.</u>

ה החולשות שלךו <u>שכאדם וכאמן, יתכן ואני לוקה בדקדקנות של פרטים על חשבון</u>

נמי אחה מקנאו כאלה שיש להם זכרון פוטוגראפין כמה שוח היה עוזר לי בשינון הפרטי־

או מי אתה מכבדו <u>אנשים שהגיעו להישגים בזכות הצירוף של כשרון ועבודה קשה של</u>

על מי צר לךו <u>על אנשים שבורכו בצרוף השכיח של טפשות ורוע לב.</u> ול מה קשת לך לסלוחו <u>על אלימות מילולית, התנפחות, גאוותנות וגסות רוח.</u>

מסה אתה נעלבו <u>מכפיות תודה, מכך שאני מחמסר כל כולי למטרה מסויימת, מצלית,</u>

את מקומם אותרו <u>הסגנון הכסאחיסטי שפשה בעתונות ושהעורכים מעודדים, בעציכות</u> <u>עווים. ביקורת כסאחיסטית ומרושעת מפני שזה גורם לסקנדל וסקנדלים מוברים עתונים.</u> שה אתה אוהב לעשות עם ילדיךז <u>כשהיו קטנים, אהבתי לבנות איתם כ"לגו". היום, לטייל</u>

מה אחה אותב לקנותו <u>ספרים, פרטיטורות, תקליטים, ובעיקר בולים על נושא המוסיקה.</u> פת המאכל החביב עליך: <u>בוטנים, בכל זמו ובכל מקום.</u>

מה עוזר לך להתרכזז <u>שקט, ובאופן מוחלט בלי מוסיקה.</u> <u>מה ישראלי בעיניך: מכנסיים קצרים וסנדלים, חולצה פתוחה וחזה שעיר, הבילות חציר</u>

מה אתון שונא בארץז <u>את ההשתוללות האלימה של הנהגים בכבי</u>י

את ידו של מי אינך מוכן ללחוץז את ידו של כהנא.

על איוה פרק בחייך היית רוצה לחזורו <u>על הנעורים שלי בקבוץ, על תקופת השרות</u>

נחנות אינה אנשים אתה מרגיש נוחז <u>בחברת אנשים לא מנופחים, שאיכפת להם ומתעניי</u>

על מה אתה צריך עדיין להאבקז על ניהול נכון. וגד מנטאליות של "יהיה בסדר" שבאה פת זכרון הילדות מחזק שלך: <u>ההתחבאות מתחת למיטות בזמו ההפצצות הפתאומיות</u>

יש יצירות שתמור מרגשות אחיו ביו אם אני ניבב על

^{וש עוד} משתו שאתה רוצה ללמודו ש*פות, ספרות, מחשבים*.

שלים בששים לעומת היופי עוצר תנשימה מאו ומתמיר משבה אותר המוסיקה בצורה שקשה בינותה בשאני עובר על יצירה שלה זה ממש להסביר. אינני יכול לזכור רגע מסודים פו החלשתי

אושה אילו יכולתי לחזור או אחורה, לראות את

בל הלילה המוסיקה הואה, עוברת בהלומות שאהיה מוסיקאי, מוסיקה הסעירה וריגשה אתי מיום פאקתי להשתחדר ממנה יש לי גם אחבה שאני זוכר את עצמי. חמיר היה לי ברה שהמוסישי היא

מעית של דינות

הרפתקה, בשעות המתות של המתנה כשרות תעופה או בטיסות ארוכות, אחרי שאגי מתעייף מלימוד וקריאה, אני משחק שחמט, יס לי פרטנר נפלא שעומד לרשותי בכל זמן וככל מקום - מחשב כים. פעמים רגות אני מגיע לעיר זרה ערב לפני החזרה הראטונה, ועוזב בכוקר שאוצרי הקונצרט האוצרון. ובין לכין יש עכורה אינטנסיבית. לפעמים מתפנה בוקר ואני נוסע לראות את העיר כסיור מודרך או מטייל ברגל. ארכיטקטורה תמיד משכה אותי. גם ציור. פה ושם אני מצליח לראות מוזיאון שמעניין אותי, תערוכה חרשה. לעולם איני שכע מלראות ציורים מהתקופה האימפרסיוגיסטית, בעיקר ואךגוך, סואן וגוגן. כציור בן־ומנגו אני אוהב את המופשט, יצירות עם הרכה הרמוניה ורגש על אסטסיקה. מאר אוהב את קליי וקאגרינסקי ומירו. לא אוהב סוריאליום. יש משהו בפרפקציה של דאלי, למשל, שרוחה אותי. מהציירים הישראלים אני אוהכ כמיוחר את ארדון. לדעתי הוא גרול בקנה מירה בךלאומי.

כששה חורשים כשנה אני כנסיעות. כשבילי,

המחשבה על הטיסה הקרובה לטוקיו, למשל, מפחירה. 17 שעות כמטום זה סבל. לפני 13 שנה הייתי רואה בזה

תזמורת זה לא גוף שלוחצים על כפתור ויוצאת מוסיקה; יש 36 נגנים, כל אחד עם בעיותיו ומתחיו.

כערים אליהם אני הוור לעיתים קרובות, כמו מינכן, אמסטררם, ניריורק ולום אנגלס, יש לי ככר הברים ואיתם אני נפנש כערב פנוי. כמסומות אחרים. אני מסוגל ללכת לברי לקולנוע, או לשבת בחרר ולעבור על מוספי עתונים שהבאתי מהארץ. אותם "חיי זותר" נוצצים של מנצח שקוצר חשואות, זה קיים בעיקר בעתות, כמציאות, יש הרבה רגעים קשים, של כדירות ונעגועים למשפחר. עכשיו, כשהילרים נולו והכשפחה ממוקמת בארץ, קרוב לסכים וסכתות, אשתי יכולה, מדי פעם, להצטרף אלי, וות כמוכן, משנה את הסיכואציה מקצה לקצה: אשתי היא התברה המוכה ביותר שיש לו ואנועו אובים לעשות וכרים יוור:

תמיד היה לי ברור שהמוסיקה היא חלק בלתי נפרד ממני. אני חי, נושם, מרגיש מוסיקה.

כשאנחנו רוצים לפנק את עצמנו ויש ערב מנוין. נלך לשולנוע. וה קורה בערך פעם בשלושה וארשים. בתקופה של קובדעים אינטנטיביים, מקיישים לראות סרט בטלוווניון, הפיסו לא לצופו מוביתו וניחסים שלי עם הסלוווייה ום של תיסכול מוחלט. אני יכול לוחוחית לראות סירוה ולרעת שאין לי סיכון לראות את המשכה, וגם אם נקלים בוניראו, לא אחתנה לראות. לכן, אני מראש לא שוויל. למעסים מאוחר בערב, בשכובר אינני מסוגל לפשות דברים אורים, אני נוצה לראות סוש משלון, בשאמשי, אני צומה ב"מבט". אני אויום בקראת שוניים מפני שאיכשת לי מה פרה ומה לא מורה לנו. וש מער צמה בין איך שהיינו רוצים יים יהירות שהמתו מרגשות אחר, בין אם אי גידב גי התקלים בעיק אני נמש ביצחות ותאושות בקשים התקלים בעיק אני נמש ביצחות ותאושות בקשים מתקלאות בעות הדירישה של אותה אמו שניקות מתקלאות בעות הדירישה של אותה העולמות שני עשיית מומינת ביעישה של אותה העולמות שפיעת לושיות בומינת בעיש אותה ביצות בנגעים שפיעת ליושות המינו בעיש אות בעל המציע שמותים שני שא יו דקם המלא שה בעית בנגעים שמותים ביצישים שעובדם את בעותה באותה ביצות שמותים ביצישות אינוני אות בעותה באותה ביצות שמותים ביצישות אינוני אות בעותה ביצות ביצות שמותים ביצישות אינונים אות בעותה ביצות ב לראות און ישראל לעין אירן שורא בראית, עם המער השותי, ורחסים עם השינים ועבידה הכוח של חדים. השותי, ורחסים עם השינים ועבידה הכוח של חדים. שינה חוב לפורנות שקולית בפוליטיפת יסני שאני היא הנשחת בלוריות לפענים יש "היינית פורן ב מפרים השת לב "אי היי היינית שומחיקה שורים השת על אומטיפות

PALES (LAI ELKA) Recentation

28

אקדדו קטימדאטימראטיון־דציון

איך נכשלתי בנסיוני לסלק את שרה מהרפחקת ניל", און את אבשלום פיינבדג מהשפעתו של יוסף לישנסקי. אני עוזב אחרי כמעט . דו־קדב בעחליח. שרה מנהיגת הדשח. מצפצפח על העף נקהיר וחוזרת למוח בכדורי האקדח שנחחי לה. מעניה התורכים בכו בהלווייתה.

> תקציר הפרק הראשון: שורה אהרונסון פעלה עם רשת הריגול של ניל"י מתחנת הנסיונות של אחיה בעתלית, שם הכירה את המחבר ברוך בן־עזר (ראב), בן פתח־תקווה, שהיה מנהל החווה. היא היתה מאוהבת באבשלום פיונברג, אך ויתרה עליו לטובת אתותה. לאתר נישואין ליהודי חורכי אמיד וקמצן ומגורים קצרים באיסטנכול, חזרה לבדה לעחלית. בינה לבין ברוך בן־עזר התפחחה ידידות נפש עמוקה. היא נתגלחה כרוכבת מעולה, אשה אמיצה שוחרת קרכות. לילה אחד התנפלה על ארבעת ערכים ושדדת מהם את גמליהם. בן־עזד תאר ביומנו את אישיותה, עלילותיה ושיחותיהם מזווית אישית שלא נודעה עד כה. לאחר מלחמת העולם הראשונה סיכם את יומניו במסמך שהית חבוי בגנזי המשמחה. המסמך שובחב במקורו ביידיש, חורגם לעברית בידי אחיו, בנימין בן־עזר, וומסר לנו לפרסום ראשנו ובלעדי בידי אחיינו אהוד בן־עזר.

> רה אכן היתה התגלמות של גיבורה מטבע ברייתה, אשר לא ידעה פחד מהו. לאחר הלילה שבו עקבה אחרי כשרות עתלית, לראות מה אעשה בבדואים הזרים, התייחסתי אליה כאל גבר, ומתוך יראת־כבוד. מקרים כאלה ורומים להם אירעו עמה כמה וכמה פעמים. היא היתה מאור לאומית וביקשה תמיד לתקן ולחזק את הצדרים החלשים, ותמיד לחמה את המלחמה היהורית ומלחמת ארץ־ישראל כפרט, כנגד דעות קרומות. לעתים קרובות היתה נוסעת לחיפה, ובייתור בתקופה שאחיה אהרון אהרונמון שכב עם צלעות שבורות, כתוצאה מתאונה כנסיעה במורד הכרמל להיפה. ערב אחד שהיתי בחיפת כי היה עלי לסדר כמה עניינים בה מיד כבוקר. אהרונסון כבר החלים כמקצת, אולם שרה לא רצתה להישאר ללון כחיפה. היא חיפשה אותי והכריחת אותי להסיעה כשתים־עשרה בלילה חזרה לעתלית. לעתים היא היתה גם קפריוית במקצת, והתרופה שלה היתה לנסוע רק בלילה ולהירחק לכל מקום שיש בו סכנה.

המצב הבלכלי הלך והחמיר. הכספים שהיו מגיעים אלינו מאמריקה היו עוברים דרך קונסטנטינופול ונהפכים לכסף נייר תורכי, שהערך שלו היה 15-20 אוצו משוויו. את היתר היה על אכשלום (פינברגן להשיג מהלוואות פרטיות. אהרון אהרונסון נסע לקונסטנטינופול ומשם קבלנו מכתב שהנהו נוסע לגרמניה. מגרמניה קיכלנו מכתבים כי הוא ממשיך לנסוע לשווריה. אכשלום נעשה מחוסר סבלנות על שאררון ווחל כאיטיות כואת, והוא נהיה עצבני מאור, או נכון יותר, חצי משוגע. כערב אחר, לכשחזר אבשלום מן המשרר בזכרון־יעקב, קיבלנו את הדואר מחיפה, זכו מכתכים מאהרון שהוא הוומן על ידי הידידים שלו לנסוע לאמריקה לשם הבראה. אכשלום היה כמוכה רעם והתרגז כל כך שלא אני ולא שרה יכולנו להרגיעו, ובכעם הוא הרעים: "אהרון שכת את מטרותינו הקדושות והתמכר לעניינים הגשמיים הפרטיים שלו, וכעת נוסע להבראה לאמריקהחת"

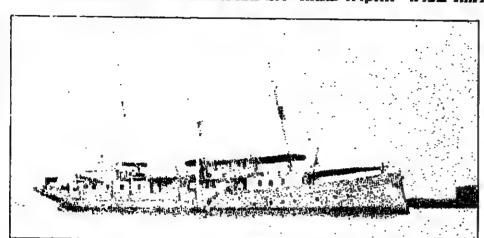
בסעם הזאת אני דווקא ניחשתי אל נכון את תכניתו של אהרון. הסברתי לאבשלום כי הנסיעה לאמריקה היא רק כסות עיניים יפה, כיוון שהוא כוחב לכל אחר מאחנו אותו הדכר, ומוכטחני כי אתרון איננו נוסע לאמריקה להבראה. אכשלום נסע לחיפה, ובאותו לילה חלתת שרה מצער. אבל היא היתה חזקה כל כך, עד שאמו של אבשלום, ששרתה אצלנו כאותו לילה כאורדה, לא הבחינה במאומה, לא ליד שולתן ארוחת הערב ולא לאחריה, שרה רק לחשת באוני שהיא מרגישה מאור ברע. ואני ישכתי כל אותו לילה על ידה והנחתי תהכושות על ראשה. אבשלום היה ממורמר ואמר לי כי הלומותינו מתגשמים עבור אנגליה על־ירי אנשים ערבים: מתיפה, וכי אנו מאברים את ההודמנות לעשות משת לביתנו,

"עונסקי. עוערות בצבע ליתון ועינים וליואית

כיום אות של תודש וצמבו 1916 תניע לעתלית אל אבשלום אדם כשם יוסף לישנסקי, דוא חידו חבר בארגון "השומר", ולאחד מכן נשש אותו ריסד את "המגן". אתן את ראשי לפני שתיפול שערה משערות אבשלום ארצה". רוא עור לאכשלום כהעברת דואר כומן שהאחרון הית אסור כבאר שבע ברצמבר -1915. ווא תיח בוצר פשוש למרי, נמוך וכלובריניו צעיר ובעל השכלה מעמה אבל בעל אומי לשח ועם פנים מחייכים. הוא אכל עמנו יחד, ארוחת הצהיים, לאחר הארוחה אומרת לי שרוה "לא נעמה לחיכי ארוחת הבוגרים של חיום: אין אני שבלת את וטרים הוה לישנסקי, ארם עם שערות בצבע הלימון ועם עיניו המימיות".

אבשלום עלה עמו אל תדרו וומן רב ישבו שם ושודוו. הרגשתי באומן אינטטטינקטיבי כי אבשלום שובה והוא נופל בפה עם האיש הצעיר, שהיה מאור אנטיפטי לגפי, לא יכולתי לחכות שהם ירווים! לכת בררכים נלחות ובנלתי אל בכל זאת תישלה הסירה לחוף איימעם, היא חיתה מאיימה כאגדוף מול האות. חדרם ואשתים שמש נא ילדים, במרט אחון, לישנסקי, אבשלום היחיק שחה לכחי בדרכים עשל שלות והוא רוצה בעורתך ככיוון זה, יסף מאור מצור שאתו צוכן

Hinerin 30

שרה אהרונסון, היאכטה האנגלית "מטאגאם" שהניאה מעתלית למצרים את המידע של ניל"י, ולייכל שניאורסון (חיים כהן) מזכירו של אהרון: "ככה נמעכתי ונטחנתי בין

הארותה הלנו זה.. לישון. שרה היתה עצובה במקצת, וגם היא נכנסה לחדרה מיר לאחר הארוחה, ואגוכי – נכנסתי עם אכשלום לחדרו. רבנו בינינו עד אור הכוקר. הכאתי את המתח ער לידי כך, ער שהוא חטף את הבראונינג שלו והנישו לי. ינא: ירה בי, או אם ניתא לך, יקויים דרקרב: אני לא אכנע לך ואתה לא תחסום

בחיוך הקר שלי הרגעתי אותו במקצת: "יכול אתה לגנוז את הכראונינג שלך למטרות יותר חשובות, כיוון שבראונינג הוא אמצעי הגנה עכור חלשים, ואין אני מרגיש את עצמי חלש ער כרי כך שאשתמט בנשק, ובטופו של דבר, אל־אלוהים שלי, נגר עצמי ובשרי, נגר חברי האהוכ ביותר בחיים: זונ סוף כל הסופים. כאס לא תשנה את תוכניתר, אבשלום פיינכרג איננו קיים יותר בשכילי:"

חבטתי ברלת הוכוכית עד שלא נשארה אף שמשה שלמה, וירותי אל סידור עכודת הפועלים. בעלותי במדרגות לחדרי פנשתי את שרה ועיניה ארמדמות. "מה פתאום השכמת קום כל כך?" שאלתי.

שרה ענתה: "אני כלל לא שכבתי לישון. במשך כל הלילה נמצאתי בין שני הרים שהתננשו זה כזה ואני בתווך, וככה נתמעכתי ונטחנתי. כל מלה ממאבקכם שמעתי בחררי. כל התקפה של האחר כלפי דעהו הלמה את ראשי. כמה פעמים רציתי להכנס אליכם ולהתחנן בפניכט שתחרלו כבר שניכם, אבל לא יכולתי לעשות כך כי לא רציתי להפריע במאכקכם, מכלי לדעת מי משניכם הוא הצורק,

נכנסתי לחדרי וארחץ. נערת החדרים דפקה כדלת זכטרה לי פתק מאת אכשלום: "אני זקוק לשני סוסים ועגלה". קראתי לעגלון וציוויתי עליו לרתום את הפנסים, וירדתי לחדר האובל לאכול את ארוחת הכוקר. אכשלום לא ירד. גם שרה לא. רק יוסף לישנסקי היה והתלוצץ כמשך ארווזת הכוקר, כה שעלה לי על עצני לאחר לילה שכות. העגלה עמרה רתומה כאמצע החצר. אנשלום יצא מחדרו ונינש

ישירות אל העגלה. "יוסףו" זצא פלט צעקה אל לישנסקי, "היבגס לעגלוב" צם שרה ירדה מחררה ועמרה על ירי. "שלום שרה", אמר אכשלום וציווה

יותר כבר לא ראיתיו. הוא נסע ואפילו שלום לא אמר לי. לאחר מכן עלתה שרה לתורה ביתר עמי והתחילה להתייפת, לאחר שאני ליוויתי במבטי את העגלה המתרחקת, וברמעות בעיני קראתי "אכשלום כניו בני אנשלום

שרה לא יכלה להתאפק זמן רב, זכשבוע השני נמעה אורי אבשלום ליתורת בתקווה לפנוש בו. זמן קצר הוא בילה ביפו וכידושלים, וכיחר עם יוסף לישנסקי נמע, כשהם לבושים חלבושות ברואיות, אל המרכר, דוד עות. הצכא האנגלי חיה כבר או בשלב מתקדם בחוית, וככש את אליעריש.

לייבל העגלון. פנס ארום בים סוער

ימים מספר לאחר שאכשלום נסע דרומה הזר מקונסמנטינופול חיים כוע ושמו האמיתי היח ליובה שניאורסון, הצעיר החררתי אשר נסע עם אהרון אהרונטון כמוכירו. זכא שב במתורגמן של מיור גרבני טיפש בשם קלמן, כריום למועד שהיה מתוכנן ותבוע על ידי אורונסון, כרי לותחיל שוב בקשרים עם האניות וסגנגליות בתחנת שולית. גם וניא דרק שן על נסיעתו של אכשלום, אבל הדבר כבר ודה אבוד. אני הייתי באתו זמן מאוד ממורטר זנרגון ובעיפר – קדוו ללא המסק. שרת רצחת שאני אמלא בעווליון את מקומו של אכשלום, אכל אני לא יבולתי להסכים לעכורה שבאוםן מריונדישיוני הייתי ננהה אי הטכנתוי להצעחה ציערה משד את שרה, ופעם היא אמרה לי "מישהן אתיאי מוכדה לעשות האת מישהו שידע לנהל את העניין,

31 BIJESIO

צומתה במירה רבה מן הרגיל. היא עשתה סיבובים כשמונה עד עשר פעמים, תוחק: כומישה קילומטר, ושוב עשתה סימנים. נעשינו בטוחים כי הטעות של יתיאם שבינים וביניהם, אשר נמשכה שנה, תוקנה עתה. אותו לילה היה סגרירי מהלי, הצילו אנוכי, שאף פעם לא כציתי להיות אקטיבי בעבודה הואת (לגבי זה וה ניצו כלוני ישר) - ירדתי באותו לילה עם אבשלום ביתר אל הים. שם שכבנו אד הבוקר האחתונו בנפרורים. אך גם כפעם הוו זה היה ללא הועיל.

לשוא קיוויתי כי עבור אבשלום תהיה הלילה הררך הפתוחה שלו, ולא יהיה מון שיות ורך המדבר. לפני שהאיר היום אמר לי אכשלום! חבל על שרותנו. שמכה לואש דרך אורתי. עובה אנוכי לו: "אני אחמום את הדרך הנו בפניך ולא שמלי לבוק את עצמר אל תוך האש. אין זו גבורה, חדי בעשה המקר של מופקר אריות ה עסק מתאים עבור לישנסקי אני אגלה את אוון רורך ורוותר. אולי גם לאמן האים עבור לישנטקי. או אבירו לאחותך ואולי גם לאמך באר אולי גם לאמן אלו או הינה. לאת הוא עבה עוד נראה מי יתובר על מי, אין אני יכול להניה להעישי בנדועותיך, יהא זה אפילו מתוך אתכה. ניסיתי להפנות את שרה אל מדן שי כדי שתעות לי במאבקי, אבל היא היתה מושפעת כשלמות על יויי

אות תיא היתה אפילו מוכבה להשתעף כמסע הדה הסכנות מחלה עואר 1917 שוב חור אלינו לישנסקי, כפי הנראה הרגיש מהי דעהי ליותל העניק כולו ככלל, יותר לא התווכתנו על הדבר ליד השולחן, כארותנו מרב אמר לי אנשלום, כי למורת כבוער תוא נוסע לירושלים ולחברון לאתר

להושיט את עורתך לאכשלום. אבל עלי להציד לך שמיותר תוא הרבר לספס מלל עליית הגג ולהסתכן כנסיעה דרך המדבר, שבו כבר היה פעם לאבשלום ריטוקיאיברים. אבשלום אינו רוצה לתודות כי הנתו טועה בפיענותו של מכתב ממויים. עליך ועל כל אדם נכון מוטלת עתה החובה להפריע לנסיעה כוו במסס

> לישנסקי הוויקי ואמרו 'ראשית, ויתכן שאבשלום כלל לא יסעי שנית, נמשח שירצה לנסוע לא אניה לו לנסוע לברו. אנוכי אסע עמו ביהד, וובי לו או ידייב' אכשלום הערובין בחדר הלוך ושוב, ופנה אלת יחרי יודע אתה כי לא תעוד

> במאומה על ידי ראשך הגרמני הלך, שרוצה לחבין אך ורק כי אתנון לא נספ לאפריקה אני מבין אחרת – כי היא כבר נמצא כאמריקה, האפשה כפי שאני מבק שרה היתה שרויה בעצבות בחודשי נובמבר ודצמבר 1916. היא היתה מוצפו את האנגלים על כך שאניות היאבטה שלהם עוברות כמעט ככל שבוע על ידנון גם מאותתות כלילות, וככל ואת אף פעם אינן שולתות את הסירה אל התוף. ככר נסאה לה לשכב לילה לילה בתקומת החורה, כנשם ובסערה, על תור הים, ולובוה שנה

שהיתה חולפת, וחודקת היתה כשונית וצדעקת כצרפתית: "לאשר ומוגיילב?" ביום 25 לרצמבר 1916 שוב עברה אנית יאכטה אנגלית מול החותה והפעם

אבשלום פיינכרג וחדר האמבטיה כבית אהרונטון שבו התאכדה שוה: הקולונל האנגלי אמר, וועזעתי פהאשה הזאת".

(המשך מהעמוד הקודם)

אחרת זה יהיה עניין ביש וכולם עלולים לסבול מואת, ואתה תהיה האשם ככך". אילי היא צרקה. לאור מכן היא סנטה כי על שהשארתי אותה בודרת בעבודה.

חיים כהן לא שהה בעחלית יותר מאשר בחודש פברואר וחיכה למשיח. יום אחר לפנות ערב עברה מול החוף אניית יאכסה אנגלית. בתחנת עתלית לא היה איש מלבר שרה, חיים כהן ואנוכי. ישכנו שלושתנו בחררה של שרה והרהרנו מרוע אין עריין כל ידיעה מאבשלום ומלישנסקי. שתינו הה ועישנו. באחת אחר חצות שמענו פתאום את הכלכ צייר מסתער בנכיחות חושת. יררתי כמררגות לחצר עד . שבושת מספר במצרים ביחד עם אחיה במלון "סוגטיננטל" בסהיר, ביקשה לחזור לכביט. ורגני שומע מישהו קורא:

"ארוו ראבי"

לייכל העגלון, האינך מכיר אותיז לפני המלחמה הייתי עגלון בריליג'נס בין יפו לפתחתקוה. אני בא כרגע מן האניה וארון אהרונטון ביקש שתעלה על האניה". הוכלתי אותו אל חדרה של שרה. הוא מסר דרישת שלום כי אכשלום ולישגסקי הניעו בשלום למצרים ומה שהיה לא נכון, זה היה רק בכרי להרגיענו). חיים כהן, אמר שהיו בירו דכרים השוכים שהביא מקונסטנטינופול והתחיל להתכונו לנכיעה. היה לילה אפל מאור. לחיים כהן היו עיניים חלשות כלילה, והוא לא הכיר את תוף הים. לייכל העגלון היה שיכור כהלכה מן הרום האנגלי, וכך נפל הגורל עלי ללכת אל תוף הים כחשכה, בקור, כגשם ובסערה של ליל פברואר. שרה רצתה אמנם להילוות עמנו, אכל אני לא הרשיתי לה, והיא כעסה עלי כגלל זאת.

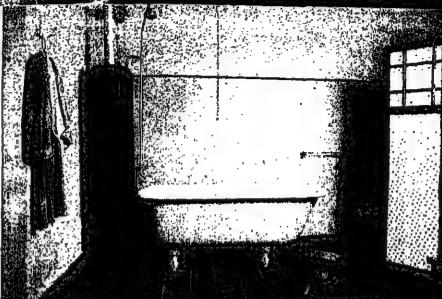
לקחתי את רובה הציד שלי, אשר לעתים סרובות הייתי משוטט עמו בביצות של תוף הים כדי לצור ברוווייפרא. אני מוכיל איפוא את לייבל ואת חיים כהן אל תוף הים. העניין היה קצת מסובך, כי היה צורך לעבור על יד פטרול תורכי שהיה עליו לשמור את החוף, אכל בשקם וכקורירות הובלתי אותם דרך הכיצה לחוף שמער וגעש כרוד רותה. גם גשם לא חסר כשעת מעשה. היינו מוכרחים לדכר בתנועות יריים וכמריטות בבגדים, כיוון שאפור היה לנו להתגבר בסולותינו על געש הים.

לאחר איתות בפנס החשמלי של לייבל לעבר הים, ענו לנו באותות פנס חשמלי מתוך סירה שחנתה כחצי קילומטר מן התוף. גם האניה שעמדה כשני קילומטר כמרחק העלחה פנס ארום קטן על התורן שלה. שני מלחים שנשלחו כסירה לא התקרבו עד החוף, כיוון שהמישכרים היו מסוכנים, והגיעו בשחיה. נפחדים ורועדים מקור ניצבו שניהם כשהם ערומים. הרגענו אותם כי לא נשקפת כאן שום סכנה, ולאחר שיקול קצר הוחלט כי כלתי אפשרי להגיע אל הסירה בכגרים יבשים עם המסמכים. שלחנו בחזרה את לייכל עם הודעה שאולי נוכל. לעלות על האניה. עם הרואר רק מחר. לייכל התפשם מכגדיו וכיחר עם שני המלחים יצא בשחייה אל המירה.

עייפים ורסוכים מן הנסם וקפואים מקור חגענו חורה אל חררה סל שרה. היא שבה וציפתה לנו בחוסר סבלנות. לאחר שנחנו במקצת ושתינו תה, ולאחר שסיפרנו לשרה איזה ים נאה היה לנו, שמענו פתאום את הקול הצרוך המוכר כשהוא קורא: "ארון ראכו" – קפצתי מעל למדרגות, ונדהמתי כראותי את מיודענו לייכל כשהוא. החנית של התורכים והאנגלים ליד רפיח ולא בא לקבר ישראל. אירו פרועי ה עומד ערום ניתף ורוער ושיניו נוקשות. זרקתי עליו את מעילי ולקותי אותו אל נישאר בגדר סור כמום שיוסף לישנסקי, חיתיךי שהיה ענו, הוריד לקברו כאשר החרר. לאתר גמיעת קצת קוניאק וכוס מה חמה, הוא סיפר כיצך גל עצום גרף את שלושתם והמך את הסירה, ויותר איננו יורע מהאחרים, שכנראה טבעה

חורתי בשהוצה אל תוף הים, שמא נפלטו גם שני המלחים שעלולים היו ליפול .. אחר סיפור שונה. אומרים שברמשק התפאר כי תוא ירה באבשלום ודרנו. בירי הפטרול והתורכי) ולהבשיל את כל העסק. סיירתי קילומסרים רבים, כמעט עד אור היום, אכל לא מצאתי דכה. לייכל נשאר לעכוד בתחנה באיטף חלוקי אבנים, ער שאירע לילה שקם אחר ניוחר עם וייןם כדור וופליג למצרים. רווקא באותו לילוו שכבתי תולה בקרות בחופה ולכשחורתי לעתלית כבר פנשתי את יוסף ליסנסקי בתלכושת ישה ביותר, לבוש כג'נטלמן, המלים הראשונות שלי אליו היו היכן אבשלומו", וצא קימע את אמר ואטר שאבשלום נסע ללונרון לקורם קצינים, והוא יוסף, נשאה כאו בשקומו. מידי הוא גם בוראה לי דוראה רשמית על הדבר.

KIJEDIO 32

בשבוע השני חזר יוסף מחיפה עם פספורם ספרדי על שם יוסף טובין, ועם כרטיסיביקור: "יוסף טובין, מרען, מוכיר תחנת הנסיונות התקלאית האמריקנית". שרה היתה מלאת התפעלות מכל המעשיות אשר יוסף סיפר על יציאת מצרים, ואני החלטתי סופית לעצוב את עתלית. הבחצתי בכעסה של שרה, אבל גם היא לא היה בכוחה לשנות את החלטתי, כיוון שנוכחתי כי למרות רצוני עלי לסתת חלק בעבודה כואת, אשר היתה נגד מצפוני. בסוף תורש מרץ 1917 עובתי את עתלית והצוחי הביתה ליהורה, במצב רוח קשה כיותר.

כתורש אפריל 1917 שוטטה שרה בלווית לישנסקי בירושלים וכיפו וכתפידות

כסוף יוני 1917 חזרה שרה לארץ. בררכה התעכבה לכיקור נכיתי

הרנשתי שחל שינוי רכ בהתנהנותה ושאלתי אותוב האם סיבת השינוי שאת שלי קופסה עם עשרה קליעים ומסרתי לירה.

אחריכך נודע לנו שביום 21 לינואר 1917 אבשלום פיינברג אכן נהרג בין סד נהרק עליו חבל התליה של התורכים ברמשק העוברות היו שלישנטקי הגיע לפין

שרה נאסרה וירתה בעצמה בוכרון־יעקב – באחד הקליעים שנתתי לה בי להינצל מעינויי הוקירת בנצרת. לאחר שני ימים של תלאות ויסודים נוראה ומאנקים – בגלל שלא הסבימה לקבל אל פיה לא כנס חלב ולא כל חרופה - דעוב נשמתה הקרושה הקומנרנט ותורכי, אשר היה מבקרה פעמיים ביום וציפה כי היא עוד תחלים, הירשה לערוך לה לוויח. כלווייתה הלכד אמילו מלאבי המחו שלה מבקרי היאניצ'רים, וגם רם בכו. "חבל חבל", הם קראו ונאנדו, "איה אייה היא הגברת שרה הגיכורה"

שרה. עם גידולים כאלה מוכרחים לנצח

אספת חומר. רק או נכנסה שרה ראשה ורוכה אל תוך העבורה ונעשתה למנהיג של כל העסק. בחורש מאי היא הפליגה ביחר עם לישנסקי באנית יאכטה אנגליה למצרים, שם היה אחיה אהרון בווער המיותר, בתפקיד יועץ ראשי אצל השלטונות האנגלים. שרה הביאה למצרים חומר חשוב כיותר עבור האנגלים. לאור ששותה לארץ. ואו התייצב אצלה קולונל מהמחלקה הראשית של האינטליג'נס. היו נומוים שם כחרר אהרון אדרונסון, שרה, וידידי פרץ פסקל (שסיפר לי על כך) שגם הוא היה חכר הווער המיוחר. הקולונל אמר לשרה: "הוטל עלי כשם ממשלת הוך מלכות לבוא למסור לך כי משך כל תקופת מלחמת העולם עוד לא ראינו ככל מואקח האינטליג'נס שלנו עבורה שכואת, וגם לא יכלה להיות לנו. קבלי בינתיים ומנית את תורחנו, התודה הממשית עוד תבוא לאתר המלחמה. ועוד דכר: את ככר פעלה יותר מן הדרוש, וערכך האישי בעיני ממשלת הוד מלכותו אינו מרשה לנו לסכן

אותך יותר ולמלא את כקשתך להרשות לך לחזור לפלשתינה". שרה האדימה, הודקפה על רגליה, ואמרה אל הקולונל: "תודיע לממשלה שלן" שלא עשיתי מה שעשיתי לשם קבלת תודות. גם לא עבוד כסף, אין לכם מספיק כסף בקומתכם לשלם לי את התמורה. עשיתי זאת, ואעשה זאת הלאה, בשביל עבי וארצי. ולוה שאין אתם רוצים להרשות לי לנסוע חזרה לפלשתינה - אני חולמי מפעל ועלי להיות על ירו ער הסוף. כי כאם יתגלה הענין, עלי או לשלם בראש ולא לתת לחפים מפשע לסכול".

הטלוגל קרא כשל נרגש: "אם קיימים אצל היהודים טיפוסים כאלו, כשה אני בנצחונכם. עם שיכול לגדל גירולים כאלה מוכרוו לנצח. אני מאוא לכם הצלה: כעתירכם". לאחר לחיצות ירים חמות הוא ירד נבוך כמדרגות המלון יהר עם ידידי פרץ מסקל. לפני שנפרד, אמר הקולונל: "אני וועועתי מהאשה הואת".

בפתחיתקווה, כפי שעשתה פעמים אחרות כאותו קייץ כשהיתה משוטטת כאר? ועוברת דרך יהודה. פעם אחת דרשה שאחזור לעתלית. בפעם האחרונה היא ביפר אצלי בספטמבר. שרה הראתה לי אקרה מאחר קטן שהשינה כראשון לציון, אלצ שלא היו לה סליעים עבורו. היא ביקשה שאתן לה מספר קליעים מאקרה הבאחר

נמצאת עם לישנסקי כעבורהד היא נאנחה ולא השיבת. שאלתי על אבשלום, אם יש שמץ יריעה אורותיו. היא לא סיפרה, או שלא יכלה להודות שהוא מת מזה ומן חוה סיבת השינוי. זוא רק חזרה וכיקשה את הקליעים לאקדה. הצאתי משולתן הבחינה

בלי אבשלום, אל המטרולים האנגלים עם פצע כרור בכתפו, ובמצרים סיפר למ

14 ק"ג תוך 30 יום! החיילת נאוח אלקריף מירושלים. רוממה, רחי הפיז 14. משקלה לפני תוכנית פרזי מורית 65 פינ, משקלה כיום 21 קינ.

אם נעיית המשקל העודף היא בעיה כבדת משקל עבורך.

אם "ניטית כבר הכל" ודבר לא נוזר, יש לנו חדשות בשבילד.

אחנו מביח לך שאלפי אנשים עשו זאת עם מרוי־מורית

מהירות, ביעילות ובנוחות. גם הם חשבו פעם ש"זה בלתי

אפשרי" והיום הם נראים נהדר. אנחנו נוכיח כך שעם מרזי

נניית עודף המשקל היא בעיה אישית שלך, ובמדוי מודית מכבדים את הצוך שלך בפוסיות ובסודיות. כלי מפגשים בחדרי־המתנה, כלי לצאת אנה גבית. תהתקשורת עם מדדי מודית היא ישירות לביתך. בנוסף, קווי המשון של מודי מודית העומרים לדשותך 24 שעות ביסמה, מאפשרים לך לשור על קשר אישי הדוק בוננאי דיסקרסיות.

תוכית ההדיה של מדןי מודית, מתאמת כך באופן אישי עלידי רופאיי הוורי

השבה, ומבטיחה לך ירידה מהירה אך מבוקרת עד הגרם האחרון. השבה שבמטת על הנתונים האישיים והבריאותיים שלך ומאפשרת לך

ניר אוות פחותה למענך ע"י הצוות הרפואי ב־ATLINE ויר

דים הצפורות לטוד מודית שתאים עבודן הצוות הרפואי גם תבנית

אישת המוצחת לעודי מהדית שתאים עבודן הבנית בלעדית. השלם את התבשלים המיוחדים המיוצרים בנונית יתוחית עשירת שלם את התבשלים המיוחדים המיוצרים בנוניתא יתוחית שלד.

ולרע - המבטיחה לך את סילוק השומנים הבעייתיים שכן

יור החרויה שלך בלעדית עבור שיטת החרויה שלך.

הלשמת המשקה השוויץ – באשירים בריסטינים ומינולים רבים. לתירה

לה כל תוופה – ישיעו לך ושוושת שובע תוך כדי תהליך ההרויה.

מדית רואים תוצאות. עכשיו גם אתה יכולו

יומות - במהירות ובפיקוח רפואי

בית שוכה, ועך כדי שריפה מכטימלית של השומנים.

נכלקו יםים יפחית גופך ב-10 קיב בקלות וביעילות.

תוצאות - בדיסקרטיות

תוצאות - עם יימרזירניי

תוצות - בסילוק השומנים

תוצאות - עם הוכחות - ולתמיד

במשרדי מרזי חורית ישנס עשרות אלפי שמות של גברים ונשים, נערים ונערות, שהורידו קילוגרמים רבים במשקלם, השומרים על הישגיהם. רבים מהם ישמחו לחסליץ לך על שיטת מרני מורית. התקשר אלינו ואנו נציג בפניך את התוצאות!

שירות מיוחד - להרזיה מיידית

תכנית ההתיה בביתך תוך 48 שעות! שידות מיוחד של מודי מורית למעוך. ניתן למסור פרסים אישיים לצרות היועצות, לצורך מילוי שאלון ההרשמה באמצעות הסלפון. בכל יום בין השעות 16.00-08.00. חוך 48 שעות תגיע לביתך תכנית החרויה האישית שלך ומיד תוכל להתחיל לדוות.

מרה מדית מנים זה הנוכן מניתילו קב 224 יחסים (2019 נוג שיכות לבלתי - חיום: חומר הסבר פפורט לשימה + חטבר לכעומות

ממרזי מורית

מרזי מורית על חקו

24 שעות ביממה

גם בלילות ובשבתותו

,02-222903 ,02-222676 .02-225512 ,02-225784 או שלח אלינו את החלוש ותחחיל

תסע רגלי להר־סיני, רגע לפני השטפונוח. כמה ישראלים עוד

ממשיכים ללכח לשם. חמישה ימים בהרים. ביומיים הראשונים מחרגלים לשקט. אחר כך לאוויר. אחר כך לקצב של חיסכון. התאפקוח שם היא מחוך איריאולוגיה. לא אוכלים הרבה, לא מדברים הרבה, כמעט שוחקים. לומדים מהבדואים.

מאת בילי מוסקונה־לרמן

מעכר הגכול בטאכה, המצרים יברכו לשלום, לא יחייכו ולא יתלוצצו יותר מדי. המשררים שלהם בחדרי עץ קטנים, מלוכלכים בפינות, מחוברים כשורה עורפית. חיילים חמושים, כמדים, כלי הפס המגוהץ במכנסיים. המסלול עובר מצריף לצריף: מילוי טפסים, חיפוש בתרמילים, החרמת נשק וקופסאות שימורים אם יש, והחלפת כסף. עוברים את הגדך. מסתכלים קרימה לסיני. עם הגב למצרים, לישראלים, לכל אלה ששואלים הרבה שאלות ומחתימים, כהבעה רגינית, על כל מיני

כשעומרים עם הפנים לחצי האי העינים פוגשות, דבר ראשון, את הכרווים. אלה יושכים מעכר לגדר, מחכים. קכוצה של שלושה־ארבעה גברים: גלאכיות, כאפיות, סיגריה ביר. כל קבוצת אנשים שעוברת את השער יוצרת תנועה קטנה כתוך החבורה, שיושנת כשמש ומעשנת. כמו אכן קטנה שנזרקת למים. הם יורעים לקרוא את השכילים של חצי־האי. הם המוכילים. נוהגים כמוגיות. בתורים צעירים, יושבים ליד הגרר ימים ולילות. מסכמים מחיר כוויכות קטן שנגמר בתקיעתיכף. עמידה לא עקשנית על המיקה. ככפר שלהם, כמה עשרות קילומטרים משם, השאירו אשה וכמה ילדים שצריך להאכיל. לפעמים גם הורים וקנים. המונית היא הפרנסה. היא הגמל, העו והחמור של היום.

אנחנו שניים. הברווי, כעל המונית, מציע מסלול. מאוד יפה שארם, הוא אומר. אנחנו מסכימים. הוא מחייך. מסכמים על מסלול: טאכה סנטה־קתרינה (55 גיני – לירות מצריות – כמעם שוהיערך לשקלים). אחרי ארבעה ימים של טיול בהר הגבוה, יאסוף אותנו הנהג מסגטה דרך שארם, רהב, נואיכה וכחזרה לטאבה (155 גיני).

נכנסים למונית. מושכים מסמורטטים מרופדים בקטיפת כורדו דהוייה שנגמרת נפס זהב. הנהג בגלאביה לכנה. הראש עטוף בכאפיה. בחוץ – צהוב מונוסוגי של מרבר, כחול־ירוק מתחלף של המים, ומעכר לסיכוב, החולות של ראס־כורקה. התכווצות. הנהג הברזוי מתחיל לרבר רק כשמתרחקים מרחק רב מהגדר של טאבה, מהאוזניים הזקופות של המצרים. אחרי כמה קילומטרים – ציור גדול של מובארך מתייך. הנתג מסתכל על הציור. זה, הוא אומר, זה טוג רק לחברים שלו. ואחרי שאומר נכנס לשתיקה. הוא כן עשרים ואחת, יש לו ארכעה ילדים. הגרולה הולכת כרגל לכית הספר, כל בווויות העיניים את המגע של הורים עם הברווים. כשתייר ישראלי יום שעדוחצי הלוך, שעהיוחצי חוור. כן כן, גם כחורף, וקשה מאוד יגש בשמתה נאיווית ללחוץ ידו של ברווי (שהביר מטיול סרם). עם הפרנסה עכשיו, והמצרים כגדר רוצים להתחלק עם הברווים יסגן הברווי בשקט בשקט: זוו מפה, המצרים בסביבה דיסובב צה ברווחים, וצריך לחייך להם ולשתוק, לחייך ולכלוע.

לחזור. הוא מסתכל בחוסר עניין בנוסעים. יש לך סיגריה? הוא יסורי שמאלה, אם אף אחר לא מקשיב. שואל את הנהג. הנרווי ממהר לשלוף קופסה. אני צריך פנס, אומר הברווי ממהר לחייך בהסכמה. רק אחרי שני קילומטרים לפחות הוא מורה באצבע על אחר הראלילים שיושבים בשורה. הננוג מרשה לעצמו להתפרק בחמש דקות מלאות של קללות עסיסיות. מהנהן בהסכמה ווצלך לקדת שק שינה ותרמיל. כל המשפחה של החייל המצרי נכנסת לתוך המשפטים של הכרווי. הוא גומר, בסיפוק, עם האמא שלו. של המצרי כמוכו.

בדווים, מאפית, שתי הגויות מכולת, מסגר, ועוד רחבה עם הגריות ביולות, מעיינות, כוסתגים עמוסים פרי. שבנו המצרים. כין הבתים, ערימות של זכל וקוקסאות שימורים.

ממישה ימים בתרים. כיון הבתים, ערימות של זכל וקוקסאות שימורים.

דרתו המדר משרים ביומים הראשונים מתרגלים לפקם. של בכתי הקסה משתופות כשמש כלונריניות צפוניות חשופות, עם עור עם עוצמה חוקה. אתר כך לאוויר. אתר כך לקצב פל החיים ארום ועיניים מצומצמות. מסביב מפוזרים עיתונים בכל מיני שמות, ולחיסכון. התאפשת שם היא מתוך אידיאולוגיה. לא אובלים הדבה

בתמונות (מימיו): אומנוע ונמל באיזור סנטה, סככת מורי הדרך ונהגי הגמלים, ידוע רק למדריך הכדואי.

uneale 34

הנהג תסחכל על הציור של ולובארך. זה, הוא אותר, זה מוב רק לחברים

אני צריך פנס", אותר החייל התצרי כאילו בדרך אגב, יכשתעבור בפעם הבאה חשיג לי, אההו" הבדווי ממהר לחייך בהסכמה.

בכפר ליד ונגור סנטה יש שני בחי קפה בבעלות בדווים. בבתי הקפה תשתובות בשתש בלונדיניות צפוניות חשוכות, עם עוד אדום ועיניים מצומצמות.

משרבים הרבה, כמעם שותקים. לומדים לחוות קוד חדש של נחיים שתאמנים בלהרגיש. בלהסתכל הצידה; כל אחד לעצמו,

לשם לחוליף מכטים. אפילו בתנועות הגוף מצטמצמים. לכי מתעודדים כחמש בכוקר. ודאליל מכין מדורה, מַכּשׁל תו, שתים, מנלגלים מגריה, בסביבות שש יוצאים לדרך. שש עד שמונה שעות הליכה, מגיעים כסביבות ארבע אחר הצהריים לנקודת המפגש עם המגמל, פורקים ציור, לשק לנים למדורה, אוכלים, מגלגלים סיגריה־שתיים. בסביבות לצונה כולם עטופים כשקי שינה.

ניום השני התחלנו לצעוד בוואדי טיניה. מהר בנובה 2000 לשים נעד יודדים לוואדי. בוסתן רודף בוסתן. כל הבוסתנים סינים לאותה משפחה. האב יושב בבית הקיץ שלו כהרים. יורד יקאה אוקטובר. בן שבעים וחמש. זו בקלילות בין השבילים נפקם לפקם, הבנים עם הנשים גרים בבכוסתנים. כוסתן אחרי סתו וברווים אומרים. גינות, כגינות מגדלים: תאנים, אפרסקים, שנת לני רימון. כערונות הנמוכות מגדלים ענכניות ופלפלים אים הרפים. גם תידם, הראליל שלנו פותה שער בעץ. נכוסים לנומן של השינה הנדול, לו שייבים כל הבוסתנים באיזור. מוכה קשו שפית מדורה, סיר כבד מברול על האש, שני מרפים עם ברזל ביד ימין, שלוש ציפורים מנוקבות ביר שמאל. פניה את משחת שימורים פיבלבריות. השייה יושב ישיבה מורחיה, מערבב הרובה והציפרים בפינת הסוכה, מתיישב ליוד אבא שלו. השייח' ת מובשיל השיחה הדאליל מברכים אחד את השני. השיח" מעכיר לו צלחת ומסמן לו בשתיקה למיין אזרו. הילד מציית כלי פונין לשבת. מתיישבים. כלי להזיו את הרגליים, השייה נדיך מאתי המדפים פינבין, מבשל תה, מבנים כמה אשכולות עצים השיח" והדאליל מהליפים משפטים רגועים בענייני הכפר. שנים ותאנים לתוך קערת ברול בדולה, שופך מים על הפידות השייח' מערבב שוב, עם מקל רק יבש, את האוכל בסיר, ומוסיף השייח' מערבב שוב, עם מקל רק יבש, את האוכל בסיר, ומוסיף בערת מערב ברול בדולה, שופך מים על הפידות בזרם רק את האורו. הילר משלכ רגליים ומסחכל באכא שלו.

לבית צה הקערה כאמצע המוכר. על החול. לשלה נבס ילר כן אות עשרה, רובה אוריר ישן מתוזק בתוטי

תרמילים ככל מיני צבעים, נעליים גכוהות, ציוד של משפסים הכרווים, יחפים אכל עטופים בכל הגוף, יושבים בחבודה, מגלגלים

בסכלנות סיגריות, מורדים את הבנות מהצר, בשתיקה מצייכה. עולים לכית של שייח' מוסא. מכנה כודר כאמצע הכפי. השייח' מספק את הראלילים (המדריכים) ואת המגמלים (בעלי הגמלים). הוא זה שבוחר, לפי תור, מי יצא להדריך. השיתר מעסיק 14 ראלילים. אלה, יושכים כל היום בסוכה שלו, שותים חה מעשנים, ומשלמים לו מס של לירה אחת ליהם כדי שלא ישכח את המספר שלהם בתור. חיילים מצריים מסתובבים בכפר. כודקים הגב. מפחדים פחד מוות, הכדווים. מרכרים על עונשים של עשרים שעה לפני סנטה, נקורת ביקורת צבאית. הברווי מנסה להעביר שנה בקאלאבוש, אם לא יותר מזה. מעיזים לפתוח את המה ר את המונית עם היוך ונפנוף יר. החייל המצרי, משועמם, קורא לו בגובה 2500 מטר בהרים. אחרי שבודקים, מבט יסודי ימינה, מכל

מסכמים עם שייור מוסא את מסלול הסיול ומספר הימים. החייל כאילו כדרך אגב, כשתעכור כפעם הכאה תשיב לי, אההו התעריף ליום טיול: 30 ציני למדריך ועוד 15 גיני לנמל. אחרכן

צירי המסלול הם התרים כגובה 2500 מ". ג'אבל בב, נאנל מוסא, ג'אבל אל אשנר. שבילים צרים, פתלתלים, כתוך הדים, לא מגיעים לסנטה. בכפר ליר המנור יש שני בתי קפה כבעלות תמיד קלים להליכה. בין ההרים ואדיות, בריכות קטנות, בריכות

(המשר בעמור הכא)

כל הבוסחנים שיכים

לאותה עשכחוב האב יושב בביח הקיץ שלו בהרים.

יורד לקראת

אוקטובר. בן שבעים

וחמש. זז בקלילות

בין השבילים ממקום

הילד תקבל תאיחנו

קלולד קטן ועש.

אסחכל בעינים

גדולוח. ואמשש.

קבוע, לפי תוג

הבדואים, וליואנים

בקופסאות שיאורים

ישראליות, וונגבים

בעדינוח פיחות עם

חומוס מקובסה של

"תלעה". אומרים

חודה, ועוד פעם

תודה. גם הבשר

מהקובסה שעים להם.

ושוב תתשש. לא,

הוא לא הולך לבית

ספר. לפעתים כן. לא

איטית, לא מתוחה. גם כשפותחים את הפה ומדברים, הטוגים

ילד מקבל מאיתנו קלמר קטן ועט. מסתכל בעינים גרולות. ממשש. ושוב ממשש. לא, הוא לא הולך לבית ספר. לפעמים כן. לא קבוע, לפי מוג האוויר והחשק. על המדף כין השימורים יש ספר חשבון. הוא לוקת את העט, מתחיל לפתור תרגילים. המבוגרים מסתכלים עליו בגאוה. כעבור דקה הוא מתעייף ומזיו את הספר הצירה. התכשיל מוכן. השיית' מנקה את הקערה מהפירות שנשארו כה, מחזיר אותם לארגו, ושופך את את האוכל מהסיר לקערה. שעועית טריה מהגינה, עגבניות מבושלות ואורו. המאכל נמוג לצלחת המרכזית, כל אחר לוקח כף וטועם. אוכלים לאט. לא מרברים. מגהקים כקול רם ובחיוך. את

צרים מאוד, הוא מחכה בסבלנות, נותן יד, שואל במבט אם הכל בסרר. מאחורי הסלעים פוגשים נערות כרוויות עם עיזים. מופיעות, מצחקקות, בעלמות. כאיושהו שלכ כדרך הראליל עוצר, רוחק ידיים, מתרחק כמה צערים, מתפלל בכל הגוף, עוצם עיניים. אחרי כמה דקות הוור למציאות. המציאות שלו כרגע היא השביל, אנחנו

מסחדרים מאהוריו. פמשיכים. - אתה מרוחה כסרכו

השייח' כן ארם גדול, אַני כן ארם קטן. אין טיפת ציניות כקול שלו.

שרוע על הארץ, מגלגל במרץ סיגריות. הגמל מתגרד כסלע, הציוד על הרצעה. ישנים ליר כוסתן ירוק, בתוכו כאר מים צלולים. אפשר גם להתרחץ. הברווי מקושש עצים. מבעיר מדורה, המגמל מכין את הראש כשיש רוח חוקה. לא להיפגע. במאה השנים האצועות פתירים – פיתות שטוחות דקות עשויות קמה ומים. נאפות תוך האדמה שהם יושבים עלית, חצי-האי סיני, החליפה דגל כמה רקות על הפת של המדורה. לשטח מגיעה קבוצה של חמישה פעמים. מהתורכים לבריטים, למצרים, לישראלים ושוב למצרים. וה קיבוצניקים לפני גיוס. המדריך והמגמל שלהם מצטרפים למדורה. כנועים עם ההיסטוריה. לא נלחמים בטתנות רות מפרים בשתיקה כולם יושבים לאכול יחר. ארבעה בדווים, שבעה ישראלים. את השנים, אולי מחייכים כינם לבין עצמם, לא מוציאים תלונות הברווים, מיומנים בקופסאות שימורים ישראליות, מנגבים בעדינות החוצה. פתירים עם חומוס מקופסא: של "חלמת"- אומרים תודה, ועוד מעם תורה, הכשר בקופסא טעים להם. הם מיוים את הראש כתמהון למונית ונוסעים לכיוון שארם. כדרך שוב אותה תחבת מצריה. לקופסא עם שוקולד למריחה. לא, הם לא יטעמו. נראה להם כהה החייל עוצר ושואל על המבם. הברווי מתנצל, הוא לא המפיק. ורביק מדי. גרעינים הם מפצחים כהנאה. שוב סיכוב של תה. שוב שארם, רהב ונואייבה. רצועות תוף מיושבות, מיוערת לנופל. מינריות, שיוחי סיגריות. שיותה:

כאוויר מוחלפים עור כמה משפטים. נמזג התה. עוד סגריה. שתיקה

האוכל שנשאר מכניסים כחזרה לסיר. השיית' מגלגל סיגריה. מכשלים עוד תה. זורקים עוד כמה משפטים. עברו שעתיים. ממשיכים ללכת. חם כחוץ. הברווי, מכיר כל סנטימטר בשביל, סוטה כמה צערים ימינה. מגיעים לניקכה, כה זורמים מים נקיים. שוטפים פנים, שותים, ממשיכים הלאה. מגיעים לאכן מוזרה. מלכורת לגמרים, מסביר הראליל שלנו. הברווי ממשיך קרימה, אנחנו מאחוריו, לפעמים שואלים שאלות. כשבילים אחרים, אחרי שעתיים של צערים שותקים, הוא מתחיל לשיר, למחוא כפיים, לסלסל בקול, אוזר כך שוב הוזר לשתיקה ארוכה. במקומות גבוהים,

על הכיפאק, מספיק בשביל האוכל לילדים. - לפה אתה נותו כל יום לירה לשייה, לא חבל לרז

כסוף הצהריים מגיעים לנקורת המיפגש עם המגמל. ההוא

אתמד, איך המארה (אשה) שלךז –

מאיוושהי פינה כבוסתן מגיע גכר נוסף. מברכים אחר את השני. 🏻 פה כמו גמל. – כמה מארות (נשים) יש לך?

אספר לישנה. - היא מבכה? תככה הרכה, אבל אין לה כרירה. האחר כך תתרגל. - המארות שלנו, מוצא חן כעיניך?

איך אצלכם לא מוצא תן בעיני. תראי בקבוק זה, שקף, שוחש מים, רואים את כל המים, מלמעלה עד למטה, אצלנו, הבקבוק מכוסה. לא רואים שום דבר. ובלילה, יש יותר חשק לשתות-- מה קורה אצלכם אם כחורה הולכת עם מישהו אתר לוקחים אותה כצר: הורנים אותה.

קיבוצניק מהררום את הקיבוצניקית מהצפון.

הנקורות ומגלגל עוד סיגריה. הבדווים צוחקים כיניהם. גם הגמל צימצם עינים ונרדם. מסטול, הם אומרים. כש המגמל, ככה הנמל.

בנחת אחרי האור. נכנסים לפרופורציות הרשות. לרונע מתנתקים שום דבר לא נראה חשוב מדי או הברתי, בכוז שלא מיידי. אפש להעביר ימים כלי לצרוך ככמויות. כלי קניות אינטנטיביות. כלי רדיו, טלוויזיה, תדשות. כלי לרעת מה קורה. וכלי לפוד שמשה עשוי לקרות כל רגע.

מתרחצת בכאר. מישהו מנגן בחליל. חיים-מתקרבים לכפר, הראליל מיישר את הכאפיה, לוקת מרחק של כטחון. מוחק כהתנצלות שותקת, ערינה, את הקירכה שנוצור-חמישה ימים יחד. נמתחו בינינו חוטים אינטימיים. למטה בכפי, ישתויל מאוד לא להכיר אותנו.

הבדווים ניבשו פריניות עדינה. למדו לכופף כהסייה נכתה

נהג המונית מחכה לנו בכער בדיוק כמו שקבענו. נכנסים

המראות שם מעלים אפוציאציות של מתנה פליטים. לכלוך ועדמה של ובל. סירוזון של פגרים. ובובים ככל פינת על החומים של זבק. סירתון של פגרים. זבובים בכל פינוג לי. לא כמו מתגלגלים ניירות וקופסאות שימורים. במסערות, בקיוסקים בין מני מלך רשעני פינו בין בין בין היו מוכה לי. לא כמו אצלכם. אני כמו מלך כשאגי חוור הביתה. היא עושה לי שמיכה שבררך, אין מה לאכול. רס מסטיקים ובקבוקי "פפסי קולה".

לה כל מה שצריכה הביתה, לה ולילדים שלה. אם לא, היא פחחת

אשה שלי היא כמו מכונה. כבר ישנה המנוע שלה כנר יש. יש לה כבר שבע ילדים. עייסה. עור מעט אני אקח לי מארה הרשה צעירה. כלי לספר לישנה. רק אתרי שאני אתונתן עם הצישה אני

הקיבוצניקים בעניין שלהם. משווים את אחור האיריאולוניה כחינוך שלהם, מגיעים, כשמוגה כערכ, כמרכר, למסקנה עגומה שאין אידיאולוגיה, מורחים עוד פתיר עם שוקולר ומשווים נקודות של תקציב. כמה נקודות שווה שוקולר פרה אדומה אצלכםז שאל

עיניים של המנמל מצומצמות. הוא מקשיב לוויכוח על

עברו כמה ימים. לומן שם יש קצב אחר, רדוף פחות, עוקב

כמה קילומטרים לפני סנטה עוברים דרך כוסתן פלא רימונים גלבייה שחורה עם מחרוזות זהב מונחים על אבן ענקית. האשה

לשכב, רוחצת לי הרגליים, מכינה לי אוכל. אבל אני אחראי להכיא רק הצבע הכדצל של הים נשאר כמו בזיכרון. חוק ועמוק

ה־קופול של פול

תוב פינסקר 22, תל־אביב. מקום של מסעדות, מאז ימי תלאביב הכמעס קטבה. ותיקים ווברים כאן את "אלטשולר", מועדה יהודית נוסח הימים התם. אתר כן היה שם אלתר, וייג שהפך למסערן. וכנים סננון חדש במסערות המגישות - A 77.00

היו עולים אליו לרגל לאכול מהר־ נים שהיה מעשן כמו יריו. אתר כך היה סו רווה. ועכשיו ישנו שם פול, אחיו של כריסטיאן מ"אלהמברה".

עיצוב המסעדה לא השתנה מאז ס גילנוליה הקודמים – שמרני־קלאסי. ש אולם מרכזי, ממנו מתפלגים אר ממודמישנה קטנים לארותות סבורות. על התפריט של "להדקופול", מדחפת פה ועם השפעתה של "אלהמכרה" היפואית, נעקר כשוברובר ככבדי אודו.

כמולהנים של כבד אוון פתחבו את צווחנו, לא לפני שלנמנו קמפאריטר ויק צונן, ותומנו יין לבן "בן-עמי", שה־ נית בדלי של קודה. המדליונים היו בעלי מיוקם ערין, מבלי לאבר את טעמו ומוגש של הפאטה, על תבליניו השר נית שולתנו קיבל גם "טרין" מכברי שת שניתן היה למצוא כו גם פיסות וערות של כשר אוח ואף לתוש את טעם שובנו. מנה ראשונה נוסמת שהניעה לשלמננו היתה, כבתוב בתפריכו. "פוויר ב מצילים", שלא היה אלא מציל צורקעוך עם עגבניות, שום, מיץ ליי פון ושמן זית. סוב מאוד. לחמביות קט" נת עלועות, מעשה בית, ושוסטים המים נילנו אל המנות הראשונות.

העבר שלחננו. המוח טובן קלות וטבל מותב כשמל, מין לימון עם צלפים מי ביותר. ספתב שה יהנה. השרנדו רוסיני היה, כפי, מנתה פילה בקר ובו פרומת כבד את ופרוכה עגבניה. הבשר היה מעולה, בכנתו נעשתה כיאות והרוטב שליווה שתו - נשמל על כסים של יין - הע־ שו או איכותו. היותר מעניין ופתות שעתי מבין המנות העיקריות היה כבר השונ, שמום קלות ומהירות והוגש כש תא שקי כתבשיל תרך קצרץ גם, סובל נפיץ ליפון סרי וכזוק במעט צנובר.

יסומה קעימה ומרעננה.

דמאכלים המונשים כה.

אצל פול: טדין כבד עוף, מדליונים של כבד אווו, "קוויאר הצילים", טוונדו דוסיני ומוח בצלפים (צילום: שמואל רחמני).

של כבד אווז - 14 שקלים. כבד אווז קכלת הפנים נאה. השרות אריב והמירקם תואמים בהחלט את הטעם. בתרד – 17 שקלים. כורנדו רוסיני – 27 ווריו. ההתחלה עשוייה לטעת ציפיות. מאוכונים אנחנו רוחים את המנה הצרה. שקלים. כמו בכמה מסעדות יוקרה אתר חומוס לא רע, חמוצים מצויינים: גם האורו והשעועית אינם חגינה. חסרה רות, גם כאן ניתן לקבל ארותה עיםקית, מלפפונים קטנים ודקי־גיונה בכושים שם חרוות־הטעם סיוצר המיפגש בין המשנה לחלוטין את העלות. תמורת 22 במלח: זיתים עם אופי, קשויים וטעימים שלושת המרכיבים של פנה כוו:

שקל (כולל מע"מ) ינישו לך מרק או מאוד. לבנה לא רעה. חצילים כטחינה – השעועית, האורז והרוטכ הרליל. מות כגלפים היו המנות העיקריות כהן מנה ראשונה, אומצה או שוק אות, מנה הרבה פתוח טובים. קישוא ממולא – שותפתנו לארוחה קובעת: זה תכשיל אתרונה ורבע בקבוק יין. עיסקה כראית כשהמילוי מרביתו אורז, מיעוטו פרורי פולני זלא מזרחי... אכל בהסוואה מאשר לוויית־טעם ווה בהחלט בסרר.

דוא ממליץ ככל פת. מומינים סינייה זכן ואנחנו מייעצים לו שיתן לטנה לסעום. ופי של מקום לשכת בו. מרביתו אורו עם שעועית. הסינייה מניעה בכלי כשקיבלנו את החשבון הראה לנו המלצר של הכפר הערבי הציורי אכרגוש המסורתי. ככר מסכט ראשון נראית לנו כי תמורת הסינייה חייכו אותנו נששה של הכפר הערבי הציורי אכרגוש המסינה המכסה את הבשר צפורה. היא שקלים בלכר, במקום המחיר המקורי כמו מזנחת על כף ירך. יחר עם עטרת ההרים והתורשים שברקע, אינה מבעכעת ואינה מפיצה את הניונות שהוא 12 סקלים. משרת שהוו לבנארם המכריו על המיתנה של המכריו על המיתנש שנין במים המכריו על המיתנש שנין במים המכריו על המיתנש שנין שנשלו נמוכר והנגשו עם סורכה לינון. שאינו אמום. מעם עברה כאו, ממש מחינה לכשר. אותנו נועצים את המולג, מתחת למסעדה, דרך־המלך לירושלים, הצרים דרך שכנת הטחינה הצפודה, ממות לבסעדה היות לבסעדה היותיקה הזו קוראים "מימנש מגלים את שכנת הכשר שצבעה אפרפר. שיי כבד עוף - 8 שקלים. מדליונים קרוואן", ויתרונה הגדול הוא היותה כל המיקשה נראית לנו יכשה, נעורת מיצפור נוסים ייתודי. חבל רק שהמיקום לחלוחית. אנו טועמים - יבש, עייף, שלה אינו עומד כשום יחס לרמת נעדר לחלוחית. נערר כל טעם העשוי לתוכיר סיניית לא חשים אסילו ניתוח קל שבקלים של בשר כנש. ואולי,

באמת, אין וה בשר כנשו הצורה

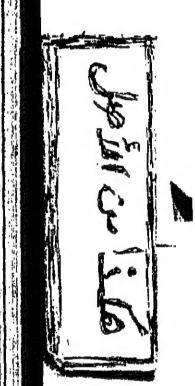
כשר ועירים, כמעט בלתי מורגשים. לסינייה, מנה זו בהחלט אכילה. לאחר התיבלון מעורן, מעניק יותר ניחוח כל אלה אנחנו מחליטים לא להסתכן במנת קינות.

הגיעה עת המנה העיקרית. אנו הפלצר הממליץ מתעניין כארשת מתייעצים המלצר הצעיר. שואלים אותו מודאגת במנת הסיניה שנותרה על אם להעיו ולחומין את הסינייה בטחינה. השולחן כמעט בשלמותה. שאל מה קרה

RIBERIO 36

37 Biaeolo

שלח לקרובים בחו"ל מתנה מקורית: ישראכי

באירופה הקרה יימתיםיי על הפרי הישראלי. לשלוח תיבת תפוזים, אשכוליות או אבוקדו לבית הקרובים והידידים בלונדון, פריז או בכל מקום אחר באירופה - אין מתנה יפה מזו. פנה אלינו בכתג וציין את הפרטים הבאים: סוג הפרי, מסי תיבות מבוקש, כתובתך המדוייקת וכתובת מלאה של הנמעו באותיות לטיניות. צרף המחאה לפקודת פרדס סינדיקט. את השאר . נעשה אנחנו

פרי חדר (אשכוליות או תפוזים): תיבה במשקל 14 ק"ג.

אוסטריה, אירלנד, אנגליה, בלגיה, גרמנית, דנמרק, חולנד, לוכסמבורג, צרפת, שוויץ: 60 שייח התיבה. *

איטליה (אשכוליות בלבד), נורבגיה, פינלד, שבדיה: 80 ש״ח התיבה.*

אבוקדו: תיבת במשקל כ־4 ק"ג. אוסטריה, אנגליה, בלגיה, גרמניה, הולנד, צרפת, שוויץ: 35 שייח התיבה *

*חמחירים כוללים הוצאות משלוח עד בית חמקבל.

פרדס סינדיקט של מגדלי הדר בישראל בע"מ

טל: 03-255087 : 03-25087 פקסימיליה: 33600 טלקס: 03-255087

רחי קפלן 8 ת.ד. 1290 תייא. מיקוד 61012.

משהו:

דאגתי מאוד מחתרנות פרס לטובת ועידה בינלאומית. עכשיו, אחרי פרשת הלביא, אני רגוע. כשהוועידה חהיה אקטואלית, הוא יהיה נגד.

ום חוסיין הפסיק לעשן. ידיעה אמיתית.

וומא, כך חשבתי כשבאתי, (עוד שנה יא מאנאייקו היא עיר נירחה עם כמה בניינים נסגנון לא מודרני, ששום ארכיטקט לא היה נונה כמותם היום. אין מה לספר מכאן. טוב, זה היה עד שהקוסם מפסיק העישון קאמפאגלי התנלה כאן ושלא לדכר על צ'יצ'ולינה, שאני עוד חייב לעורכנו רשימה על מפגש או אולי מששים אתה. יבוא פעם. חזרה לקאמפאנלי). נוללו מלאות טיסות אל על גם מחוץ לעונה, וטילוני העברית-איטלקית נקנים בחגויות השרים כאילו היו ספרי בישול במיקרו גל. יקאלים מעשנים נוחתים פה בתכיפות מרהימה, וקאמפאנלי הוא עור אחר בעולם, שלעד לא אטין שאנחנו עם של ארבעה מיליוז. רדופי

מנינאים שנשדרו 66 אחוז במקור. יש עוד הרכה דברים בקשר אלינו המבלבלים אה מר קאמפאגלי, ותיכף נגיע אליהם, אבל ואסית לידיעה אשר באמתחתי, והיא סקופ עלמי לפי מיטכ שיפוטי: גם המלך חוסיין, ירום חוו, המסיק לעשן בטיפולו המאגי של המכשף

האירוע ההפסקתי חל בראשית ספטמבר, יהיינו תוסיין כבר איננו מעשן כחודש ומחצה לרגע פירסום המרור.

שלושה שבועות לאחר הטיגריה האחרונה סלח המלך מברק לקאמפאנלי, אשר הבטיח, לאשר את הצלחת הטיפול. במברק מודיע המלך

כי מאו שקאמפאנלי היה אצלו, הוא איננו נוגע עוד בסיגריות, וחותם אישית: חוסיין הראשון. הכל התחיל יום אחד כאשר קאמפאנלי קיבל

מברק ובעקבותיו טלפון מראש ממשלת יררן, שהזמין אותו להיות אורח ראש הממשלה ברבת עמוז. בכל הסידורים הקשורים לנסיעתו, הודיעו לקאמפנלי, תטפל השגרירות ברומא.

קאמפאנלי הרים מיר טלפון לידידו בשגרירות ישראל, הלא הוא אכי גרנות, ואמר לו: תודה רבה לך שסידרת לי גם פגישה עם ראש הממשלה, לאחר שפגשתי בעזרתך את

אבי, דיפלומט, וזה לא שם תואר, אלא מקצוע, אמר לו בזהירות: ראש הממשלה התקשר

העניין נראה מוזר, שמיר רוצה להפסיק לעשוז הוא עוד לא התחיל. גם לי סיפור כוה היה נשמע חשור. לא ששמיר רוצה להפסיק לעשן אצל באבא קאמפאגלי, אלא ששמעון פרס הסכים לתת לשמיר את הטלפון של הקוסם שלו. קאמפאנלי, שסילחו לו, לא מבדיל בדיוק בין

ישראל לירדן, אמר לאבי גרנות שאכן, ראש הממשלה הזמין אותו, אבל נרמז לו שזה למען המלך, תודה לך אכי שסירות לי פגישה עם

אבי הבין שמדובר בחוטיין, וניסה לשווא להסביר לקאמפאגלי שאין לו שום קשר

לממלכת ירדן. קאמפאנלי, איטלקי ער לשר עצמותיו הרוויות מיץ עגכניות, היה ונשאר בטוח שזו אריבותו של אכי המצטנע מטעמי אכירות

אגב, באמת איך קיכל חוסיין את הכתובת של הקוסם? אין מגוס מלהקיש שזה היה באחת מפגישות המלך ופרס. פרס אמר לו: נו. מה שלום המלכה והילרים? ובזה נגמרה הסיחה. על מה עוד ידברו ולא דיברוז ככה זה כשנפגשים שלושים שנה עם אותם אנשים, כסוף אין ככר מה לומר זה לזה.

סיגריהז שאל חוסיין.

לא אני כבר לא מעשן, מה לא קראת עלי בעיתון? ענה פרס, ואו החלה השיחה לקלוח: שמע, יש לי קוסם אחד ברומא, מסהו לא רגיל.

קאמפאנלי הוכא, אם כן, לשרה התעופה של רומא במכונית שרד ירדנית, שהוא חשכ לישראלית, טס ב"עליה" במחלקה ראשונה. הוכהל לארמון ברבת עמון, נכנס המלך, קאמפאנלי אמר לו: "תן לי את הסיגריות שלך, אתה לא צריך אותן יותר", הושיב אותו, ניגש אליו ונגע כו.

ראיתי פעם איך הוא עושה את וה, ארכעים שניות של מיומוזים, הוא נוטף זיעה, וגמרנו, אתה לא מעשן יותר.

ומתי לא?! בשביל מה יש תמרור? תגיר לי מה

שצריך לעצור עצירה מהחלטת ושאף אחר ~

– וכתוב שאם אין תגועה מוחר לנהג הפיקח

מיום ליום אוכפים יותר במרץ את חוקי

ומוסיפים עור ועוד תפרורים ומלכורות

נערך מכצע זבן שללו בסופשבוע אחר רשיונות

של מאה וחמישים נחנים שעכרו בכבים, ומספר

אולי מיסהו יעצור לחשוב, כשאביא את

הנחון משום, נתון החיים: כאיטליה, שכה

מאמינים כי התפרורים נוצרו למען הנחג ולא

להיפך, יש פחות תאונות בררכים.

- שנה שלילת רשיון עם עכודות רס"ר.

מארבעת הגלגלים לא יזוע כלל ולחלוכין.

וזהו זה, פחות עשן כמזרה התיכון.

אומר החוק. תענה כבקשה.

- לא כבור השופט, תא תא.

לא לעצורז

התאונות עולה.

פחות תאונות נפחות תמרורים

כויטליה יש כבישים עם פט לבן מפריד, כמו סרנות אחרות. בכמה מקומות מסומנים שני לסים לננים, "מה והז" אנחגו שואלים. "כאן משל אסור לעכור את הקו הלבן", הם עונים.

האיטלקים, אגב, עוברים גם שני פסים לנים נאיטליה גורסים שארם בוגר יכול לפעל בעצמו אם הוא צריך לציית לתמרור או

אי אחר נמ לא ישאל אותך את השאלה השאלית הנפוצה, החינוכית: "תגיד לי, איך

לשאול מישדו כאיטליה "איך אתה נוהג" הוא פעשה של מאדיחה לא תיאמן. מה זה עניינוז מילו נינשת למישהו בישראל במסערה ושאלת אחרתניד לי, איך אתה אוכל:

לכל אישליה לא ראיתי בשום מקום את אמור עצור, אכל גם אם מישהו היה תוקע מן חברור עצור בדור לי ולכולם שכאשר אין מוד לעצור, אף אחר לא יעצור,

בארץ רק נסה. מדינת טוטל שלטון החוק. לנפר לשיפוט מהיר

- המ אתה מורה באשמהז , לחולן לחסביר, כבור השופט.

עצרת או לא עצרת?

לאט לאשו.

עמדת או התקדמתז --

- סליחת ארוני השופט, וראי תכון, זה היה חדרך, לא היה שום צורך לעצור....

אפשר לחגיר שעצרתי, נסעתי בראשון

מאחר בלילה, לא היתה תנועה, ראיתי סוב את

לא היה צורד לעצורה אחה חחלים מחי בן

האיש שעשה עצמו ישן

שה עצמו ישן. לכן איש לא הצליח להעיר 👛 👛 אותו. סגור כתוך עצמו. נושא תווית של אדם שנפצע ומתוך כך שוכ אין חוקי החברה חלים עליו. כאילו אותה פציעה ארורה ואיומה שפגעה כו כמלחמת יום הכיפורים, שיתררה אותו כבת אחת גם מעומס החוכות שהחכרה

מסילה על האדם, וכופה עליו להיות מנומס. הפציעה הואת שיחררה אותו, ובעת וכעונה אחת גם סגרה אותו חלו כו תקוות. ציפה, שביום מן הימים יכבוש את

זעולם. היה לו צחוק רועם הניתן רק לאנשים שיש להם כטחון עצמי והם מרשים לעצמם, או יכולים לחעיז ולצחוק כאורת פרוע, שיש בו מין לגלוג על המכנה הוה שבו אתה הופך בסך הכל לכנה אחת בתוך בנייו ששמו חברה.

אדם שמשים עצמו ישן, אי־אפשר להעירו. אכל שנרדם באמת קל להעיר.

תירצה עשתה עצמה ישנה ואיש לא הצליח להעיר אותה. ביפשה לסגור על עולמה הרואב. לאטום אותר, עולם של אשה גשואה שנישואיה נכשלו. עולם של אשה רעבה לאהכה, לתשומת לב, לליטוף אבל כל אלה נחסכו ממנה, במין הגיון מטורף של חיי נישואין בו בעל יורע להעניק המימות לכניו, לכנותיו, לירידין, לכולם. אך לא לאשתו. יש כה רעב כמעש מטורף למגעים. כפי שטיפרה לגליה, "אני מרגישה את עצמי קפואה. לפעמים אני מתעוררת ורוצה לצעוק משום שאינגי יכולה להזין יך או רגל. אני שוכבת מתוחה, במיטה. כרוך שמוטל קודבן על מזכח האבן".

עשתה עצמה ישנה ואיש לא הצליח להעיר אותה ואו, יום אחד באשר ביקשת להעיר אותו, את שטגר אותו עם הכאב חדרה אשה וביקשה להתחלק הנער שנפצע בקרב. גילתה פתאום שהיא עצמה

> בלילה, אל מול תליאביב האוספת אורותיה, אמרה גליה לאורי, איננה מודעת שהוא לא מבין ככלל למה היא מתכוונתו "אנחנו הנשים, תלויות עד בויון כגכרים. תראה את תירצה, אתה יודע, מהקומה השלישית, תראה אותה".

אוריו יהיא נראית כמו זקנה. אני לא יודע למה את נאתכוונת.

גליה: "ראית אותה לאוציונה". אוריו "את יודעת איך זה - גימגם אורי, במבוכה אחה רואה אנשים חרבה זמן. כמוף אתה לא מכיר

אותם מפודרי הכרווו" נליום הממכל עליה עכשיו. היא גראית ישהקיה היא רופת למנחיה בעלת שיתוחים מרחיכים שהיתה כל

הזמו כבויה. ועכשיו כאשר הרליקו את האזר מכפנים פתאום אתה יכול לראות את יופיים של הקישוטים". "אורי: "מי אדון האור?"

עולמו של הנער הפצוע נפתח אל תירצה, במין רעב

"שנינו כעצם פצועים", אמרה לגליה צונחת

לתוד הכורסה כסלוז ומניחה את רגליה על שרפרף

העור, מתפרקרת על כחתולה. קודם היתה קפואה על

קצה הכורסה רכונה סרימה אל גליה. עכשיו היתה

שלווה. ריברה כמיו כטחוו של אדם היכול להרשות

לעצמו לנתח את עצמו. "שנינו הבאנו כל אחר את

צרור הצרות שלו. אולי משום כך אנחנו יכולים להבין

באורה עמוק זה את זה. לכן אני יכולה לאהוב אותו

למרות שזה הרכר המטורף כיותר שנגזר עלי לעשות

ואילו הוא יכול לאהוב אותי למרות שגם הוא מבין

גליה הוסממה מו השינוי שחל בידידתה. הפכה יפהפיה.

כמעט באורח אינסטינקטיבי כחנה את עצמה אל מול

שמחתה של ידירתה. בסופו של דבר, כל אהבה יפה

תירצה. שתיהן ידעו שזוהי אהבה כלתי אסשרית,

שאיישם בקצה הדרך, ממתין לה התליין והחרב

- מצד שני חררה גליה לסחרתורת שלתוכה נקלעה

"מה תעשי אם תהיי כמו כר התרס, שנסע לטייל.

ייש לי ההווה שלי וזה המון. הוא אוהב אותי

עם קררת הנחושת בעגלה? כל הררך הם התחבסו

באהכה וכסוף הנסיעה מצא את עצמו כר החרס מרוסק

באורה עדין ומצמרר כדרך שמעולם לא אחבו אותי.

לא, למרות כל הטירוף לא הייתי מווחרת לעולם על

סחרחורת. כאילו הקיצה לעולם חדש ומצאה אותו

מתוקן יפה. מתכוננת לאחור אל השנים הארוכות

האפורות אל המרבר האירסופי חה של תרדמה קשה

היה לה להאמין שיכלה להגיח לחיים לחלוף על פנית.

שנפצע, הכאב הוא כן ווגו האתר. ופתאום אל העולם

איתו לא רס בעולמו אלא גם ביסוריו. תחילה סירב,

את הכאכ הוא אוכל לבר. עם הכאל הוא ישן לבר.

אחר כר, מצא עצמו מחלק איתה את המשא הוח וגילה,

לגליה אמרה תירצה, "אני חיה כמו ארם שיורע

הקיצה כשמחה; והוא כררכו הקיץ בכאב. שני

את אותו סור עתים יומין שבו כאשר אתה אוחב, הרי

שנגור עליו למות אבל, במקום לבכות את האוכרן הוא

אנשים מצועים. גליה התכוננה בדרך שכה אהבו, בדרך

שכה נגעי זה כוה. חשה קנאה יש עצים, הנשרפים

כבת אחת. דולקים כמדורה נהדרת. וכחישרפם הם

גורמים לנו לחוש דשם למראה היועי הנתרר חות.

כל חוויה מוכפלת כשניים וכל כאב נחצה לשניים:

חי בשמחה על המתנת הנפלאת שקיבל".

התעורר בכאב, הכל אצלו קשור בכאב, מאז

ואילו כד הנתושת נשאר שלם".

אף אחר מהרגעים האלח".

שמעולם לא האמין כי הוא קיים כאשה.

שזה משחק מטורף חסר תכלית".

מדליקה אצלך קצת קנאה...

נליה צחסה.

שהוא עצמו לא עמר אפילו על טבעו. הנערות כנות גילו המקו ממנו משום שלא יכלו לעמוד בדרישותיו המסורפות. למרות שהוקסמו מהצעיר המבריק הזה האגוצנטרי העסוק בעצמו, סופן שלא היתה להן

סכלנות וחוכמת תיים כדי להיות לידו ואילו זו האשה שפגש במקרה, המבוגרת ממנו ב-15 שנה, האשה הזאת שניתן. להכחין בסימני עייפות סכיב עיניה, "כל העיסוק הרתי האחרון כתנ"ך, כל הנימטריות יכאור הכבוי בתוכז. האשה הזאת יש כה סבלנות אמהיה. יש כה אהכה, יש כה יכולת לסכל ולתת כשפע

את שיניו. ודין ניקוי שיניים וכליעת השאריות כרין

העלאת גרה. נו?" אם לרכי מותר לשלח את דימיונו למחווה

בין מכות מצרים למינהן מבשרים לנו על סקום אריר: "אחרי 4000 שנה של השאיות. עכשיו מותר לגלות – המכה שלא הוכתה. ברגע האחרון ממס, עוכב שחרנר צירי מרכז הרות מעל שמי מצרים. הצים זו היתה מכה מונזמת. עצרנו אותה מטעמים הומניים הוחלפה בערוב".

הלר, גם הוא מעורר יוומה חופשית, מצמיר לרור את המונולוג הבא: "ידוע לי מעל לכל ספק שאתה הכרקה שלי, 'יפריד את הכבשים מן העתודים', נעשה בה שימוש חוזר כיותר מיצירה אחת של אותו כתכן נחשב יתר־על־המידה, אותו ויליאם שקספיר מאנגליה, שעיקר גאוניותו טמון ככיוה שיטחית של מינב הרעיונות והשורות מיצירותיהם של סיט מרלו, תומש קיד, פלוטרכום, רפאל הולינשר, ומיצירותי שלי. את הרעיון ל'המלך ליר' שלו סחב, כמוכן, מפרשה אכשלום שלי. אתם רוצים להגיר לי שלא? סבודים אתם שהגנב הספרותי שלוח הרסן הזה היה כותג את 'מקבת' לולא שמע על שאולו" אבל ליד הדומור נהי הביקורת. והחריפה ביותר היא על המימסר הרתי. "המימטר הרתי הצליח לחדור כמו גידול סרטני לעוסק וחברה", אומר מאיר שלו. להכדיל מהגביאים, שקיבלו סמכותם מהקרושיברוך־הוא, מקבלות המסלנות הרתיות והרבנות הראשית את סמכותם מוערה של פוליטיקאים. והאבסורד הנורא הוא שהדתיים צינס מקבלים את מרותה של הרכנות ואילו על החילתים

לקבלה כלית ברירה. גם האמונה שאנהנו העם הנכחי בימי הביניים מכרו ככסף מקומות כגן עדו וגם אנלני

וה קיים, אם כי בצורה פחות בוטח – השלום בניה המוות. לא חיה לנו שום צורך במשיח כימים ההם חיי

ובדמתו עד פן בתואר)

(המשך מעמוד 26)

רק לרתיים. וזה מה שחשוב לי להגיר גם היום. וכמו שהם עשו לו פרשנויות, כך גם אני עושה, למרות שהם רואים כשלי מוטעה ומעוותת. הפרשנות הדתית היא מסע אדיר ביחסי ציכור. היא אינה מסכירה פסוקים קשים אלא יעודה העיקרי לטייח מחרלים ולתרק בעיות. היום הם רק סופרים רווחים בתנ"ך.

וחיפושי משמעות והשימוש במחשב של כל מחזירי התשובה למיניהם, הם ביזוי של התנ"ך, שגרול יותר מכל קומיקס או ביקורת שלי. למהז כי אנשים נוקקים להוכחות במחשב לגדולתו של אלוהים ולא מסתפקים כבריאת העולם. למשל, המחזירים בתשוכה כיום נוהגים להשתמש בפסוק האוסר על אכילת נמל, שפן וארנכת, משום שהם מעלי גרה אבל לא מפריסים פרסה. אם ארם כתב את זה, הם מקשים, כיצר נודע לו שבכל העולם יש רק שלוש חיות כאלה. שאלה חוקה. אבל יש רק בעיה אחת", אומר מאיר שלו, "השפן והארנבת לא מעלים גרה. זה מאוד הכיך אותם ונ אחר טען שהשפן, מיד עם סיום ארוחתו, נוהג לנקה

שכאלה, אז גם סידון ואברהמי דורשים כספרם חופש

נראית לי תעלול פוליטי פרימיטיבי של המימסד. "אחר הכשלונות הגרולים של המימסר הדתי היה בהשקסה 'צריק ושוב לו'. כבר בימי התנ'ך הכחונו שה לא הולך כליכך על פי הפרינצים הוה. ואו הגים הסכניתות השונות, ביניתן סיפור העולם הבא. הנוצרים

כנסת כרי לומר ברכח". ודור המלך של הלר מהרהר לו באותו ענייף ש חש צורך במשיחז לא חית לנו גן ערן, לא היח לנו נהינום, לא היה לנו נצח, לא היה לנו חיים שלאחי

אפרים סירון, אכנר אברהמי, מאיר שלו, וניון לנו צורך כוה גם עכשיו... הלר. שלוש גישות, שלושה ספרים, ומרד אוצי

והורוסקופ מזל עקרב

ול עקרב זכה, משום מה, ליחס מיוחר בקרב הציבור הרחב. כשנשאל מאן דהוא, איזה מול הוא והוא משיב "עקרב" - מיד יאמר השואל: "עקראאכו" ופניו ילבשו הבעה השמה: "שמענו עליכם, העקרבים, יודעים עליכם

למעשה, אין יודעים על העקרב שום דבר; וזאת נשום שבוא הטיפוס הסגור ביותר בגלגל המזלות, תה מדיות אותפת את מאוויו, תשוקותיו ופחריו. יש נעינים שתכונה זו משתקפת בהתנהגותם: הם מענים נריכור ומכונסים כתוך עצמם. אך יש גם סלה שלכאורה הם עליוים, מוחצנים וגלויי לב. אל תפינו להם: מאחורי המוחצנות המלבבת, מסתתרים מסקים תחמיים ומתרחשים משברים ומאבקים שכלל

העקיב נקרע בין הרצוי למצוי, בין מה שהוא לנין מה שהיה רוצה להיות, כין אהכה לשנאה, בין עלת היש לכין הרצון לברוח ממנו. מקנן כו יצר טבעי ל וום - לא משום שהוא רע, אלא משום שיש בו ות נדול משהו כלתי מוגדר, שהחיים אינם יכולים למקלו וקיימת בו התחושה הבלתי מודעת שאם הוא יות את הקיים – יתפנה מקום למשהו חדש ומספק ייני עם ואת, הוא אינו רוצה לתת פורקן ליצר הוס פנו, שכן יש כו אחריות והגינות ואפילו חשש הדיים מפרוק מסגרת קיימת מבלי שתמצא לה תולונה מספקת. ואז יצר ההרס מופנה פנימה, אל תוך שנו של העקרב ויוצר בו מתחים, כעסים בלתי סטנים ואותם המאבקים הפנימיים שכבר דובר לום פה הפלא, איפוא, שהעקרב שומר לפחות רובד

ה של נשמתו במוד כמוסי

(בנובמבר) בנובמבר עד 21 בנובמבר

לשהכנסים מתגברים יצר ההרס מתחזק – לא לתן להפנים את כולו ואו פורצים החוצה ניצוצות .. הוא יתן הכל, יעשה הכל, יקריב הכל למען מושא מנו ושוננים גם בסביבה. מכאן הגילויים התקופתיים המש מדיםטיים, המאפיינים עקרכים רבים (בעיקר ביים אין העקרב רוצה באמת להכאיב לך – הוא אותר סוב. אכל הוא נהנה לטרטר אותר קצת, ליצה צהר מפרפר ומתפחל מעט. הוא עלול, למשל, לשון חוסר איכפתיות קיצונית כלפי ענין שהוא שאהב והתאכזב מגיב בדרך כלל בניתוק מוחלט: הוא

מרכזי וחשוב לגביך: הוא יכול לחזור בעקביות על דברים – בדרך כלל בלתי משמעותיים – המעצכנים ומכעיסים אותך; כהיותו "תחמן" יוצא מהכלל, הוא מסוגל לתמרן אותך למצבים מכיכים: הוא עלול לשלח בד את חיצי לשונו הטכולים כארס, שאמנם לא ממית אך מאד מכאיב. כאמור, הוא מתעלל בך לא משום שהוא רעי אדרבא: אם תהיה בצרה של ממש, הוא יעשה ואף יקריב הכל כדי לחלץ אותך ממנה. אלא שיש עם מעשיו מסר כלתי מורע: "אם אני כואכ או כועס או מתוח – מה הזכות שלך לשלווה ולשאננות?" ענין נוסף, התעללויותיו הקטנות מעניקות לו תחושת

כח ושליטה, והוא זקוק לכך! העקרב חי בעולם מוזר ואינטנסיבי, שהצכעים השליטים בו הם שחור ולבן. הוא מתקשה להשלים עם גווני האפור. יש טוב ורע, אהבה ושנאה (או חוסר יחס מוחלט), הכל ולא כלום. הוא הכפייתי מבין המולות. "משרה" אינה כאוצר המלים שלו. אם הוא נאלץ להתפשר בגלל כח עליון או סיבה נכברה אחרת – הוא לא משלים עם הפשרה, שונא את הגורם המאלץ ואת עצמו על שהוא נכנע לו. כשהוא מאמין. במשהו – הוא יאבק למענו עד חרמה. כשמשהו לא נראה לו – הוא יהרוס אותו או יתעלם מקיומו. מעקרב שונא – שומר נפשו ירחק: אך עקרב אוהב דוא נכס שלא יטולא בפו: אהבתו. הוא יגיש לו את לבו ונשמתו על טס של

אולי משום כך, העקרב אינו נוטה להתאהב בקלות. המתן הכפייתי והעומק הרגשי עלולים לגכות ממנו מחיר יקר – בעיקר אם הפרטנר אינו ראוי. עקרב

מקיא את השני מתוך חייו. גם אם כשל אילוצים מעשיים לא ניתן להגיע לידי פירור פיוי - הרי שרגשית ונפשית הקשר נותק; ומשנותק – לא ניתן

העקרב הוא טיפוס חוק הזקוק לשליטה. כוחו חייב לא רק להיות – אלא גם להראות. הוא יאמר את המלה האחרונה: ינצח בכל עימות: הוא מתמרן אנשים לרפוסים שהוא קובע. את חולשותיו הוא מסתיר -- או מנפת, ובכך הופך אותן לאמצעי שליטה מקורי. עקרב המצהיר: "אני בטלף ואו בזכון או מנוול וכו") ממני אל תצפו לשום דבר:" – מפנין למעסה שריר: הוא לא רק קורא תגר על מוסכמה חברתית, אלא אף קובע את

התנאים כהם תאלץ סכיבתו לתפקר. לעקרב דעות נחרצות וסובייקטיביות על כל עניו וכל אדם. אצל הטיפוס הקיצוני – הדעות הן פנאטיות כמירה מאיימת. עם כל הרגישות ויכולת ההזרהות שלו – הוא אינו מסוגל לשמור על פרופורציות נכונות ביהסיו עם העולם בכלל, ועם בני אדם בפרט. סימן ההיכר של הסיפוס הקיצוני יותר, הן הכרזותיו הקיצוניות והמכלילות, בנוסח של: "בני אדם הם

יצורים מטומטמים" או "כל הגכרים הם נוכלים". משום מה, יצא לעקרבים שם של אשפי מין. אין לכך כל הצרקה, התנהנותו המינית של העקרב המצוי אינה שונה מזו של כל ארם נורמלי אתר.

כיצד להפתרר עם עקרבים? א. התייחסו אליהם כאל ביצים רכות: עקרב שונא

סמרגיזים אותו. ב. בשלב מסויים, הם בכל זאת יתרגזו עליכם וזה עלול לקרות ללא סיבה או מסיבה שאינה נהירה לכסו ואו – השיבו מלחמה שערה. עקרג אוהב קרב רמים – אך בז לאויכ חלש.

ג. בהופיע אצלם וכשעת הקרבו הסימפטומים הבאים: עיניים עצומות ער לכרי הריצים, מכט נוקכ ורצחני ונוקסות קלה כסרירי הגוף והפנים – בצעו נסיגה: חנו לעקרב לנצח, הוא טונא להפסיד.

ר. אם הם פתם מתגרים בכם – סימן שהם רוצים לגרור אתכם לשרה המערכה, ולו מתוך שעמום. אל תפלו כפח: הפריחו עקיצה הומוריסטית ומהרו להסתלק מהמקום, לפני שהמצב מתפתח לרו־קרב. נב. פה וכם ניתן למצוא עקרב מתון. זו טעות

של הטבע. כתבה זו אינה מיוערת לו.

תחזית לשבוע שביו 23 עד ה־29 באוקטובר

(20 באפריל עד פג במאי) אלה מכם שמעורנים בקשר רומנטי עש־ ים חלבל הישר והקסם, מועלים במ" שיו פרי. כדאי לתכון עכשיו פנישות, לקי ריים עכשיו לשקול נישואים. פניים ומנויי השבועות הכאים. אתם עפויים

(וב במאי עד 20 ביוני)

(21 ביוני עד 22 ביולי)

שוא להתוש כולל עיכובים והצעות רבות. בתחום הפעילות שלכם, תחביב וודש אוא להתוש כולל עיכובים והפרעות עשוי לקנות לכם ידידים חדשים. צמויה בחתום השותפויות. צמוי מקור הכוסה דבש שני, תולו עכשיו הינטים חדשים. ולים, הצילתות שלכם מאחרי נסיקות וסיוכים יקמה בקיוב כל של היו השבוע. אתם בשיא תכושר עכר עמרונותיה ויחוילו לכתוב. זה ומן מצורי לאו זה לל-היות שלכם מובעחת, ום שלכם. המחותנום ממלאים עכשיו ברוים השבוע. אתם בשיא תכושר עכר עמרונות היווית היווית

צו מוכמנד עד 21 בדצמבר)

משוח, עבשיו ובעתיד הקרוב. זה זמן

הומנה מיוחדת לטיול.

ישים הדשים, רוח הרפתקאות חדי במופחים בקשר לענייונים פינוסיים. התקף בשנם לפתוח ברומן חדש, או לפתח . שאפתנות משנד אתכם אל שטחייהתעוי יינות חדשים.

(20) בינואר עד 18 בפברואר

(12 במארס עד 19 באפריל) בלתו צפוי, מתחילה תקופק, של אופקים דומנשיקה. הקריורה מקבלה תפניה חדי

בוע ארוחות צחריום עסקיות ולהתקדם ות עתידים לפגוש מישהו מיותר ומעניין. לארת אושים ולקבל החלטות חשובות

עם בילויים. בתחום החברה צפויות התחי להקסים את שומעיכם. כבית צפויים שיני

(23 ביולי עד 22 באונוסט) התפתחויות חדשות קורות בזירה הביתית

בתולה (נג באוניסט עד גג בספטמבר) דברים רבים בעניין הקשור בעבודה מתי שופרים פוטוציאליים יחדדו עכשיו אח מילון ש להדביע מובטחה, ום שלכם: המחותום משלה של של וצמויות לכם הודמניות הדשות. עם זן להעברת רעיונות ודעות. השימוע שלי הישום היהודים ולהחתיל הלק השוב בחייכם, זה זמן טוב להיוועץ שיו, וצמויות לכם הודמניות לערב עומום כה בחושבו בומים אלה ואהם וודעות מאת, זהן לא הזמן המוזאים לערב עשקים יכם במישבו בימים אלה. ואתם יודעים

מאזניים ונג בספטמבר עד גג באיקטובר) אום עשויים לורוק עכשיו פריטים משומי שים ולצאת לקנות דברים חדשים לנית. בשבועות מכאים צמי שישר כולל בחכר שה שלכם. עוויני שותפויות בהחפתוות מבשיון אולי בקשר לצרוויקע יצירתי

בלשווו.

מנש האלן ומשתפר עכשיו. כוח תרצוו מאמציכם בתחום הקרייות נושאים עכי לה הוצות וש יחיו לכם מצויון להתחר בוע ארוחות צחריים עסקיות ובוחות הבאים יענו על שאלות רבות הוגעות למשפחה. אולי חכויות לירתי שלכם, תחביב חדש השבועות הבאים יענו על שאלות רבות.

> דגים (19) במברואר עד 20 במארט

. לות חדשות.

עבשיו להניש בקשוה למתן אשראי ולקי שקשורות בילדים. בניים ופחיות עשויים מו הבים ובעתיד הקרוב. זה זמן עכשיו להניש בקשות למחן אשראי ולפוש השבוע מישהו חדש ומפעיר. זה מים חדשים ולהשפיע על בל החלטות חשובות בעניוני בספים: אח" לפנוש השבוע מישהו הפואי מבילוים ומי אפים, אם יות שים ולחשפיע על בל החלטות חשובות בעניוני בספים את המו ליהנות משעות הפואי, מבילויים וקי שנים שני עלולות להתלע השבוע דים עשויים לקבל ירושה. או דווח בקמי ביות משבות מפבלה הפואי מפבלה הפואי חדי

· Aller

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" 23.10.52 -- 16.10.52 שבוע שבון הנוסח המקורי גשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

יוגוסלביה מנעה בחירת

המשרחת הצבאית ליונוסלביה : יאש המשכחת האלוף

דוגים יורעי דבר אמרו כי החיי המנהל הכללי של חברת ההוצ" החמישה נחקרו על ידי קציני פוש במשרדי חברת המויילות אה הנודעת ייכוסיינוי אורינטאל | משטרה וצכא. נערך לאדור שהמשמרה תושלת כי כמה מאנשים הקשורים במפעל יש להם ידומים בלתי חד קיים עם ישראל, אך לא נתקבל אישור רשמי להנדות זאת.

> שותפות ואחר כך בערך חיפוש גם במשרי ההאמנה

רוסית־ערבית

סובייטית אפיאתיתיערבית מתחילה בנראה לחסתמן בעצר רת האוים. חמוכת ויגוש הסובד ייטי במועמדות מצרים לסגנות נשיא העצרת לא היתח מקרה

אתמול, כאשר כחרה הועדה הכלכלית והפיננסית את המרצה שלח, נכחרה נצינת ישראל גב' זינה הרמו כ-11, קולות נגר 24 שניתנו לאפנאניסטן, אולם נודע, שהנוטש הסובייטי תמך בנציג

רק מומחד במכציע

מות לטלמון דפוצם חיא.

קהשביר מוד

ברמתיצחק

ו) דירה בה חדר עם בל קנוחיות

מ הנויות במרכו רקת־יצחק

ורה: ירושלים פנת התיכון) פמר ירושל כתי לוישלים פמר ירושלים

עתה נודע כי יוגוסלכיה,

שלקראת בחירות סגני נשיא

העצרת הבטיחה לתמוך בישראל,

הוריעה למשלתת הישראלית כר־

גע האחרון שהיא מתמוך כמצי

לתמוד כבחירת המועמר היוגוד

סלבי לאחת תוועדות.

מסתכר, כי הערכים הבטיחו

המיעוט במפ"ם דוחה אולטימטום בחוז אוטואובילים

פיעות "אחרות העבונה ניפועלי ציון שמאלה ואכום הבוער לדיון על האולטינטה של חרוב במרכז אמרכם רשומר הצעיות ומישה פון יתשופה הצורה (פינה הק בריון החופ שלא לקב" ה פול הרשיכה הופיק בל פול הרשיכה אופיק בל מכינו באסאק אי נאר ב מסכת באסאק אי נאר ב הפיעום במסיב הופין מינות בישים וניין

וורר וחצי, מכנ מער שומה

₩7 4500

כולל פקונות.

בזכרון

1#7 650

כיכ מנרפים בנתים, מוכנים לבניית מידית.

ממעל ובנין חיא. כלפור 3. מל. 2023

בן־גוריון

נועד עם

"חזון איש"

בחדר המרוהט בפשטות,

בבירנו של ייתוון אישיי, כזכיון

מאיר שליד בני ברק, נערכה

הבוכר הפגישה המיוחדת כמי

נה בין יחזון אישיי ותרב אבר

דום ישעיה קרליץ) לבין ראש

הממשלה מר ד. בן נודיון שבו

שותה עם הרב הישיש בן ה-11

"מזרן איש" היה לכוש חלוק

על היחסים בין חמדינה והרת.

משי כחול־כהה וכיפה לראש.

ואילו ראש הממשלה לכש חליפה

כחולה כהירה ללא עניבה, ולוא

ראש הממשלה הגיע לכיתו

של "חזרן איש" ככני כרק נשפה 10 כדיוק. את מכוניתו ליווג

הג'ים המסורתי וכו ארכעה שוס

. ראש הממשלה יצא ממכניוו

כשחיוך רחב נמוך על פניו וכית

נופף לעבר קהל המקבילים את

תוכב קהל רב, גברים חובש

מגבעות רחבות שוליים ונשם

ששביסים לראשיהן. המש רכות

לפני מוער הקנישה נכנמו לניף

של "חזון איש" ראש עירית בני,

ברק מר י. נרשטקורן ומננו מי

משימה כין ראש המספלו

ויחזון איש" שהתנהלה נעכריה.

נמשכה 45 רקה "חוון איש" יהו

כל הומן על מיטתו ואילו הזק

הממשלה ישב על כסא ממולי.

בצאתו מן החדר מירב ראש ונדי

משלח למטור הצהרה פל הום

השתה ורק העיד בחיור: יהעה

לה שיחה בין שני ישרים - א

לא כשביל העתונות

אדגרונוביץ.

ליד ביתו של "חוון איש" ועד

שו מנבעת־קש.

ניסה מידית, שיפוט תיא, ב

נג שנות נסיון

דיקלה רביב, מורה:

אילת מגיש היום למלכה אליזכת את כתב ההאמנה שלו כשגריר ישראלי ראשון בכריטניה.

לים שולחת המלכה מרכבה רש" מית, שבה יוסער השגריר אילת ומלוויו מסגל השגרירות מככר מנצ'סטר, בנין השגרירות היש ראלית, לארמון באקינגהאם, מקום שם ייערך הנוכם וורשמי של האטנת "השגריר הישראלי

> לקונסול הפולני לא

הראשון ליד מצר סט. ג'יינים".

אין לי שום אינשרטציה על בר מוארשול – אמר וניום הקוני מול המולני הכללי נתיא בקשר ליוועה ב'על חמשמו", כי ממש לת פנלין מעיינת פעת בהקמת צירות פולנית לת"א

> לתשומת לב עולי מכטימו תנול לחוריץ לעולי מנסיקו שהנוי סוכן למסיר להם דרש ממשמתר תיקש מתר מיד-2 אחתים תיצ

לה עוברי רחול יפור המעלה גל ק פה כי רבה דרוושי של מכסיפו

פאבליסופיי, בעלת קבוצת העד תונים תחשובים בלשון זרה

בכוצרים (כנון "אנ"יפסיאן גאוט" וכאנגלית ן. ה"בורס אנ'יפסיאן" וצרפתיתו ו"רורנאל דה־אלכסנד רון נעצר אמש עליידי שלטוי המשטרה ערכה חיפוש בכיתו

י החברה. הנרי חיים שהוא יהוי נות יוונית. יחר, אתו נעצר סגן המנהל של "אג"יפשין גאוט" הבריטי, הכדיטי אלן מקיגרגור נכן מר

פילים תנין, עתונאי העוכר כ"אניםשיאן גאוש", ג'ורג' פאח

ברכות מסח ברק ומשפחתו

רשוליה ולאלי שיטרים יברכיות לבכיות

ຸລາກວວັດ ກວດ ການຄວ

אברחם ורבקת שבואזיק ורחל שמעון וגיוה

הבוכר במטום חיל האויר לביי כנר ירידותי ביותוכלביה בהתר אם להומנת דמטה ובללי היוגר

ראט המשלחת הוא אלוף משנה יוסף אבידר ונוסף לו מש" תתפים כמשלחת חמישה קצינים נציגי המטה הכללי ומפקרת חיל האויר: אלוף־משנה כן־דוד, אלרימשנה מלוא. סגוראלוף כרי מון, סגן אלוף לנדאו ורביסרן

האלוף אבידר

בראש

המשלחת

ליוגוסלביה

משלחת צ.ח.ל. חמריאה

המשלחת תשב ביוגוסלביה כשבועיים ותכקר ניהידות ומי־ תקנים צכאיים, כסיםי אימונים וכמיתקני תעשיה צבאית ואזר־ זוית – מוסר רובר הצכא.

השר בורג

שר הכריאות ד"ר יוסף כורג עומר לחזור מחר בבוקר לארץ אחר כיפור של חורש ומצי כאי רה"ב בשליהות הממשלה.

ר"ר כורג השחתף כפעולות עם שלטוגות הבריאות כארה"ב על עורה לישראל כשכח דרפואי. ו מי, סבן מנהל של ה"בורס

לצבי רפלקיו

ליעהב אפרויג וכר חל מובשוביץ

ברכות לבביות רושואיתם

חיים קוכמ

ערשנת ואדות נעבר ויום

81323 G 44

"התקדמות גדולה בלימודים" יבוגרי הקורס לקריאה מהירה הם תלמידים טובים יותר. ציוניהם גבוחים מחממוצע. חשוב לסגל את הקריאה חמהירה מגיל צעיר: התלמיד יחסוך מאמץ מבוזבז, פיגור בחומר ותרבה סבל מיותר. תחורים יחסכו הרבה כסף על שיעורים פרטיים..." "חתקדמות גדולה בעבודה"

ש 40 אכןי תנמיו ים

בי קוון אקדנוא ...

השיפור תגדול מורגש גם בעבודה. אפשר לבדוק את המבחנים במתצית האמן... אפשר להתכונן לכל שיעור בעירנות, בריכוז וביעילות

	:סניפים הבאים:	סי אחר-הצהריים ייפתחו נ	קור
2 בשעח 5 2 בשעח 5	8.10 T 10:12 25.10 X 10:19 9.10 T 10:12 26.10 X 10:19 9.10 T 10:12 26.10 X 10:19 8.10 T 10:12 15.10 X 10:12 8.10 T 10:12 15.10 X 10:12 8.10 T 10:12 16.10 X 10:12	במכללת מילדת, אגרימס 30 בבית ארדשטיין, י.כ מרך 20, חדר בבית ארדשטיין, י.כ מרך 20, כ בכיתים חתיכון, חרב קוק 30 במיתי מחמישה, מלדברנ 6 בסמית ייון, קבל 24 נימנסיון ריאלית, ממילצינסקי 3 בבית לינת נסים, מקדוגלד 5 בבית לינת נסים, מקדוגלד 5 בבית חתיבות, ליניניני 6	אליאביב: איניתי אינית: איניתי חיים: ארניתי אנברים בא מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו: מחרית קורו:

' מכון מיל"ה מתחייב להביא את קוראיו למחירות קריאה כפולה לפחות,

קריאה מהירה — במהירות כפולה!

בואו להיפרד

ממיקו ברקוביץ בי25 באוקטובר ב-8 בערב ביד אליהו, ייפרד הכדורסלן מספר ו של ישראל מהנבחרת הלאומית במשחק בין ארצי חגיגי בין

נבחרות לוון ואלופת אירופהו וישראל

במסגרת עכש בחירת "שפורטאי השנה" "טל "מערינ

בחסות סגן ראש הממשלה ושר החינוך וחתרבות.

· "我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我 "我们就是我们的,我们就是我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就是我们的,我们就

"אילרו"

יטוז-בד

שבוע שני ואחרון!

מבחר **טרנינגים** לצעירים לנשים

צוארון פולו קארח

סווטשרים חלקים לגברים

'דרבי 1990 pr

לגברים מארנרים דיראם מרקט אנד ספנסר"

הסריג

שמיכות

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף חוסך זמן!

70090

פוך סינטטי

• ירויד

ח ברית

מעריב

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב תל־אביב: דרך פתח תקוה 77א' טל' 332211 מל־אביב: דרך פתח תקוה 29 טל' 04-523609

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

יהומות בטלטון אג שעות בימתה-חים שרות פול 38 38 שרות פול	ספרים מביח טוב – ספריח מעריב	לכנוד ספרית מעריב <u>דרך מ"ת 1734', תל אביב 67137.</u> אבקשך לשלוח אלי את תספרים נ
	ש"ח למקודת ספרית מעדיב	אוי מצרף בואת חמרואה על סך
	טלמון:כתובתי:	שמיו
_	ת.ז. ו	חתימת :

נעלי בית ״חולתה״ דגם חורפי "נועם" עם רוכסן

לנשים לגברים לילדים

סריגים איטלקיים 5990 rg

לנשים

סריגים

מערכת קפה 12 חלקים

24% POLKA מגים מקרמיקות 195 BILTON